

CURIERUL JUDICIAR

REVISTA JURIDICA SAPTAMANALA

PENTRU

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE — POLITICĂ — FINANȚE — SOCIOLOGIE

FONDATAȚĂ LA 4 MAI 1892

FONDATOR:
ION S. CODREANU
Avocat

DIRECTOR:
I. GR. PERIȚEANU
Avocat, fost Ministru

PRIM REDACTOR:
ALEXANDRU VELESCU
Doctor în Drept, Avocat

COMITETUL DE DIRECȚIE:

Traian Alexandrescu, fost decan al Baroului de Ilfov; **Alexandru Cerban**, Profesor Universitar, Avocat; **Iosef G. Cohen** Consilier la Consiliul Legislativ, Avocat; **Gr. Conduratu**, Avocat; **N. Jac Constantinescu**, Președinte la C. de Apel București; **E. Cristoforeanu**, Dr. în Drept dela Roma, Avocat; **Dem. I. Dobrescu**, Primarul General al Capitalei; **Vințilă Dongoroz**, Conferențiar universitar, Membru în Consiliul de disciplină al Baroului Ilfov; **D. Gălățescu-Pyk**, Profesor Universitar, Avocat; **Eugen Petit**, Consilier la Inalta Curte de Casație; **G. Petrovici**, Prodecan al Baroului Ilfov; **C. Sipsom**, Profesor Universitar; **C. A. Stoeanovici**, Conf. univ., Membru al Consiliului Legislativ; **Gr. L. Trancu-lași**, fost Ministru Avocat; **Hariton Udrea**, Judecător Trib. Ilfov; **Petre Vasilescu**, Profesor Universitar.

SECRETARI DE REDACȚIE:

E. C. Decusară Dr. în Drept din Paris, Directorul Statisticei Judiciare; **Ionel I. Codreanu**, Doctor în drept din Paris, Avocat

TABLA DE MATERII

PE ANUL XLII (1933)

1934

ATELIERELE „CURIERUL JUDICIAR“, S. A. STR. ARTEI, No. 5
BUCUREȘTI

REVISTA LINGVISTICA SAPTAMANARA

REVISTA LINGVISTICA SAPTAMANARA

REVISTA

REVISTA LINGVISTICA SAPTAMANARA

REVISTA LINGVISTICA SAPTAMANARA

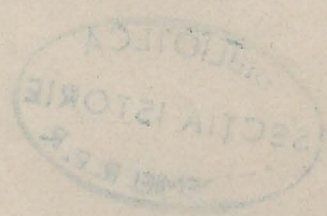
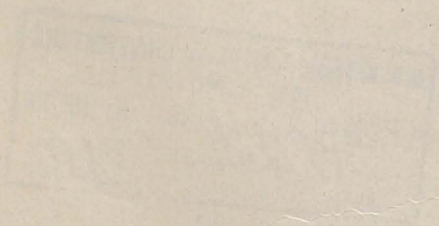
REVISTA LINGVISTICA SAPTAMANARA

REVISTA LINGVISTICA SAPTAMANARA

REVISTA LINGVISTICA SAPTAMANARA

REVISTA LINGVISTICA SAPTAMANARA

REVISTA LINGVISTICA SAPTAMANARA

REVISTA

REVISTA LINGVISTICA SAPTAMANARA

REVISTA LINGVISTICA SAPTAMANARA

TABELA ALFABETICĂ-ANALITICĂ*)

A

MATERIILOR DE DREPT PUBLICE ÎN

CURIERUL JUDICIAR

PE ANUL XLII (1933)

INTOCMITĂ ȘI PE ARTICOLE DE LEGE ȘI REGULAMENTE

SECȚIA ISTORIE

ACADEMIEI R. P. R.

CODUL CIVIL

Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.
1	24	384	308	4	54	675	23	659	951	39	622	1159	16	252	1339	17	265
10	11	175	337	11	173	679	18	286	952	39	622	1162	16	252	1352	28	433
19	18	284	364	12	190	680	18	286	966	32	509	1163	16	253	1391	3	40
48	11	175	389	12	191	681	18	286	968	32	508	1171	22	347	1392	6	92
57	4	61	390	35	555	682	18	286	969	8	119	1176	31	489	1393	7	109
84	10	152	401	16	252	683	18	286	970	25	394	1177	31	489	1396	6	91
93	19	293	430	16	252	684	18	286	975	40	634	1179	19	293	1412	40	638
196	18	287	445	27	424	684	37	584		2	32		20	312	1470	40	638
	19	293	447	27	423	728	4	63		16	256	1182	27	432	1471	40	638
210	4	54	448	27	425	764	33	523	998	22	347		31	489	1532	3	40
260	19	293	458	27	424	765	33	523		32	506	1188	22	347	1553	38	604
278	4	54	459	27	424	769	33	525		32	510		4	56	1578	8	117
285	25	393	463	41	650	803	24	381	999	22	347	1201	17	266	1689	17	265
286	10	151	468	41	655	830	24	382		1	15	1206	19	295	1724	6	92
	11	175	469	41	655	841	37	584	1000	32	506		19	292	1737	31	485
288	4	54	477	27	424	842	37	584		16	256	1228	34	543	1744	6	91
	10	151	480	26	412	843	37	584	1002	16	256		19	292	1746	7	103
289	4	54	485	38	603	843	37	584	1008	32	508	1233	19	292	1785	8	118
290	4	61	487	38	603	855	33	525	1010	17	264	1242	7	103	1785	8	118
291	4	54	491	30	475	862	8	128	1025	31	493	1243	19	292	1786	8	118
	61		494	38	603	899	34	539	1038	35	555	1245	19	292	1791	6	96
292	10	151	584	13	206	900	34	539	1067	17	265	1247	12	184		29	460
293	10	151	616	13	207	927	34	539	1037	28	439	1248	19	292	1792	29	460
294	10	151	664	23	358	930	24	382	1081	40	636	1249	19	292	1793	29	460
295	4	60	665	23	659	936	25	392	1085	40	636	1255	19	292	1794	29	460
	10	151	666	23	358	937	25	392	1090	28	439	1279	18	285	1832	6	93
304	4	62	667	23	358	939	25	392	1107	31	483	1285	19	292	1845	39	622
	11	175	672	23	358	940	25	391	1108	1	15	1301	17	264	1865	20	314
307	4	54	673	23	359	942	35	554	1109	31	483	1305	2	23	1900	19	295
	11	175	674	23	659	948	39	622	1143	38	603	1310	17	265		39	622
						951	16	254	1144	38	603	1325	39	621	1909	35	560

PROCEDURA CIVILĂ

57	22	343	118	34	542	323	9	130	400	9	130	568	19	295	722	34	543
58	19	293	122	38	604	326	9	144	409	3	40		21	329		22	345
61	9	130	196	13	203	326	29	462	411	15	238	599	23	362	723	34	543
66	1	13	247	9	130	327	14	218	477	11	173		9	130		40	634
bis	4	64	251	30	473	327	19	296	480	11	172	615	35	554	739	2	31
69	11	174	251	9	130	333	4	63	518	7	104		12	191	731	2	24
72	4	63	257	4	63	340	7	108	525	6	93	642	12	191		2	24
72	4	63	257	18	284	342	7	109	530	6	94	693	19	295	732	42	666
95	34	542	262	24	384	358	35	559	534	3	39		19	292		27	425
103	34	542	270	3	39	366	4	63	536	32	508	708	34	542	735	34	542
110	9	130	288	9	144	374	35	356	542	32	508		19	292		42	666
112	9	130		4	56	375	35	556	559	19	297	711	19	292		42	666
113	9	130	316	9	130	378	6	93	560	21	329		19	292		42	666
114	9	130		20	312	399	23	362	564	21	329	712	34	542	745	13	206

*) Tabla pe articole; 2) Articole și monografiile și 3) Jurisprudența română și străină.

CODUL COMERCIAL

Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.	Art.	No. Ziar	Pag.	
1	27	417	95	3	40	135	39	612	171	39	612	270	4	64	4	4	3	40
3	32	506	96	3	40	136	39	612	172	39	612	277	3	40	436	21	333	
41	35	556	100	3	40	137	39	612	178	39	612	279	7	111	504	3	42	
56	32	505	105	39	612	138	39	612	183	39	612	281	7	109	695	3	47	
70	28	433	106	39	612	140	39	612	184	39	612	309	7	109	697	27	426	
71	27	419	112	39	612	146	22	349	191	39	612	349	7	109	729	2	32	
71	28	433	113	39	612	147	42	667	192	39	612	354	3	40	867	2	32	
72	2	26	121	39	612	154	22	350	194	39	612	374	3	40	867	3	47	
77	39	612	123	39	612	155	22	350	200	39	612	392	3	40	868	3	48	
80	3	40	127	39	612	165	22	349	208	39	612	402	3	40	889	27	417	
90	3	40	128	39	612	165	28	434	209	39	612							
92	3	40	132	39	612	166	39	612	220	39	622							

CODUL PENAL

27	17	267	70	32	499	95	27	431	232	9	135	272	9	135	323	15	236
32	19	301	71	32	499	127	17	267	238	37	590	273	9	135	332	25	397
38	9	133	77	17	267	181	20	318	241	37	590	294	17	267	333	25	397
40	9	132	92	27	431	226	9	133	246	37	590	299	20	318	351	32	508
40	17	267															

PROCEDURA PENALĂ

5	1	16	100	17	267	133	29	455	161	15	236	224	29	456	417	26	411
10	1	16	101	17	267	137	3	38	178	29	456	241	29	456	422	3	35
10	22	347	127	3	38	137	17	267	183	22	347	284	2	24	593	20	314
11	22	347	128	1	16	137	26	411	186	1	16	346	7	105	594	20	314
12	20	315	130	29	455	138	29	455	204	15	234	375	29	455	599	29	464
93	17	267	131	29	455	138	29	456	205	15	234	407	29	455			

CODUL CALIMACH

509 30 477

CONSTITUȚIA DIN 1866

14 8 123
17 8 123
19 1 16
19 8 123
19 34 539

CONSTITUȚIA DIN 1923

8 12 178
11 17 267
15 8 115
17 1 16
17 3 34
17 5 76
17 8 115
17 18 277
17 26 412
17 28 443

17 34 539
17 39 620
18 2 32
19 14 218
19 30 475
21 3 35
21 8 117
21 18 281
27 18 281
33 5 74
33 5 74
34 17 261

35 5 74
36 5 73
38 17 261
39 17 261
42 17 261
43 17 261
56 17 261
88 5 74
88 17 261
88 30 472
88 41 655
98 1 10

99 1 6
99 34 537
101 22 342
101 1 16
104 5 73
104 11 76
104 11 164
104 11 168
107 12 178
107 1 6
107 7 98
107 30 472

107 32 510
107 34 537
107 42 668
118 17 261
119 32 506
120 12 178
137 15 239

DIFERITE CODURI ȘI LEGIURI STREINE

CODUL CIVIL AUSTRIAC

49 39 618
408 39 618
512 39 618
528 39 618
1218 19 292
1227 19 292
1237 19 292
1238 19 292
1299 39 617
1300 39 617
1421 31 485

CODUL DE PROCEDURĂ CIVILĂ AUSTRIACĂ

233 9 143
483 9 143

CODUL CIVIL BUCOVINEAN

175 19 292
1421 31 485

CODUL CIVIL FRANCEZ

206 4 54
288 4 54

315 4 54
317 4 54
340 4 54
383 11 173
860 33 524
1094 25 395
1096 25 395
1098 25 395
1099 25 393
1250 31 485
1251 1 15
1382 16 256
1384 1 15
1386 16 256
1582 31 488
2279 35 560

CODUL PENAL FRANCEZ

23 19 302
24 19 302
80 32 499
81 32 499
82 32 499

CODUL JUSTIȚIEI MILITARE FRANCEZ

206 32 499

C. DE PROCEDURĂ CIVILĂ FRANCEZĂ

1006 7 100

CODUL CIVIL GERMAN

268 31 485

CODUL CIVIL ITALIAN

1015 33 524
1016 33 524
1252 31 485
1327 27 432

C. COMERCIAL ITALIAN

260 7 110

646 3 47
683 3 47
847 3 47
848 3 47

CODUL PENAL ARDELEAN

46 2 31

CODUL CIVIL RUS

2058 31 485

DIFERITE LEGI, DECRETE LEGI, REGULAMENTE, CONVENȚIUNI ȘI TRATATE

Legea accelerării judecăților din 1925

7 26 406
35 29 462
36 29 462
37 29 462

Legea accelerării judecăților din 1929

20 26 406
37 14 219
44 22 347
49 3 38
60 3 38

61 14 219
64 3 39
65 24 384
70 3 39
Legea actelor de stare civilă
1 4 61
22 4 60

Legea organiz. administrației locale din 1929

7 3 43
8 3 43
37 3 44
83 3 44
86 3 44

87 3 44
102 3 44
110 42 671
125 26 413
150 3 44
168 3 44
173 33 527
181 33 527

182 33 527
183 33 527
184 33 527
201 3 44
342 3 44
346 3 44
572 15 239
572 26 412

Art. No. Ziar Pag.

Legea pentru unificarea administrativă din 1925

98 33 527
99 33 527
394 15 239

Legea p. organizarea administrației municipiului București

18 33 527
40 26 414

Legea agrară

1 25 395
2 { 14 217
34 539
3 14 218
4 14 218
10 25 395
11 25 395
13 40 631
17 14 217
24 { 1 15
3 35
14 217
32 40 631
33 1 16
40 25 396
69 1 16
72 34 539
73 { 25 396
34 539
160 1 16

Legea agrară din Transilvania

14 1 15
50 1 14
52 1 14
74 1 15
77 1 15
78 1 15

Legea asanării datoriiilor agricole

8 { 3 35
8 115
9 8 118
14 { 3 35
8 115
15 8 120
27 8 120
28 { 3 35
8 115
29 8 120
30 8 120
31 8 120
36 { 3 35
8 115
54 { 3 35
8 115
55 8 120
247 2 31

Art. No. Ziar Pag.

Legea p. regulamentularea datoriilor agricole și urbane din 14 Aprilie 1933

1 { 28 438
29 458
2 { 21 329
28 438
29 458
4 { 28 438
29 458
21 329
5 { 28 438
29 458
30 478
21 329
6 { 28 438
29 458
30 478
11 21 329
12 { 21 329
30 478
24 { 28 438
29 458
29 { 21 329
30 478

Legea autentificării actelor

18 8 128
30 20 313

Legea avocaților

4 2 23
36 20 312
108 1 13

Legea p. introducerea cărților funduare

23 25 387
35 25 387
36 { 25 387
26 403
40 { 25 387
26 401
41 26 402
42 25 388
44 26 404
45 26 401
47 26 405
48 26 405
49 { 25 388
26 405
51 25 388
52 26 405
55 26 404
56 25 388
57 25 388
64 26 406
65 26 406
75 26 406

Legea cărților funduare austriace

2 26 405
9 26 402
25 26 403

Art. No. Ziar Pag.

Legea chiriilor din 1927

11 17 265
21 2 32
39 9 143

Legea chiriilor din 1930

11 8 128

Legea chiriilor din 1932

— 23 364
1 { 14 223
28 444
10 14 223
11 14 223
12 14 223
14 14 223
16 14 224
17 14 223
21 { 12 187
14 222

Legea chiriilor din 1933

26 28 443

Legea clerului mirean

13 37 588
36 40 637
45 37 588

Legea comerțului

46 13 204

Legea organizării Comitetelor de revizuire

44 42 670
45 42 670
47 42 670
48 42 670

Lege pentru organizarea comunelor urbane

86 39 621
87 39 621

Legea concordatului preventiv

16 3 42
17 3 43
28 3 43
31 3 43
32 3 40
42 18 277
59 18 277

Legea consolidărilor petrolifere

2 22 345
5 22 345

Art. No. Ziar Pag.

18 14 218
22 14 217
32 14 219
47 22 345

Legea contabilității publice

44 7 107
79 28 446
114 7 107
226 22 341

Legea contenciosului administrativ

1 { 6 83
13 204
30 475
32 510
34 537
38 668
42 608
7 97
2 { 30 { 472
473
6 83
32 510
4 { 33 528
34 537
38 608
6 { 6 84
32 510
38 607
42 668
7 38 605
8 { 13 204
33 528
38 608

Legea contractului individual de muncă

20 37 585
26 37 585
36 37 585
49 13 199
64 37 585
66 37 585
78 37 587
79 { 4 51
13 199
82 { 4 49
37 587
83 13 199
85 13 199
93 { 13 200
37 587
95 37 587
96 4 50
117 37 585
120 { 4 51
24 384
37 585
42 665

Legea contribuțiilor directe

13 41 649
15 41 649

Art. No. Ziar Pag.

17 { 1 16
41 649
30 41 651
31 41 649
32 14 217
33 14 217
38 14 217

60 { 1 { 15
16
61 7 106
66 7 106
77 7 107
85 14 216
98 14 216
99 7 107
101 14 216
132 14 216
143 41 655

Legea cumulului și funcțiunei publice

2 13 204
5 13 205

Legea Curții de Casație

1 32 506
3 3 33
15 42 666
17 { 30 470
42 666
20 29 461
26 29 461
29 { 1 14
5 { 74
76
8 { 117
123
28 443
29 461
30 { 10 159
39 612
31 { 2 31
3 37
4 64
26 411
32 505
32 { 4 64
29 461
33 42 665
34 29 461
36 { 4 63
10 159
29 461
42 665
79 22 347

Legea Curții de Conturi

26 22 341

Legea p. regularea proprietății imobiliare în Dobrogea din 3 Aprilie 1882

1 30 476
16 30 476

Art. No. Ziar Pag.

Legea Dobrogei Noui

1 2 31
59 2 31
113 2 31
124 30 475

Legea drumurilor

58 1 15

Legea energiei din 1924

1 36 576
4 36 576
18 36 575
22 36 575
24 36 575

Legea din 11 Iulie 1930 asupra suspendării executărilor silite

1 23 361
2 23 361
9 7 103

Legea p. exploatarea drepturilor Regiei Autonome P. T. T.

2 40 636
60 40 636

Legea contract dintre Ministerul Lucrărilor publice și Internationale Telephone and Telegraph Corporation din 4 Iulie 1930

5 40 636

Legea de expropriere p. cauză de utilitate publică

37 1 15
58 4 63
67 { 38 602
39 618
69 38 602

Legea funciară turcă

107 30 475

Legea învățământului primar

143 23 363
144 23 363

Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.
<i>Legea învățământului secundar și superior</i>	<i>Legea minelor din 1895</i>	<i>Legea de organizare judecătorească</i>	<i>Legea generală de pensii din 1925</i>	46 2 23	<i>Legea germană a spionajului din 3 Iunie 1914</i>
47 40 638	1 30 477	1 16	18 1 16	48 2 23	1 32 499
55 { 12 182	2 30 477	2 { 4 64	25 1 16	49 2 23	2 32 499
55 { 40 637	71 30 477	10 158	71 28 447	50 2 23	
<i>Legea jud. de ocoale din 1879</i>	72 30 477	158		60 2 23	
56 13 207	98 30 477	158			
<i>Legea jud. de ocoale din 1894</i>	101 30 478	158		<i>Legea regimului apelor</i>	<i>Legea italiană a spionajului din 21 Martie 1915</i>
13 13 207	<i>Legea minelor din 1929</i>	158		72 36 575	— 32 499
<i>Legea jud. de ocoale din 1896</i>	40 2 28	159		<i>Legea repauzului duminical</i>	<i>Legea statutului funcționarilor publici</i>
61 13 207	47 2 28	159		22 22 343	16 4 63
<i>Legea jud. de ocoale din 1907</i>	70 2 28	159		32 22 343	33 2 28
33 { 13 207	75 2 28	158			36 12 179
33 { 22 243	104 30 476	158		<i>Legea sanitară</i>	37 2 28
34 13 207	157 2 28	158		248 2 28	51 2 28
35 { 13 208	236 3 35	158		251 2 28	56 2 28
35 { 22 243	266 1 15	158		258 2 28	62 12 179
98 4 63	274 1 15	158		550 2 28	64 33 527
99 40 63	<i>Legea pentru ocrotirea minorilor și femeilor din 13 Aprilie 1928</i>	158		<i>Legea sindicatelor profesionale</i>	<i>Legea din 28 Iulie 1921 relativă la taxa pe succesiuni</i>
<i>Legea p. reprimarea unor infracțiuni contra liniștei publice</i>	2 22 344	158		1 17 270	4 23 358
1 9 132	4 22 344	158		3 17 270	<i>Legea relativă la supuși Statelor cu care România se află în stare de războiu</i>
2 27 428	9 22 344	158			12 42 667
5 9 132	11 22 344	158		<i>Legea soldelor în armată</i>	13 42 667
7 27 428	12 22 344	158		39 22 341	15 42 667
8 27 428	21 22 344	158		<i>Legea spionajului în timp de pace din 31 Ianuarie 1913</i>	16 42 667
12 27 428	22 22 344	158		— 32 499	17 42 667
17 27 428	34 22 344	158			<i>Legea p. organizarea pe baze autonome a Teatrelor Naționale</i>
<i>Legea p. completarea măsurilor excepționale de ordin financiar din 1930</i>	40 22 344	158		<i>Legea belgiană a spionajului din 4 August 1914</i>	1 11 163
4 28 444	53 22 344	158		— 32 499	44 6 83
<i>Legea p. complotarea măsurilor excepționale de ordin financiar din 1931</i>	<i>Legea organizării Ministerului Apărării Naționale</i>	<i>Legea din 26 Februarie 1912 pentru desființarea Obștei Târgului Bârlad</i>	<i>Legea p. protecțiunea proprietății literare și artistice din 28 Iunie 1923</i>	16 1 16	47 11 163
5 28 444	88 22 342	— 8 122	2 20 315		49 6 83
<i>Legea p. organizarea măsurilor excepționale de ordin financiar din 1931</i>	<i>Legea de organizare a Ministerului de externe</i>	<i>Legea de organizare a ministerelor</i>	<i>Legea pentru creierea regiei autonome a C. F. R.</i>	<i>Legea franceză a spionajului în timp de pace din 16 Aprilie 1886</i>	50 6 83
4 28 444	49 42 668	120 40 633	1 32 505	1 32 499	120 6 86
<i>Legea p. organizarea măsurilor excepționale de ordin financiar din 1931</i>	<i>Legea organizării Ministerului Instrucțiunii publice</i>	126 2 23	9 32 506	2 32 499	<i>Legea telegrafo-poștală din 1900</i>
5 28 444	12 23 363	147 32 506	57 32 506	3 32 499	115 40 636
<i>Legea p. organizarea măsurilor excepționale de ordin financiar din 1931</i>	69 23 363	203 1 16		4 32 499	167 40 636
5 28 444	74 23 363		<i>Legea pentru creierea regiei autonome a porturilor și căilor de comunicație pe apă</i>	5 32 499	172 40 636
<i>Legea p. organizarea măsurilor excepționale de ordin financiar din 1931</i>	283 23 363	<i>Legea de organizare a Ministerului agriculturii și domeniilor</i>	2 2 23	6 32 499	
5 28 444	<i>Legea moratoriului agricol și urban</i>	3 40 632	8 2 23	7 32 499	<i>Legea timbrului</i>
<i>Legea p. organizarea măsurilor excepționale de ordin financiar din 1931</i>	29 18 282	<i>Legea pașapoartelor</i>	10 2 23		4 9 131
5 28 444	<i>Legea pentru pierderea și dobândirea naționalității române</i>	8 9 132	12 2 23	<i>Legea germană a spionajului din 3 Iulie 1893</i>	5 9 131
<i>Legea p. organizarea măsurilor excepționale de ordin financiar din 1931</i>	4 23 361	<i>Legea pășunilor comunale</i>	19 2 23	— 32 499	14 9 131
140 39 612	38 18 284	12 1 16	20 2 23		53 9 131
148 39 612	40 23 361		31 2 23		75 9 131
188 39 612			34 2 23		
			36 3 23		

Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.	Art. No. Ziar Pag.
<i>Legea p. urmărirea și perceperea veniturilor publice</i> 34 23 366	<i>Procedura penală ardeleană</i> 325 1 16 378 26 410 384 1 16 418 1 16 485 1 15 488 1 15 489 1 15 492 26 410 493 26 411 550 15 239	<i>Regulamentul de funcționare al Așezământului Nifon Mitropolitul</i> 2 40 637 3 40 637 6 40 637	<i>Regulamentul legii contractelor de muncă</i> 50 13 200	<i>Regulamentul legii statutului funcționarilor publici</i> 89 33 528 90 33 528	<i>Tariful vamal</i> 4 30 472 743 30 472
<i>Legea p. administrarea și exploatarea uzinelor comunale București</i> 1 33 527 2 33 528 5 33 527 6 33 527 11 33 527	<i>Decretul lege n. 3697 din 1918 relativ la reforma agrară</i> 3 34 539	<i>Regulamentul legii agrare</i> 81 40 631	<i>Regulamentul legii p. organizarea și funcționarea loteriei de Stat pe clase</i> 4 13 204 5 13 204 6 13 204	<i>Regulamentul cărților funduare austriace</i> 72 26 402	<i>Convențiunea dela Berna privitoare la proprietatea literară și artistică</i> 2 20 315 12 20 315
<i>Legea XVI din 1876 Ardeal</i> 15 4 64	<i>Decretul lege n. 1573 din 18 Aprilie 1920</i> — 24 379	<i>Regulamentul legii clerului mirean</i> 323 37 588	<i>Regulamentul hotărânicilor</i> 1 13 207 16 13 207 17 13 207	<i>Regulamentul legii controlului averilor</i> 44 29 462	<i>Convențiunea comercială cu Cehosloacia</i> 9 30 472
<i>Legea 73 din 1926 Ardeal</i> 34 2 31	<i>Hrisovul din 30 August 1816 al Domnitorului Scarlat Al. Ka limachi</i> — 8 122	<i>Regulamentul de construcțiuni și alinieri</i> 13 26 412 14 26 413 16 26 412 31 26 413 54 26 412 63 26 413 64 26 413 65 26 413	<i>Regulamentul legii persoanelor juridice</i> 14 17 270	<i>Regulamentul legii controlului organic</i> 126 30 477 178 30 477	<i>Convențiunea internațională de la Haga din 1902</i> 1 18 284
<i>Legea XIX din 1907</i> 46 23 366	<i>Instrucțiunile Ministerului de finanțe pentru aplicarea legii contribuțiilor directe</i> 18 41 654 24 41 655	<i>Regulamentul p. organizarea Serviciului domeniului din Dobrogea din 29 Aprilie 1903</i> 6 30 477	<i>Regulamentul Serviciului anterior al tribunalelor</i> 126 19 292 127 19 292	<i>Regulamentul legii telegrafo postale din 1900</i> 408 40 636 417 40 636	<i>Convențiunea internațională privitoare la transportul mărfurilor pe căile ferate (C. I. M.)</i> 1 21 331 7 21 331 9 21 331 10 21 331 16 21 331 17 21 331 18 21 331 53 21 331
<i>Norma de jurisdicțiune</i> 109 19 293			<i>Regulamentul legii soldelor în armată</i> 68 22 341	<i>Statu'ul p. organizarea bisericii ortodoxe</i> 39 37 588 31 37 589	
<i>Procedura civilă ardeleană</i> 147 23 366 180 23 366 182 23 366					

Articole și monografii

N. Z. Pag.

N. Z. Pag.

A

ALEXANDRESCU CONST.: Metode periculoase	19	293
ALEXANDRESCU-ROMAN PETRE: Reinstalarea consiliilor județene și comunale urbane inclusiv municipale și reinstalarea organelor de conducere (Notă la dec. No. 80/932 a Comitetului de revizuire Iași, s II)	3	45
„ Dacă un funcționar numit, în disprețul legii cumulului, într-o altă funcțiune publică poate avea, în caz de înlocuire, beneficiul acțiunii în contencios. (Notă la dec. C. A. Buc s. II din 8 Decembrie 1931)	13	205
„ Cu privire la aplicabilitatea regulamentului de construcțiuni și alinieri (Notă la dec. comitetului central de revizuire s I din 18 Martie 1933)	26	415
ALEXANDRESCU TRAIAN: Stabilitatea dreptului în succesiunea legilor. Retro-		

activitatea, Studiu de dept român comparat și interprovincial de prof P. Vasilescu (Recenzie)	16	251
„ Procedura Refereului în materie comercială	{ 27 28	{ 417 433
ANDRONIU ALFRED: Se poate anula sau reforma o hotărâre pe motiv că nu există la dosar dovezile de citare a părților sau dovezile de comunicare a unui act sau hotărâri judecătorești, deși existența acestor dovezi a fost constatată de justiție? (Notă la dec. C. A. Buc., s. V, no. 254/932)	22	346
ANGELESCU C. ALEXANDRU: Despre actele respectuoase	41	646
ANTONESCU MIHAI: Dacă și creditorii figurând într-o instanță de urmărire nu numai debitorii urmăriți, pot beneficia de legea din 23 Decembrie 1933 pentru suspendarea executărilor.		

Dacă pierderea naționalității române — dobândită de o streină prin căsătoria sa

	N. Z.	Pag.		N. Z.	Pag.
cu un român — poate să rezulte din re-integrarea în naționalitatea de origină, fără îndeplinirea formelor cerute de legea română. Soluțiunea dată de Inalta Curte ambelor probleme este în totul fundată și judicioasă. (Notă la Jurnalul Cas II, no. 1171/933)	23	361			
„ Dacă hotărârile judecătorești și arbitrale streine investesc autoritatea de lucru judecat și au forță probantă, chiar și fără executor, atunci când sunt invocate numai ca probă a unei stări de drept sau de fapt, ci nu pentru executarea lor propriu zisă. (Notă la sent. com a Trib. Brăila, s. I, no. 100/932)	35	558			
ARSENESCU VALERIU: Reglementarea datoriilor aplicată granțiilor personale și reale	28	438			
	29	457			
B					
BADAREU EMLI: Pro domo	11	170			
BARASCH EUGEN: In ce caz actul cu care creditorul înțelege să-și justifice cererea de urmărire generală de venituri poate fi considerat ca „recunoscut”? (Notă la dec. C. A. Buc. I, no. 259/933)	11	173			
„ Dacă o poprire înființată pentru asigurarea unei condamnațiuni de pensie alimentară, obținută de un fiu contra tatălui său, mai putea fi validată din moment ce, prin decesul debitorului poprit, creditorul urmăritor devenise, în intervalul până la validare, moștenitor împreună cu alții al aceluia pe care înțelesese să-l urmărească. (Notă la dec. C. A. Buc III, no. 310/932)	12	189			
„ Normele din materia interdicțiunii, sub raportul formelor de publicitate, au a-și găsi aplicațiunea și în materia consiliului judiciar pentru prodigalitate (Notă la dec. Cas. I, no. 1465/931)	27	426			
BASIILESCU ARISTIDE: O importantă decizie a Inaltei Curți de Casație s. III, în materie de Societăți Anonime pe acțiuni	39	611			
BENIȘACHE C. REMUS: Este valabil apelul când petițiunea de apel adresată prin tribunal altei Curți decât cea competentă, tribunalul l-a înaintat la Curtea competentă. (Notă la dec. Cas. I, no. 2285/930)	29	463			
„ Scrisoare pentru comemorarea lui D. Alexandresco	36	572			
BOGDANESCU TITU: Dacă girul după scadența unei cambii, care produce efectele unei cesiuni, necesită notificarea?					
„ Dacă girul după scadență transformă acțiunea cambială într-o acțiune de drept comun civilă sau comercială?					
„ Dacă emitentul cambiei poate chema la interogator pe girant spre a dovedi că datorează mai puțin? (Notă la cartea de jud. com. no. 99/932, a judecătoriei mixte Tulcea)	7	110			
„ Care este natura juridică a apelului făcut de membrii unui consiliu de familie urmăriți pentru amendă? Ce este o penalitate civilă? (Notă la sent. Trib. Tulcea no. 2415/932)	12	190			
BOTEZ ION: Discurs la comemorarea lui D. Alexandresco	36	571			
BROȘTEANU TRAANI: Inamovibilitatea și limita de vârstă pentru pensionarea magistratilor	11	164			
C					
CERBAN ALEX.: Dacă locatarii coindivizari mai pot cere pe calea unei acțiuni separate locatarului chiria cuvenită părții lor? (Notă la dec. C. A. Buc., s. I, no. 82/932)	13	203			
„ Asupra interpretării art. 1162 c. civ. privitor la acțiunea în resciziune a minorului. (Notă la dec. Cas. I, no. 976/930)	16	254			
„ Raportul în natură al unui imobil dăruit de către de cuius mai este obligator atunci când succesibilul donatar ipotecase imobilul înainte de deschiderea succesiunii și datoria ipotecară a fost achitată posterior deschiderei succesiunii de către un coerede al donatarului? (Notă la Cas. I, 4180/926)	33	524			
CHIRU D. VASILE (Locot. Col.): Organizarea justiției administrative militare	22	341			
CODREANU I. IONEL: La pensée juridique française de 1804 a l'heure présente. Ses variations et ses traits essentiels, par Julien Bonnacase, professeur à la Faculté de Droit de l'Université de Bordeaux, directeur de la Revue Générale du droit, — 2 vol. (944 pages), Delmas, éditeur, Bordeaux, 1933 (100 fr.) (Recenzie)	28	442			
CODREANU S. ION: Discurs la Comemorarea lui D. Alexandresco	36	571			
COTRUTZ D.: Asupra dreptului de servitute de trecere pe locul vecin când proprietarul și-a izolat singur proprietatea sa de drumul public. (Notă la Cass. Ch. Reg. din 21 Iulie 1930)	16	255			
CRSITESCU GEORGE: Tratat de drept administrativ român, de Prof. Paul Negulescu (Recenzie)	28	441			
CRISTOFORIANU EUSTAȚIU: Extinderea falimentului unui comerciant asupra unui terț, soț ilimitat responsabil cu primul, conține declarațiunea implicită a existenței acestei societăți între cele două persoane și a falimentului ei? (Notă la Cas. Roma s. I, din 30 Iulie 1931)	3	47			
„ Cu privire la neconstituționalitatea art. 8, 14, 28, 36 și 54, din legea asanării datoriilor agricole. (Notă la dec. Cas. S. Unite no. 50/932)	8	120			
„ Câteva chestiuni de drept din materia transportului cumulativ (Notă la dec. C. A. Buc. s. III, no. 188/932 și sent. Trib. Ilfov. s. I com., no. 2634/931)	21	334			
„ Unui contract de muncă pe durata nedeterminată, încheiat înainte de punerea în vigoare a legii contractelor de muncă nu-i sunt aplicabile dispozițiile de fond ale acestei legi. (Notă la Cartea de jud. no. 1887/933 a Jud. Oc. II, urban Buc)	24	384			
„ Convențiunea dintre profesori și Epitropia Așezământelor Nifon Mitropolitul este un contract de muncă cu durata determinată (Notă la sent. Trib. Ilfov s. V no. 37/933)	40	637			
CURIERUL JUDICIAR: Viața juridică a anului 1932	2	20			
„ Salariile magistratilor francezi	13	199			
„ Pentru unificarea legislației	23	557			

N. Z. Pag.

N. Z. Pag.

CURIERUL JUDICIAR: Unificarea legisla-
ției. Moțiunea privitoare la proiectul de
lege pentru izolarea alienaților votată de
Congresul neurologilor și psihiatrilor la
Sibiu 32 505

D

DANIELOPOL GABRIEL: Discurs la co-
memorarea lui D. Alexandresco 36 570
DÂRLEA FRATEA: O concepție nouă 8 114
DECUSARA C. E.: Justiția canadiană 12 184
„ Cu privire la aplicațiunea art. 204 pr.
pen. referitor la raportul penal. (Notă la
dec. Cas. II, no. 3086/932) 15 235
„ Asupra protecțiunei proprietății literare și
artistice. (Notă la dec. C. A. Buc. no. 70/932) 20 317
„ Roadele unei legi bune. Lege asupra
conflictelor de muncă din 1920 . . . . . 23 358
„ Dacă fapta unor acuzați cari, sub îndem-
nurile comitetului revoluționar al par-
tidului comunist din România, au împărțit,
în vederea zilei de 1 Mai 1933, afișe și
broșuri cu caracter terorist, constituie sau
nu o infracțiune politică și care este in-
stanța competentă să o judece? (Notă la
sent. Trib. Trei Scaune, no. 1019/933) 27 431
DEMETRESCU I. PAUL: Relativ la falim-
entul unei societăți transformate. (Ob-
servație la Cas. italiană din 14 Ian. 1932) 2 32
„ Puterile pe care le are judecătorul de-
legat după procedura concordatului pre-
ventiv în adunarea creditorilor atunci
când o creanță este contestată și acelea
pe care le are tribunalul ca instanță de
apel la contestațiuni. (Notă la dec. Cas. II,
832 din 10 Iunie 1932) 3 42
DIMIU RADU: Proprietatea pe etaje sau
apartamente, de Vasile V. Longhin. (Re-
cenzie) 37 592
DOCAN P. G.: Deciziuni pronunțate de
Înalta Curte de Casație, Vol. I de Sever
Andru (Recenzie) 26 409
DONGOROZ VINTILA: Nici un fapt penal
nu putea fi pus în sarcina inculpaților
în procesul Agabecof și deci toți trebuiau
să fie achitați. (Notă la jurnalul C. A.
Buc. V no. 5201 din 932 și la dec. C. A.
Buc. II, no. 550/932) 9 136
„ Când cel condamnat prin dec. Curții cu
jurați a făcut recurs și i s'a admis, iar la
instanța de trimitere a fost condamnat la
o pedeapsă mai mică decât cea din deci-
ziunea casată, pedeapsa curge din ziua
primei condamnățiuni. Interpretarea art.
32 c. pen. (Notă la dec. C. cu jurați Olh,
no. 6/933) 19 302
„ Dacă simplele minciuni pot constitui un
mijloc de amăgire apt de a integra del-
ictul de înșelăciune?
Dacă amăgirea mai păstrează caracterul
de activitate ilicită atunci când ea a ser-
vit la obținerea unui lucru recunoscut
ulterior ca legitim datorat? (Notă la sent.
Trib. Ilfov s. I, civ. cor., no. 1104/933) 25 397
„ O replică la „Un răspuns“. În jurul che-
siunei efectelor ordonanței de neurmărire
Trădarea și spionajul. O chestiune de
sistemizare și nomenclatură 32 497
DRAGANESCU Prof.: Discurs la comemo-
rarea lui D. Alexandresco 36 569

E

ELIESCU GEORGE: Transfuziunea sân-
gelui dela cadavre omenești la om și
Dreptul civil. Referințe asupra concep-
tului modern al drepturilor personali-
tății. . . . . { 33 520
34 534
35 550
„ Cu privire la impunerea proprietăților
industriale la impozitul pe proprietăți
clădite. (Notă la Jurnalele Comisiunei I.
de apeluri fiscale din Jud. Prahova din 27
Noemvrie 1933, și la dec. no. 3963 din 27
Oct. 1933 a Comisiunei de apeluri fiscale
a Jud. Bacău 41 651

F

FAIBIȘ B. S.: Există apel propriu în contra
jurnalului de respingere a incidentului
de conexitate? 9 130
FRIEDMAN HUGO: Cu privire la regimul
căruia îi sunt supuse azi executările si-
lite. (Notă la Cas. II, 444/932) 7 104
FULGA A.: Nici un fapt penal nu putea fi
pus în sarcina inculpaților în procesul
Agabecof și deci toți trebuiau achitați.
(Notă la Jurnalul C. A. Buc. V, no. 5201/932
și la dec. C. A. Buc. II, no. 550/932) 9 136
FURTUNA ALFONS: Despre proiectul Co-
dului de procedură civilă 15 229

G

GALESESCU-PYK D.: Neconstituționalita-
tea concordatului preventiv 18 275
GANE N. ALEX: Darea de seamă asupra
activității Consiliului legislativ rostită la
13 Martie 1933 . . . . . 13 194
GEORGESCU C.: Victor M. Romniceanu
(necrolog) 40 640
„ Tabla de materii a Curierului Judiciar
pe 1932.
GHEORGHIAN CORNELIU: Câteva obser-
vațiuni la legea pentru introducerea
Cărților funduare . . . . . } 25 386
26 410
GORUNEANU M. RADU: Bacșișul. Norme
juridice în formație 38 598
GRAUR M.: Natura intrinsecă a delictului
de presă și elementele lui constitutive.
(Notă la sent. Trib. Ilfov s. IV, no. 2745/932) 20 318
GRECU EUGEN: Calificarea magistraților. 25 391
GRUE N.: Arivismul sub robă 54 535

H

HAGIGHEORGHE ALEXANDRU: Cu pri-
vire la interpretarea art. 66 din legea
contribuțiunilor directe. (Notă la dec. C.
A Craiova s. II, no. 111/932) 7 106
„ Dacă ajutorul de judecător care a ob-
ținut autorizațiunea de a judeca fără a
avea examenul de capacitate, poate judeca
valabil pe baza aceleiași autorizațiuni
atunci când din ajutor de judecător a
fost numit supleant la tribunal. (Notă
la dec. Cas. II, no. 1660/932) 10 158
HUTSCHNEKER RICHARD: Domicilierea
plăți cambiei posteroare emiterii. (Notă
la dec. Curții din Königsberg din 10 Mai
1932) 7 112

	N. Z.	Pag.		N. Z.	Pag.
I					
IONESCU GICA; Ștefan Praporgescu (<i>Ne-crolog</i>)	20	319	la care are dreptul, poate pretinde patro-nului dublul salariului pentru timpul de concediu de care nu s'a folosit. (<i>Notă la dec. Cas. III, no. 90/933</i>)	13	201
IONESCU STELIAN: Se poate reduce ca-pitalul unei societăți anonime prin răs-cumpărarea de acțiuni proprii? (<i>Notă la ordonanța Trib. Ilfov s. I, com. no. 11143/932</i>)	22	350	MANOLESCU EM. RADU: Instituția ju-decătoriei în proiectul noului cod de pro-cedură civilă	38	587
J					
JANNE XAVIER; Câteva noțiuni asupra fa-limentului în dreptul internațional pri-vat	2	17	MARINESCU G. N.: În materie de expro-priere nu poate exista aparență în fa-voarea proprietarului expropriat față cu textele legii agrare și nu pot subsista în acelaș timp două noțiuni fundamentale de drept: plina proprietate și proprie-tatea aparentă. (<i>Notă la jurnalul C. A. Iași s. I, no. 6910/932</i>)	14	221
JUDEX: Rebus legislativ	2	23	MAXIM G. D.: Rolul normal al actelor de naștere și al posesiunii de stat. Com-plectarea sistemului legal prin art. 22 al noiei legi a actelor de stare civilă din 1928. Sistemele variate ale Casațiilor ro-mână și franceză sub raportul posesiunii de stat. Actul de naștere conform cu posesiunea de stat. Art. 295 din Codul civil. Cazurile în cari poate fi intentată acțiunea relativă la filiațiunea legitimă. Importanța art. 53 al noiei legi a actelor de stare civilă din 1928. Caracterizarea acțiunilor relative la filiațiunea legitimă. Deosebirea ziselor acțiuni de cele privi-toare la rectificarea și reconstituirea ac-telor de stare civilă. (<i>Notă la dec. Cas. I, no. 887/932</i>)	10	155
" Tribunale fără procese	15	234	" Observațiuni critice asupra noului pro-iect de lege pentru izolarea sau inter-narea alienaților	12	177
" Instreținarea codurilor	16	248	" Legile interpretative după noul ante-proiect al Codului civil	23	357
	17	257	MICĚSCU N. ISTRATE: Discurs la come-morarea lui D. Alexandresco	36	567
	18	273	MOLDOVAN SABIN: Spiritul latin și pro-iectul codului de procedură civilă	24	376
	19	289	MOSCOVICI JAQUES: Cu privire la pro-cura dată avocaților. (<i>Notă la dec. Cas. III, no. 959/932</i>)	20	314
	20	305	N		
	21	326	NEDELUCU D. GEORGE: Magistratura. Conducătorii de magistratură	33	519
	22	337	NESSELRODE C.: Pentru organizarea Sec-țiunilor speciale din Ardeal	7	102
	23	353	O		
	24	369	OPREA G. Dr.: Cu privire la compentința judecătorilor de ocol de a judeca ca ins-tanțe de apel în afacerile judecate în primă instanță de pretorii (<i>Notă la sent. pen. no. 1595/932 a Jud. rurale Recaș</i>)	15	239
	25	389	OTETELIȘEANU ALEX.: Propuneri cu privire la metoda de lucru pentru uni-ficarea legislativă	5	65
K					
KOSTACHI AL: Instanțele competente a judeca procesele de evacuare pentru ne-plata chiriei atunci când cuantumul ace-s-teia e sub 50 000 lei anual. (<i>Notă la dec. Cas. I, no. 1302/932</i>)	12	187	OTTULESCU EMIL: Cu privire la impu-nera la impozitul imobiliar a proprie-tăților industriale, sonde, rezervoare, con-ducte de petrol, etc. (<i>Concluziuni scrise depuse pentru Soc. Astra Română în procesul de impunere cu Fiscal</i>)	41	653
KRAMER EMIL: Unificarea legislativă. Câ-teva observațiuni în legătură cu proiectul de procedură civilă	26	408	P		
L					
LAZARESCU EM. AL.: Expresiunea „do-resc ca după moartea mea imobilul să ră-mână soției mele în plină proprietate, iar după moartea ei fraților și surorilor mele” constituie o substituțiune fidei-comisară. (<i>Notă la sent. Trib. Ilfov s. III, civ. cor. no. 196/933</i>)	24	381	PANU GH. VASILE: Cum se aplică în Ar-deal legile extinse din Vechiul regat	3	37
LEMES M.: Observațiuni sumare asupra an-teproiectului de cod civil	10	148	PARASCHIVESCU MIRCEA: Samavolnicia	37	582
M					
MANEA S ION: Controversele . . . . . asa-nării	15	232			
MANOLACHE C. (Colonel): Pagina justiției militare	12	183			
MANOLESCU GEORGE: Partea civilă are drept de opoziție contra hotărârilor pe-nale pronunțate în lipsa ei? Partea civilă poate obține condamnarea la despăgubiri civile a inculpatului ab-solvit? (<i>Notă la sent. Trib. Prahova s. III, no. 1800/932</i>)	22	348			
MANOLESCU EM. RADU: Stabilirea unui criteriu unitar pentru a distinge când un salariat este un muncitor manual și când un muncitor intelectual. Dacă se poate pretinde echivalentul în bani al concediului la care salariatul ar fi avut drept în timpul anului, deși a fost concediat înainte de a avea puțința să-l ceară și dacă salariatul neuzând de facultatea ceo are, de a cere concediul					

CURIERUL JUDICIAR

REVISTA JURIDICA SAPTAMANALA

PENTRU

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE — POLITICĂ — FINANȚE — SOCIOLOGIE

FONDATA LA 4 MAI 1892

FONDATOR :
ION S. CODREANU
Avocat

DIRECTOR :
I. GR. PERIȚEANU
Avocat, fost Ministru

PRIM REDACTOR :
ALEXANDRU VELESCU
Doctor în Drept, Avocat

COMITETUL DE DIRECȚIE:

Traian Alexandrescu, fost decan al Baroului de Ilfov ; **Alexandru Cerban**, Profesor Universitar, Avocat ; **Iosef G. Cohen** Consilier la Consiliul Legislativ, Avocat ; **Gr. Conduratu**, Avocat ; **N. Jac Constantinescu**, Președinte la C. de Apel București ; **E. Cristoforeanu**, Dr. în Drept dela Roma, Avocat ; **Dem. I. Dobrescu**, Primarul General al Capitalei ; **Vintilă Dongoroz**, Conferențiar universitar, Membru în Consiliul de disciplină al Baroului Ilfov ; **D. Gălășescu-Pyk**, Profesor Universitar, Avocat ; **Eugen Petit**, Consilier la Inalta Curte de Casație ; **G. Petrovici**, Prodecan al Baroului Ilfov ; **C. Sipsom** Profesor Universitar ; **C. A. Stoeanovici**, Conf. univ., Membru al Consiliului Legislativ ; **Gr. L. Trancu-lași**, fost Ministru Avocat ; **Hariton Udrea**, Judecător Trib. Ilfov ; **Petre Vasilescu**, Profesor Universitar.

SECRETARI DE REDACȚIE :

E. C. Decusară Dr. în Drept din Paris, Directorul Statisticeii Judiciare ; **Ionel I. Codreanu**, Doctor în drept din Paris, Avocat

TABLA DE MATERII

PE ANUL XLII (1933)

1934

ATELIERELE „CURIERUL JUDICIAR“, S. A. STR. ARTEL, No. 5
BUCUREȘTI

Lei 100.—

	N. Z.	Pag.		N. Z.	Pag.
PASCU IULIU: Drepturile funcționarilor publici	12	178	POPOVICI MIHAI: Cuvântare cu ocaziunea dării de seamă asupra activității Consiliului legislativ.	13	197
" Suprimarea funcționarilor și drepturile funcționarilor	14	210	POSSA M.: Insemnări pe marginea proiectelor de cod civil și procedură civilă	39 40	609 625
PAUL A. Dr.: Dr. Ernst Schmidt. Die verfassungsmäßige und politische des rumänischen Staates in ihrer historischen Entwicklung (Structura constituțională și politică a Statului Român în dezvoltarea ei istorică), (Recenzie)	38	601	R		
" Responsabilitatea civilă a avocatului pentru activitatea sa, după codul civil bucovinean	39	616	RACOVICEANU GR.: Cu privire la forma recunoașterii copilului natural și la relațiile de drept între copilul recunoscut și tatăl său (Notă la sent. Trib. Ilfov, s. IV, no. 975/932).	11	174
PAUNESCU-CĂRCEA I.: Condițiuni și clauze ilicite	17	263	RADULESCU ANDREI: Originalitatea Dreptului Român	16	241
PAVES LEON: Pagina fiscală	9	131	RARINCESCU G. CONST.: Care este valabilitatea unei clauze compromisorii înscrise într'un contract făcut de Stat cu un particular și în ce măsură și cu ce condițiuni Statul poate recurge la jurisdicțiunea arbitrilor pentru rezolvarea litigiilor ce le-ar avea cu particularii. (Notă la Jurnalul Trib. Ilfov, s. II, no. 6095/932)	7	108
PELIN N.: Competința în noul moratoriu	18	282	ROMAN VALERIU: Discurs la înmormântarea fostului prim președinte la Inalta Curte de Casație Victor Romniceanu	41	648
PERIȚEANU GR. I.: 1 Ianuarie 1933	1	1	S		
" Dreptul de opțiune al celor vătămați printr'un act administrativ de autoritate, între acțiunea în daune, organizată prin legea pentru contenciosul administrativ și acțiunea în despăgubiri, conform dreptului comun	1	2	SCHATZ ADRIAN: Condițiunile de formă ale subrogațiunii convenționale (Notă la dec. Cas. II, no. 292/930)	31	484
" Natura raporturilor juridice ce există între teatrele naționale administrate sub formă de regie și personalul lor artistic și caracterul pe care-l are actul prin care administrația Teatrelor naționale rupe asemenea legăminte juridice. (Notă la dec. Cas. III, no. 1313 din 24 Oct. 1932 și la dec. C. A. Chișinău s. II, no. 28/931)	6	87	SCHONBLUM W. HUGO Dr.: Limitele principiului devoluțiunii apelului: tantum devolutum quantum appellatum (Nota la Cas. III, no. 1025/932)	4	57
" Nici un fapt penal, nu putea fi pus în sarcina inculpaților, în procesul Agabecof și deci toți trebuiau să fie achitați, (Notă la dec. C. A. Buc. II, no. 550 din 1932 și la Journ. C. A. Buc. V, no. 5201/932)	9	136	SCHOENFELD BERNARD: Care este termenul de recurs în materie fiscală?	14	216
" România și congresele internaționale de Drept	20	309	SCONDACESCU BABBU: Legea chiriilor din 1932 se aplică, indiferent de valoarea contractului, nu numai în procesele de evacuare pentru neplata chiriei intențate în contra chiriașilor cari locuiesc pe temeiul contractelor prelungite și când e vorba de contracte în curs de executare (Notă la Jurnalul Trib. Ilfov, s. IV, no. 1640/933)	14	223
" Discurs la Comemorarea lui D. Alexandresco	36	565	SCRIBAN ȘTEFAN: Asupra naturii acțiunii în grănițuire, adică pentru delimitare sau hotărnicie (Notă la Cartea de jud. no. 7/932 a Jud. Oc. Herța)	13	206
PERIȚEANU I. VICTOR: Incercarea unei contribuțiuni de sinteză la sistematizarea infracțiunilor în drum către perfecționare, dela imaginarea lor până la consumare	27	421	SCRIBAN R. TRAIAN: Sechestrul judiciar O chestiune de competență	9 22	130 342
PETIT EUGEN: Cum ia sfârșit contractul individual de muncă	4 8	49 113	SIPSOM C.: Noțiunea de bună credință și efectele ei în drept	11	161
" L'evolution de l'État, par André Cor-teano (Recenzie)	20	311	SORIN LOUIS: Autoritatea de lucru judecat se aplică sau nu asupra motivelor de drept cari ridicate pentru prima oară în apel, au fost respinse ca inadmisibile? Omologarea avizului consiliului de familie, de către Tribunal, trebuie să fie făcută printr'un jurnal, pentru ca numirea unui tutor ad-hoc să fie valabilă? Art. 568 pr. civ. care stabilește prescripția de 5 ani, e aplicabil și părților cari au luat parte la ordonanța de adjudecare sau numai terților? (Notă la dec. C. A. Buc. s. V, no. 266/931)	19	298
" Unificare legislativă?	24	373	ȘTEFANESCU ALEX.: Art. 70 din legea organizării judecătorești.	39	614
" Judecătoria trebuie lăsați să judece	25	385	" O procedare criticabilă	40	628
" Piritul care nu a depus întâmpinarea	26	406			
PETRESCU A. GEORGE: Cererile pentru neplata salariilor funcționarilor publici trebuiesc îndreptate nu numai înaintea instanței de contencios, ci pot fi introduse și înaintea instanțelor ordinare pe baza dispozițiilor de drept comun. (Notă la Jurnalul Trib. Vâlcea s. II, no. 6321/933)	32	511			
PETROVICI G.: Discurs la comemorarea lui D. Alexandresco	36	566			
POPESCU PETRE: O deciziune surprinzătoare	11	167			
" Se poate acorda sporul de salarii, cu începere dela 1 Ianuarie 1932, unui magistrat înaintat pe loc în 1931? (Notă la dec. C. A. Chișinău s. II, no. 9/933)	28	446			

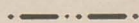
	N. Z.	Pag.		N. Z.	Pag.
STEFANESCU D.: Regimul dotal din Vechiul regat are aplicațiune în Bucovina (Ardeal)	19	292	UDREA HARITON: Se mai primește acțiunea în anulare pentru eroare nescuzabilă? (Notă la Cas. Roma din 30 Noembrie 1931)	27	432
STRAT GEORGE: Discurs la comemorarea lui D. Alexandresco	36	569	UDREA HARITON: Dacă este necesar să se arate dispensa de raport în partajul de ascendent pe cale de donație. (Notă la dec. C. A. Angers din 20 Decembrie 1932)	28	448
STRIHAN C. PETRE: Natura juridică a Casei Obștei Târgului Bârlad: fost-a această întocmire o persoană juridică de drept public sau de drept privat? Intinderea puterii legiuitoare în materie de suprimare de persoane juridice: poate Statul prin lege să desființeze un stabiliment de utilitate publică? (Notă la dec. Cas. S.-Unite, no. 44/932)	8	124	UDREA HARITON: Intinderea autorității lucrului judecat din penal în civil (Notă la C. A. Paris din 19 Ian. 933)	30	480
T			UDREA HARITON: Asupra actului excesiv care obligă la desdăunare deși cel care a săvârșit actul nu se găsește în ilegalitate sau abuz de drept. (Notă la sent. Trib Ilfov s. I. c. cor, no. 843/933)	35	560
TEODORESCU CONST.: Legea pentru judecătorii de ocoale. Art. 99	9	129	VAIDA-VOEVOD ALEX.: Cuvântare cu ocaziunea dării de seamă asupra activității Consiliului legislativ	40	637
„ Rangul regulamentelor interioare ale Corpurilor legislative în ierarhia normelor de drept	17	260	V		
„ Iarăși art. 99 din legea pentru judecătorii de ocoale	40	630	VAIDA-VOEVOD ALEX.: Cuvântare cu ocaziunea dării de seamă asupra activității Consiliului legislativ	13	198
THEODORESCU M. VASILE: Observațiuni critice asupra proiectului Codului de procedură civilă	24	373	VALIMARESCU ALEXANDRU: Noțiunea de prepus nu implică ideea unui raport salariat a unei utilizări remunerate a serviciilor prepusului către comitent. Dacă asigurătorul are o acțiune recursorie împotriva autorului accidentului? (Notă la Cas. fr. reg. din 18 Aprilie 1932, D. H. 1932, 282)	1	15
TRANCU L. GR.: Discurs la Comemorarea lui D. Alexandresco	36	564	„ In caz de indiviziune între nudul proprietar și uzufructuar, acesta poate cere și partajul deplinei proprietăți. (Notă la Cas. fr. din 20 Iulie 1932 D. H. 1932, 425)	1	15
U			„ O nouă extensiune a noțiunii de cauză în contracte. (Notă la Cas. fr. reg. din 6 Iunie 1932, D. H. 1932, 396)	1	16
UDREA HARITON: Dacă constituie un contract de muncă angajamentul unor amployați, la o societate pentru împărțirea bagajelor călătorilor, cu 50% din bacsurile ce se încasează dela călători? (Notă la sent. Trib. Sena VII, din 17 Decembrie 1931)	9	144	„ Dobândirea drepturilor accesorii de către succesorul cu titlu particular (Observație la Cas. fr. reg. din 3 Noembrie 1932)	2	32
„ În vederea legiferării	11	169	„ Neconstituționalitatea legii din 4 Aprilie 1931 cu privire la limita de vârstă a consilierilor dela Inalta Curte de Casație. (Notă la dec. Cas. S. U., no. 36 din 26 Mai 1932)	5	79
„ Cu privire la încasarea creanțelor date în gaj. (Notă la dec. C. A. Rouen din 1 Noembrie 1931)	15	240	Cum sunt sancționate donațiunile deghizate sau prin persoane interpuse între soți, pe baza art. 940 c. civ. român (1099 c. civ. francez)? Această sancțiune privește orice donațiuni deghizate sau prin persoane interpuse, ori numai cele cari depășesc cotitatea disponibilă? Cine poate cere nulitatea donațiunilor mai sus menționate? (Notă la dec. Cas I, no. 361/932)	25	393
„ Dacă acțiunea bazată pe art. 1002 și cea bazată pe art. 998 c. civ. au aceeași cauză. (Notă la sent. Trib. Sena I din 25 Iulie 1932)	16	256	VASILESCU PETRE: Conflictul legilor în timp în Ante-proiectul Codului civil	21	321
„ Proprietarii urbani se pot constitui în syndicate profesionale. (Notă la sent. Trib. Ilfov s. I c. cor. no. 33/933)	17	271	„ Legile interpretative în ante-proiectul codului civil	26	407
„ Acțiunea proprietarului contra unui subchiriaș este oblică sau directă? Dacă locatarul principal mai poate să răspundă de faptele sublocatarului când în contractul de închiriere s'a prevăzut dreptul de subînchiriere. (Notă la dec. C. A. Douai din 11 Aprilie 1932)	20	319	„ 29 449 30 465 31 481 32 501 33 513 34 529 35 545 36 572 37 577 38 93		
„ Dacă succesorul donatar trebuie să respicte contractul de închiriere fără dată certă? (Notă la Cas. Roma din 12 Ian 1931)	22	352	„ Proiectul codului de procedură civilă		
„ Răspunderea locatarului pentru faptele sublocatarului său. (Notă la sent. Trib Ilfov s. I civ. cor, no. 706/933)	23	365	VASILIU G. C.: Actele de guvernământ în Dreptul român	7	97
„ Răspund moștenitorii când faptul prejudiciabil datorit culpei autorului s'a produs după moartea acestuia? (Notă la dec. C. A. Genua din 5 August 1930)	23	368			
„ Când este admisibilă acțiunea în responsabilitate a sindicului în urma unui accident suferit de falit? (Notă la sent. Trib. Nisa I din 2 Noembrie 1932)	25	400			
„ Noul achizitor poate cere evacuarea chirașului al cărui contract nu are dată certă					

	N. Z.	Pag.		N. Z.	Pag.
VEDE TOT: Din năstrăvăniile Unificării	20	310	„	19	298
	21	329	„	35	553
	22	340	VERMEULEN H. J.: Dacă artiștii dela Teatrele Naționale sunt funcționari publici?	11	163
VEILER M.: Când actul ce creia privilegiul restului de preț al vânzătorului a fost desființat prin efectul unei clauze rezolutorii, a dispărut și privilegiul, iar actul de cesiune rămâne un simplu drept eventual de creanță ce va putea fi valorificat în contra cedentului ce datorează obligațiunea de garanție a creanței transmise. (Notă la dec. C. A. Iași. s. II, no. 71/932 și la sent. Trib. Iași s. III, no. 263/931)	6	95	VIFOREANU A. C.: Discurs rostit cu ocaziunea deschiderii anului judecătoresc 1933	2	36
„ Debitorii din art. 6 alin. 3 din legea reglementării datoriilor urbane și rurale din 1933 n'au moratoriu și nu se pot prevala de legea asanării decât pentru datoriile ipotecare și nu se pot opune la o urmărire bazată pe o creianță privilegiată de rest de preț (Notă la sent. Trib. Iași s. III, no. 116/933)	30	477	„ Discurs la comemorarea lui D. Alexandresco	36	562
VELESCU ALEXANDRU: Reforme mici	2	22	VRABIESCU GEORGE: Dreptul acuzatului lăsat liber, care conform art. 284 pr pen., trebuie să se prezinte în ajunul zilei de judecată să ia cunoștință de lista martorilor, în ipoteza în care acest ajun este o duminică sau o zi de sărbătoare legală. (Notă la dec. Cas. II, no. 4374 din 25 Oct 1932)	2	26
„ Asupra principiului neîntreruperii cursului unei perimări dacă nu există un act de natură a da puțința unei judecări efective, act pe care-l constituie numai plata citațiilor tuturor părților în proces. (Notă la Cas. II, no. 84/933)	18	283	VRABIESCU G. N.: Observațiuni critice asupra anteproiectului de cod civil, titlu preliminar	5	70
„ Autoritatea de lucru judecat se aplică sau nu asupra motivelor de drept cari, ridicate pentru prima oară în apel, au fost respinse ca inadmisibile?			„ Asupra chestiunii drepturilor văduvei fără avere (Notă la Sent. Trib. Ilfov s. I, civ. cor. no. 124/933)	18	286
Omologarea avizului consiliului de familie de către tribunal trebuie să fie făcută printr'un jurnal pentru ca numirea unui tutore ad-hoc să fie valabilă?			VOLANSKY D.: Discurs inaugural la deschiderea anului judecătoresc 1933	3	33
Art. 568 pr. civ. care stabilește prescripția de 5 ani e aplicabil și părților cari au luat parte la ordonanța de ad-					

Z

ZADIK ION: Controlul constituirii Societăților pe acțiuni și anteproiectul Codului comercial	41	641
	42	657
ZAHARESCU-KARAMAN N. Dr: Filiațiunea și durata legală a sarcinei	4	52

Jurisprudența Română și Streină

ABUZ DE INCREDERE: Potrivit principiului stabilit de art. 161 pr. pen., orice hotărîre dată în materie corecțională, trebuie să fie motivată, judecătorii fondului fiind obligați de a arăta împrejurările de fapt de unde își fac convingerea în cauză, fie de existența, fie de inexistența faptului penal, prin arătarea, în cel din urmă caz și a chestiunilor de drept ce ar șterge criminalitatea faptului.		
În speță, instanța de fond, ajungând la concluziunea că în cauză inculpații nu se fac vinovați de abuzul de încredere, pe simpla afirmațiune că afacerea ar fi civilă, fără să arate considerațiunile și elementele de fapt, în asemenea condițiuni motivarea instanței de fond este insuficientă și echivalează cu o nemotivare, care face ca hotărîrea dată în cauză să fie casabilă. (Cas. II, 193/933)	15	236
ACCIDENT DE AVIAȚIE: V. Transport aerian.		
ACT AUTENTIC: V. Subrogațiune.		
ACT ADMINISTRATIV DE AUTORITATE: V. Contencios administrativ și Daune.		
ACT DE COMPROMIS: V. Arbitru și Stat.		
ACT DE GUVERNĂMÂNT: V. Constituționalitate.		

ACT DE NAȘTERE: V. Filiațiune.		
ACT SUB SEMNĂTURĂ PRIVATĂ: V. probe și Urmărire de venituri.		
ACT DE STARE CIVILĂ: V. Filiațiune. Tăgădă de legitimitate.		
ACȚIUNE: 1. Ceeace determină obiectul unei acțiuni este numai obiectul cererii, așa cum a fost formulată de reclamant, iar nu și apărarea pârâtului.		
Prin urmare, o acțiune în evacuare nu devine una în revendicare dacă pârâtul, în apărare, susține că — prin efectul unei ad-judecări — din locatar a devenit proprietar. (Cas. I, no. 11 din 12 Ianuarie 1932)	2	31
2. Instanța poate, uzând de dreptul său de a interpreta și aprecia conținutul acțiunii, să stabilească ca suficientă pentru determinarea reclamantei, orice denumire, care după suveranta sa apreciere, ar identifica-o (Cas. III, No. 9 din 12 Ianuarie 1932)	4	64
— V. autoritatea lucrului judecat și intervențiune.		
ACȚIUNE IN ANULARE: V. Prescripțiune.		
ACȚIUNE CAMBIALĂ: V. Gir după scadență.		
ACȚIUNE IN DAUNE: V. Căi ferate, Denunțare nedreaptă, Drept de opțiune, și Responsabilitate.		

	N. Z.	Pag.		N. Z.	Pag.
ACȚIUNE IN DESPĂGUBIRI: V. Drept de opțiune.			sunt supuse dreptului de apel la comisiunea de judecată. (<i>Cas. III, 1430/932</i>) . . .	23	363
ACȚIUNE IN GRĂNIȚUIRE: Acțiunea în grănițuire, adică acțiunea pentru delimitare sau hotărnicire, e de competența tribunalelor, nu a judecătorilor. (<i>Jud. oc. Herța, Cartea de Jud. 7/932. Adnotată de Șt. Scriban</i>) . . .	13	206	8. Când art. 326 pr. civ. prescrie că „apelul se va îndrepta către Curte” presupune negreșit sesizarea Curții competente.		
ACȚIUNE PAULIANĂ: V. Vânzare.			Dacă însă printr-o eroare de condei petițiunea se adresează unei alte Curți decât cea de care depinde tribunalul a cărei hotărâre se atacă, nu este nici un motiv de a lovi de nulitate un asemenea apel, fiindcă scopul legii este ca apelul să fie depus în termen și adus la cunoștința părții adverse, iar judecata să se facă de Curtea competentă. (<i>Cas. I, 2285/930. Adnotată de Remus C. Benisache</i>) . . .	29	462
ACȚIUNE PUBLICĂ: V. Prescripție.			— V. și Avocați, Bucovina, Competință, Faliment, Hotărâre judecătorească.		
ACȚIUNE IN RESCIZIUNE: V. Minor.			ARBITRII: 1. După art. 366 Pr. civ., hotărârile pronunțate de arbitrii pot fi anulate de instanțele care au autentificat compromisul, în cazurile și condițiile prevăzute de acest text.		
ACUZAT: În cazul în care ajunul zilei de judecată este o Duminică sau sărbătoare legală, acuzatul trebuie să se prezinte la Grefa Curței cu jurați în prima zi lucrătoare anterioară Duminicii sau sărbătorii spre a lua cunoștință de lista juraților. <i>Cas. II, 4374/932. Adnotată de George Vrăbiescu</i> . . .	2	24	Pentru a verifica existența acestor cazuri și condiții, instanța de anulare are dreptul să cerceteze din nou faptele stabilite prin hotărârea arbitrală, în măsură în care o asemenea cercetare e necesară scopului de mai sus.		
— V. și Recurs.			Dacă această cercetare duce la constatarea și rezultate diferite de cele din hotărârea arbitrală, nu se violează art. 1201 Cod. civ. și principiul autorității lucrului judecat, fiindcă hotărârile arbitrale — ca unele care emană dela niște instanțe excepționale și lipsite de caracterele și atribuțiile instanțelor judecătorești publice — n'au autoritate de lucru judecat decât în limita dispozițiilor speciale prin care se reglementează judecata arbitri or și în special în limita dispozițiilor art. 366 Pr. civ.		
ADUNĂRI GENERALE: Adunarea generală poate delibera valabil nu numai asupra chestiunilor expres enunțate prin ordinea de zi, ci și asupra acelor cari se găsesc implicit cuprinse în acea ordine. (<i>Cas. I, no. 68 din 20 Ian. 1932</i>) . . .	9	143	Numai astfel instanța de anulare își poate exercita atribuțiile conferite prin art. 366 Pr. civ. și e în măsură să verifice existența cauzelor de nulitate prevăzute de acest text. (<i>Cas. I, no. 39 din 15 Ianuarie 1932</i>) . . .	4	63
ADJUDECARE: V. Licitație publică și Prescripție			2. După art. 366, al. 3 Pr. civ., hotărârea arbitrală va putea fi anulată dacă s'a dat asupra unor chestiuni cari nu fuseseră supuse arbitrii.		
AGENT SANITAR: V. Contencios administrativ.			Prin asemenea chestiuni, se înțeleg nu numai acelea cari nu figurează în acțiune, ci și acelea cari nu au fost deferite judecării arbitrale prin compromis.		
AMENDĂ: V. Curatelă.			În această ultimă privință, nu se poate face distincție între actul de compromis propriu-zis și clauza compromisorie, în primul rând fiindcă legea nu distinge, iar al doilea, fiindcă atât actul de compromis — menit să soluționeze conflicte anuale — cât și clauza compromisorie — menită să soluționeze conflicte eventuale — pot deopotrivă să determine întinderea dreptului de judecată a arbitrilor, o asemenea posibilitatea ne depinzând de împrejurarea că conflictul e sau nu născut. (<i>Cas. I, no. 39 din 15 Ianuarie 1932</i>) . . .	4	63
APEL: 1. Prin derogare dela art. 729 Pr. civ., după care toate termenele se socotesc pe zile întregi, iar nu libere, se exceptează din calcul numai ziua pronunțării (comunicării), iar nu și aceia a împlinirii termenului. (<i>Cas. I, no. 16 din 12 Ianuarie 1932</i>). . .	2	31	— V. și Stat.		
2. Apelantul nu-și poate face situațiunea mai rea prin apelul său. Aplicațiunea principiului că apelul este devolutiv și a principiului „tantum devolutum quantum appellatum”.			ARDEAL: 1. Acțiune publică, conf. art. 5, 10, 128 și 186 și urm. proc. pen., fiind pornită pentru <i>anume fapte arătate</i> , instanța de fond potrivit art. 325 și 418 pr. pen. ard. nu poate da o hotărâre asupra unui fapt pe		
3. Autoritatea de lucru judecat nu este de ordine publică absolută. Limitele în care se poate opune în apelul părții adverse.					
4. Dovada că hotărârea ce se invocă ca prezentând autoritate de lucru judecat, incumbă reclamantului în excepție, care trebuie să dovedească și îndeplinirea tuturor elementelor. (<i>Cas. III, 1025/932. Adnotată de dr. Hugo W. Schönblum</i>) . . .	4	56			
5. Motivele de apel trebuiesc comunicate în prin ipiu la domiciliul intimatului, în afară de cazul când acesta a declarat că înțelege să ia cunoștință de ele dela dosar, întrucât art. 69 și 72 Pr. civ. prevăd comunicarea acțiunii și a motivelor ei, la domiciliu, iar art. 333 Pr. civ. și 98 Legea jud. oc. extind aceste dispoziții și în materie de apel.					
Prin urmare, urmează a se anula ca nemotivat apelul când apelantul a obținut o amânare pentru comunicarea motivelor de apel, iar în vederea noului termen nu le-a comunicat la domiciliul intimatului, ci la dosar. (<i>Cas. I, no. 47 din 18 Ianuarie 1932</i>). . .	4	63			
6. Ceeace determină calea de atac la care este supusă o hotărâre este legea în vigoare, în momentul când s'a pronunțat hotărârea ce se atacă.					
7. În conformitate cu art. 69 din legea de organizare și funcționare a Ministerului Instrucțiunii publice și al cultelor, toate hotărârile comisiunilor regionale de judecată					

N. Z. Pag.

N. Z. Pag.

care nu s'a ridicat acuzare, și orice constatări de fapt asupra unor fapte nededuse prin rechizitor sau respectiv prin apel în judecata lor, sunt lovite de nulitatea prevăzută de art. 384 p. 5 și 384 p. 11 pr. pen. ard., ultima luându-se în considerare din oficiu. (*Cas. S. U., 38/932*) 1 16

2. În virtutea art. 15 al legii XVI/1876, testamentul verbal e valabil numai dacă testatorul a pronunțat cuvinte categorice, din cari să rezulte neîndoios voința de a face un asemenea testament.

Nu e necesară însă întrebuirea de termeni sacramentali, de ex. a celor din lege, ci sunt suficiente expresii echivalente, din cari să rezulte voința testatorului. (*Cas. I, no. 29 din 13 Ianuarie 1932.*) 4 62

3. În principiu, în procesele de eșire din indiviziune trebuiesc citați toți cei cari au drepturi reale intabulate asupra imobilului indivis. Această citare însă nu mai e necesară când eșirea din indiviziune urmează a se face prin licitație publică, fiindcă în acest caz ei vor fi citați cu ocazia efectuării licitației, spre a-și valorifica drepturile lor. (*Cas. I, no. 30 din 13 Ianuarie 1932.*) 4 62

4. Recursul în Casație contra unei decizii date de o Cămeră de punere sub acuzare din Ardeal în materie de sechestrul penal, este inadmisibil. (*Cas. I, 283/932*) 26 410

ARTIST SOCIETAR: V. Teatre Naționale

ASIGURARE: 1. Tatăl care însărcinează pe fiul său major de a conduce automobilul său și de a transporta prieteni într'un loc determinat, dându-i instrucțiuni în acest scop, îi atribuie calitatea juridică de prepus. Deci persoanele astfel transportate, victimele unui accident cauzat de conducătorul automobilului, au dreptul să acționeze pe asiguratorul proprietarului mașinei care este garantat prin polița de asigurare împotriva prejudiciilor pricinuite terților, de automobilele conduse de el sau de prepușii lui.

2. Asiguratorul care achită despăgubirea în caz de accident nu plătește pentru altul, ci se liberează de propria sa datorie. El nu are nici un recurs contra autorului accidentului. El nu se poate nici prevala de o clauză a poliței spre a se pretinde subrogat în drepturile asiguratului, atunci când se stabilește că aceasta nu are nici o acțiune recursorie împotriva prepusului său, autor al accidentului. (*Cas. fr. req., 18 Aprilie 1932. Adnotată de Alex. Valimărescu*) 1 14

ASIGURĂRI SOCIALE: V. Litis-pendență.

ASOCIERE DE STREINI ÎN VEDEREA EXECUTĂRII UNOR CRIME PE TERITORIUL ROMÂN CONTRA UNUI STREIN: 1. Asocierea unor streini nedomiciliați în România pentru a executa pe teritoriul român două crime determinate și alternative în contra unui alt strein nedomiciliat în țară, mai întâi crima de secestrare a persoanei acestuia și în caz de necesitate, pe aceea de asasinat, nu intră în prevederile art. 1 legea liniștei publice; constituie însă tentativa de asasinat faptul unuia dintre acești streini de a fi manifestat ideea de a suprima pe viitoarea victimă și de a se prezenta la hotelul unde acesta domicilia sub pretext

de a-i vorbi, purtând un revolver în buzunar, și act de complicitate din partea celorlalți streini care în diferite ipostase au ajutat pe agent dându-i diferite indicațiuni.

Faptul însă fiind calificat crimă, e de competența Curții cu jurați. (*Trib. Ilfov s. III, 2075/932. Adnotată de V. Dongoroz, I. Gr. Periețeanu și A. Fulga*) 9 132

2. Tentativa de asasinat pentru a fi constituită, nu este suficientă manifestarea intențiunii agentului de a suprima viața cuiva, ci trebuie să existe acte materiale de executare pe cari nu le găsim în simplul fapt al inculpatului de a se fi prezentat la hotelul în care locuia eventuala victimă, cu un revolver în buzunar sau din alte fapte îndepărtate și anodine petrecute în absența eventualei victime. (*C. A. Buc. II, J. 5201/932. Adnotată de V. Dongoroz, I. Gr. Periețeanu, și A. Fulga*) 9 134

3. Este inutil de a se examina dacă pentru constituirea înfracțiunii prevăzute de art. 1 legea liniștei publice este sau nu necesară o asociere în vederea executării mai multor crime nedeterminate, din moment ce în speța supusă judecării rezultă că nu s'a putut stabili nici existența tentativei de asasinat, nici a vreunui fapt preparator în vederea săvârșirii crimei de răpire în sensul art. 272 și 273 al. 2 c. p., adică a unei secestrări de persoană pe un timp mai mare de o lună, acte preparatorii cari, deși nu ar fi pedepsibile după normele codului penal, ar putea cădea sub prevederile art. 4 și 5 legea liniștei publice, și aceasta atunci mai ales când e cert că, chiar dacă secestrarea de persoană ar fi răușit, ea avea să se transforme într'o detențiune legală pe un teritoriu strein, prin grabnica predare a persoanei secestrate în mâna autorităților unui stat strein.

4. Întră în prevederile art. 8 legea pașapoartelor faptul unui strein de a fi intrat în țară fără pașaport, debarcând de pe un vas de comerț ancorat în portul Constanța. (*C. A. Buc. II, 550/932. Adnotată de V. Dongoroz, I. Gr. Periețeanu și A. Fulga*) 9 137

AUTORIZARE DE CONSTRUCȚIE: V. Regulamentul de construcțiuni și alinieri.

AUTENTIFICARE: V. Testament.

AUTOMOBIL: V. Asigurare.

AUTORITATEA LUCRULUI JUDECAT: 1. Acțiune bazată pe art. 1386 c. c. fr. (art. 1002 c. c. r.) și o alta bazată pe art. 1382 c. c. fr. (art. 998 c. c. r.) au aceeași cauză. (*Trib. Sena I, 25 Iulie 1932. Adnotată de Hariton Udrea*) 16 256

2. Lucrul judecat nu poartă decât asupra cauzei, pe care părțile au supus-o judecării și asupra căreia aceasta a statuat, împrejurarea că instanța de fond cu ocazia înălțurării ca inadmisibil a unui capăt de cerere formulat pentru prima oară în apel, nu a rezervat reclamanților dreptul de a intenta pentru ei o nouă acțiune, nu constituie o piedică pentru a constata inexistența lucrului judecat. (*C. A. Buc. V, 266/931. Adnotată de Al. Velescu și Louis Sorin*) 19 295

N. Z. Pag.

3. Intinderea autorității lucrului judecat din penal în civil se apreciază, după ce se contrazice și ce nu se contrazice din judecata în penal prin judecata în civil. (C. A. Paris din 19 Ianuarie 1933. Adnotată de H. Udrea) 35 560

— V. și Apel, Execuator și Vânzare.

AVOCAȚI: 1. Deși art. 41 legea avocaților dispune că dacă avocatul a susținut interesele comune ale mai multor clienți, legați prin aceeași convențiune, ei sunt obligați a-i achita în mod solidar onorariul, totuși nu e mai puțin adevărat că spre a fi loc la solidaritate pasivă între clienți, trebne, potrivit aceluiaș text, ca ei să fie legați prin aceeași convențiune față de avocat, așa dar, avocatul nu poate pretinde onorar de la partea care nu s'a obligat prin nici un fel de convențiune cum este în speță. (Cas. I, 707/932). 2 23

2. În conformitate cu art. 36 legea org. corpului de avocați aceștia sunt chemați să legalizeze procurile ce le sunt încredințate și sunt obligați să le dateze, dacă nu în chiar momentul conferirii mandatului, dar în tot cazul odată cu certificarea semnăturii spre a se înlătura orice bănuială de fraudă.

Avocatul, în puterea acestui text nu poate să antideateze actul pentru a-l face opozabil și eficace în raporturile cu terții, fără a nesocoti principiile de drept comun limitativ fixate în art. 1182 și urm. c. civ.

Prin urmare, în speță, avocatul antideatând procura spre a o face anterioară declarării apelului, nu mai constituie o dată certă în sensul legii, astfel că apelul urmează a fi considerat ca făcut de o persoană fără calitate. (Cas. III, 959/932. Adnotată de Jaques Moscovici) 20 312

— V. și Legea avocaților și Sechestrul Judiciar.

AVORT: Când în cazul unei provocări de avort, expulzarea fetuzului nu a avut loc, nu se poate aplica art. 246 cod. pen., ci art. 258 al. 1 combinat cu art. 241 cod. pen., căci intenția de a provoca avort cuprinde în sine implicit și intenția de a răni sau produce oarecare leziuni, care au provocat moartea victimei. (C. Ap. Buc., Camera de punere sub acuzare, 233 bis/933) 37 590

B

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI: V. Conțințios administrativ.

BENEFICIU DE INVENTAR: V. Succesiune.

BASARABIA: V. Perimare.

BUCOVINA: 1. Comisiunile de Apel pentru așezarea taxelor și contribuțiilor comunale urmează a fi constituite conform art. 6 din legea maximumului din anul 1887 și a regulamentului ei de aplicare, precum și a legii maximumului din 1925. (Cas. S. U., 30/932) 1 16

2. Din combinarea par. 255 cu 485 pr. civ. austr. rezultă că motivele scrise de apel nu pot fi modificate sau augmentate cu ocazia desbaterii orale.

Însă în cursul instanței de apel intervine o lege nouă, care schimbă situația existentă în momentul introducerii apelului, părțile se pot prevala de ea, având dreptul a modifica în acest scop, motivele lor de apel

în raport cu noua situație de drept. (Cas. I, 62 bis din 20 Ianuarie 1932) 9 143

3. Legea chiriilor din 1932 este una de un ficare, prin nrmare se poate aplica pe tot teritoriul țării.

Deci, în procesele care derivă din ea, termenul de recurs va fi regulat de dispozițiile legii Casației — la cari trimite art. 39 din zisa lege, — iar nu de legislația locală. (Cas. s I, 62 bis din 20 Ianuarie 1932) 9 143

BUNURI NEURMAȚIBILE: Comerciantul ambulant care face negoț de fructe și legume se servește de cal și căruță pentru exercitarea comerțului său. Ele sunt indispensabile pentru continuarea personală a activității sale. Sechestrarea lor nu este, deci, admisibilă. (Oberlandesgericht Karlsruhe s. II, deciziunea din 1 Iulie 1932) 1 16

C

CAI FERATE: Acțiunea prin care se cere daune pentru un accident provocat de C. F. R. este comercială, fiindcă întreprinderea de transporturi este un act obiectiv comercial și, prin urmare, delictele sunt quasi delictele comise în exercitarea unui asemenea act vor avea deasemenea un caracter comercial. (Cas. I, no. 13 din 19 Ian. 1932) 2 31

CALCULUL PEDEPSEI: V. Pedepsă.

CAMBIE: Tendința generală a creditorului de a însera cauza portabilității plății își găsește expresiunea și în cambie, prin domiciliarea ei la domiciliul creditorului. (Oberlandesgericht Königsberg, 10 Mai 1932. Adnotată de Richard Hutschneker) 7 112

CARACTERUL UNEI ACȚIUNI: V. Acțiune și Cai ferate.

CASA CERCUALĂ: V. Litispendență.

CAUZA ILICITĂ: V. Licitatie publică.

CAUZA JURIDICĂ: V. Vânzare.

CAUZA OBLIGAȚIEI: Eroarea asupra eficacității cauzei obligației unei părți, viciază consimțământul său și lovește contractul de nuli ate. În special, este nul contractul de asigurare împotriva grindinei, subscris de asigurat care ignora existența unei asigurări anterioare, încă în curs, contractată de mama sa decedată, în acelaș scop, în ale cărei drepturi se afla, pentru aceleași imobile, față de altă societate. (Cas. fr. req., 6 Iunie. Adnotată de Alex Vălmărescu) 1 16

CERERE RECONVENȚIONALĂ: V. Compensație judiciară și Locațiune.

CERERI DE STRĂMUTARE: Sunt inadmisibile cererile de strămutare a afacerilor disciplinare în care aceste comisiuni sunt chemate numai să avizeze asupra sancțiunilor de dat, iar nu să facă operă de jurisdicție propriu zisă. (Cas. S. U., dec. no. 39/932) 2 31

CERTIFICAT: V. Medic primar.

CEȘIUNE: V. Vânzare.

CHEȘIUNI DISCIPLINARE: V. Cereri de strămutare.

CHIRII: 1. Art. 21 al legii chiriilor din 1927 (menținut prin legea din 1930) supune sporului de chirie nu numai contractele de închiriere prelungite prin legile excepționale ci și pe cele în curs de executare, dar încheiate înainte de 14/27 August 1916 în vechiul regat sau 1/14 August 1914 în restul țării. (Cas. I, no. 25 din 15 Ian. 1932) 2 32

N. Z. Pag.

N. Z. Pag.

2. Din dispozițiunile art. 21 din legea chiriilor din 1932, după care procesele de evacuare pentru neplata chiriei, care isvorăsc din această lege, sunt de competența tribunalului, rezultă că tribunalul va judeca numai acele procese pentru neplata chiriei și evacuare care sunt relative la contractele de închiriere prelungite prin această lege.

Aceste dispozițiuni având caracter excepțional și fiind prin consecință de strictă interpretare, nu pot fi extinse — în lipsa unei dispozițiuni exprese — și proceselor care isvorăsc din contractele de închiriere încheiate la libera transacție, care urmează a fi judecate conform normelor de competență stabilite de legea proprietarilor. (Cas. I, 1302/1932. Adnotată de Al. Kostaki) 12 187

3. Art. 21 din legea chiriilor din 1 Aprilie 1932, dând în competența tribunalului judecarea proceselor de evacuare pentru neplata chiriei, cum și cele pentru reducerea chiriei, care isvorăsc din această lege, trebuie interpretat în sensul că se aplică nu numai în procesele de evacuare intentate contra chiriașilor cari locuiesc pe temeiul contractelor prelungite, ci și când e vorba de contracte în curs de evacuare încheiate la libera transacție. (Trib. Ilfov IV, no. 1640/1933. Adnotat de Barbu Scodărescu) 14 224

4. Chiriașul principal răspunde de faptele subchiriașului său, fiindcă raportul juridic fiind încheiat între proprietar și chiriașul principal, proprietarul se adresează către partea cu care a contractat, și acesta chiar atunci, când în contractul de închiriere s'a permis subînchirierea.

5. Legea din 10 Febr. 1932, care a permis chiriașului să rezilieze contractul de închiriere pe ziua de 23 Aprilie 1932, nu se aplică când chiriașul a subînchiriat, iar subchiriașul continuă să stea în imobil și după 23 Aprilie 1932, deoarece chiriașul trebuind să pună la dispoziția proprietarului imobilul pe ziua de 23 Aprilie 1932, această obligație nu și-o mai poate îndeplini din cauza subchiriașului. (Trib. Ilfov, s. I civ. cor., 706/1933. Adnotată de H. Udrea) 23 366

6. Noul achizitor poate să ceară evacuarea chiriașului, al cărui contract nu are dată certă, chiar dacă achizitorul cunoștea închirierea. (Cas. Roma, 30 Noemvrie 1931. Adnotată de H. Udrea) 27 432

— V. și Bucovina, Constituționalitate, Locațiune și Succesiune.

CITAREA ACUZATULUI: V. Acuzat.

CLAUZA COMPROMISORIE: V. Arbitri și Stat.

COMITENT: V. Responsabilitate.

COMPENSAȚIUNE: V. Expropriere.

COMPENSAȚIE JURIDICA: Pârâtul nu poate opune o creanță în compensație judiciară pe cale de simplă apărare, ci numai printr-o cerere reconvențională, cu care să stabilească existența și quantumul creanței sale. (Cas. I, no. 17 din 12 Ianuarie 1932) 2 31

COMPETINȚA: 1. Secțiunile Unite declină competența în favoarea s. III-a Casație, întrucât nu se invoacă neconstituționalitatea nici unei legi, ci se susține numai violarea unor texte din legea agrară care ar fi de ordin constituțional. (Cas. S. U., 22/1932) 1 15

2. Este de competența instanțelor comerciale acțiunea prin care salariatul unei în-

treprinderi comerciale cere daune patroanei sale pentru infirmități dobândite din cauza exercițiului. (Cas. I, no. 43 din 18 Ian. 1932) 4 63

3. Recursurile în materie de urmărire a fiscalului sunt de competența Curților de Apel. (Cas. III, no. 7 din 12 Ianuarie 1932) 4 64

4. Oricare ar fi origina creanței, recursurile în materie de contestație la executare sunt de competența s. II a a Inaltei Curți. (Cas. III, no. 10 și 11 din 12 Ianuarie 1932) 4 64

4. Judecătoriile de ocol prin abrogarea art. 394 al legii pentru unificarea administrativă din 14. VI. 1925 nu mai sunt competente de a judeca apelurile și contestațiile date contra hotărârii pretorilor în cauzele date lor spre judecată prin legea XX din 1901. (Jud. rurală Recaș, 1595/1932. Adnotată de Dr. G. Oprescu) 15 239

6. Când într-o poemă în versuri apărută în broșură, se provoacă la dispreț contra religiei dominante, proferindu-se injurii și expresii ocărtoare la adresa membrilor clerului, fapte prevăzute de art. 181 al. 1 și 299 al. 2 cod. penal, aceste delikte, fiind comise pe calea publicității, trebuie considerate delikte de presă și în consecință, potrivit art. 105 Constituție, intră în competența Curții cu jurați. (Trib. Ilfov IV, 2745/1932; Adnotată de M. Graur) 20 318

— V. și Acțiune în grănițuire, Chirii, Eșirea din indiviziune, Infracțiune politică, Legea contenciosului administrativ, Legea minelor și Recurs.

COMPUNEREA INSTANȚEI: Ajutorul de judecător care a obținut autorizațiunea Ministerului de justiție de a judeca procese potrivit art. 82 legea de organizare judecătorească, fără a avea examenul de capacitate, nu poate judeca valabil pe baza aceleiași autorizațiuni atunci când din ajutor de judecător a fost numit supleant la Tribunal, fiind necesară obținerea unei noi autorizațiuni de judecată pentru funcțiunea de supleant, sau obținerea examenului de capacitate, contrariu, compunerea instanței este viciată. (Cas. II, 1160/1932. Adnotată de Alex. Hagigheorghie) 10 157

COMUNICAREA HOTĂRIRILOR: V. Investire cu formula executorie.

CONCLUZIUNI SCRISE: V. Jurnal.

CONCORDAT PREVENTIV: După art. 32 legea concordatului preventiv creditorul contestat a cărei creanță a fost înlăturată dela votarea concordatului, are dreptul, dacă concordatul este omologat definitiv, să-și valorifice creanța sa contra debitorului pe cale de acțiune principală, însă numai până la concurența cotei concordatate. Această ipoteză însă, se poate întinde prin analogie și la cazul când este vorba, ca în speță, de o creanță recunoscută, însă procesul se poartă numai asupra chestiunii de a ști cine este titularul creanței. (Cas. II, 832/1932. Adnotată de Paul I. Demetrescu) 6 40

CONDUCTE DE PETROL: V. Contribuțiuni directe.

CONSILII COMUNALE DIZOLVATE: V. Reinstalarea consiliilor comunale dizolvate.

CONSILIU JUDICIAR: V. Risipitor.

CONSIMȚIMANT: V. Recurs.

- CONSOLIDARI PETROLIFERE:** 1. Dispozițiunile referitoare la forma contestațiunii legea nu prevede altele, astfel că modificarea sau complectarea obiectului contestațiunii se poate face nu numai în termenul fixat de art. 22 din legea consolidării petrolifere, ci și până la închiderea desbaterilor înaintea comisiunii.
- In speță, contestația fiind făcută în 1922, deci sub imperiul principiilor procedurii civile din 1919, incidentul de inadmisibilitate este nefondat.
2. Proprietarul expropriat conf. legii agrare, nu poate fi asimilat cu proprietarul aparent, cum prevede legea consolidărilor petrolifere, fiindcă dreptul de proprietate asupra terenului de cultură contestat, a trecut în patrimoniul Statului pe baza art. 2 și 24 legea agrare, în mod indiscutabil pentru toată lumea, cel puțin dela data acestei legi.
- In speță, concesiunea terenului având loc la 5 August 1921, deci după publicarea legii agrare, este inadmisibil a se mai admite concomitent cu constatarea indiscutabilă a dreptului de proprietate în favoarea concesionarului, astfel că justificarea concesiunii pe baza proprietății aparente trebuie înlăturată de plano. (C. A. Buc. I, Jurnal no. 6910/932. Adnotat de N. G. Marinescu) 14 217
- V. și Investire cu formula executorie.
- CONSTITUIREA INSTANȚEI:** Când art. 98 din legea persoanelor juridice, în continuarea dispozițiilor din art. 97, impune participarea Ministerului public în toate chestiunile cari interesează persoanele juridice, prin aceasta are în vedere numai litigiile dintre asociații și asociați, adică litigiile ce se ivesc în timpul funcționării și lichidării persoanelor juridice și decurg din aplicarea legii din 1924, nu și acele pe cari persoanele juridice le pot avea cu terțe persoane, care rămânând supuse prevederilor din dreptul comun, instanța de judecată se constituie fără participarea Ministerului public. (Cas. S. Unite, 32/933) 30 470
- CONSTITUȚIONALITATE:** 1. Se declară constituționale dispozițiunile art. 17 și 60 din legea pentru modificarea contribuțiilor directe și pentru înființarea impozitului pe venitul global din 25 Decembrie 1929, cari abrogă avantajile acordate prin legea încurajării construcțiilor. (Cas. S. U. 31 din 1932) 1 16
- 2 Se declară constituționale dispozițiunile art. 16 din legea spionajului în timp de pace. (Cas. S. U. 34/1932) 1 16
3. In ce privește exercițiul dreptului de proprietate este stabilit că el poate fi reglementat de legiuitorul ordinar, dar că prin această reglementare nu trebuie să se atingă fondul dreptului și să se înlăture, în mod indirect, normele prevăzute de art. 17 din Constituție.
4. Prin facultatea de reziliere acordată chiriașilor prin legea dela 10 Febr. 1932, legiuitorul ordinar nu ridică proprietarilor, acolo prevăzuți, dreptul de proprietate asupra imobilelor închiriate, întrucât imobilul rămâne tot în patrimoniul lor, iar măsurile edictatenu impietează asupra fon-

dului dreptului, ci reglementează numai folosin a acestui drept.

Prin urmare, în speță, este aceeași situație de drept, când chiria imobilului închiriat este cedată de proprietar, deoarece în acest caz, creditorul cesionar nu pierde prin rezilierea permisă de lege, dreptul de execuție ce-l are contra proprietarului. Acest drept rămâne și mai departe în patrimoniul numitului creditor și se poate exercita asupra chiriașilor următori. Astfel fiind, dispozițiunea legală atacată nu a violat art. 17 din Constituție. (Cas. S. Unite 1/933) 28 443

5. Legea Contenciosului administrativ exceptează de la controlul justiției actele de executare și interpretare a tratatelor și convențiilor diplomatice, deci și a convențiilor comerciale.

6. Convențiunile comerciale încheiate cu Statele streine, stabilind raporturi de la stat la stat, ele sunt rezultatul unui acord de voință între două state suverane, deci opera a două suveranități.

7. Dacă Constituția prin art. 88 final recunoaște acestor convențiuni putere îndatoritoare numai după ce au fost ratificate de Parlament, prin aceasta se acordă Parlamentului numai dreptul de a admite sau respinge în totul convenția supusă lui fără a o modifica, — de unde urmează că, legea de ratificare nu este o lege ordinară, și nu poate constitui pentru guvern obligațiunea de a aplica regimul cuprins în convenție și nu ridică măsurile prin care guvernul interpretează sau suspendă executarea acestor convenții, caracterul de act de guvernământ, recunoscut prin art. 2 din legea Contenciosului în conformitate cu principiile art. 107 din Constituție. (Cas. S. Unite, 19/933) . . . . .

— V. și Legea agrară, Legea pentru desflințarea Casei Obștei Târgului Bârlad, Legea Dobrogei Noui și Legea organizării poliției generale a Statului.

CONTENCIOS ADMINISTRATIV: 1. Noua lege sanitară, din 14 Iulie 1930, împarte pe funcționarii Ministerului Munci, Sănătății și Ocrotirilor Sociale în două categorii: personal administrativ, care este supus — în ce privește disciplinarea — normelor prevăzute de art. 51—61 din statutul funcționarilor publici, și personal tehnic, pentru care legea sanitară prevede prin art. 249 urm. o anumită disciplinare și care supune abaterile personalului tehnic unor Comisiuni speciale de disciplină. Întrucât art. 251 legea sanitară enumeră printre funcționarii tehnici și pe funcționarii tehnici auxiliari, printre cari figurează și agenții sanitari, rezultă că și agenții sanitari sunt — din punct de vedere al disciplinei — supuși dispozițiilor legii sanitare, și nu statutului funcționarilor publici, art. 33 din statut hotărînd categoric că dispozițiunile lui nu sunt aplicabile funcționarilor tehnici de specialitate, pentru cari se vor aplica legile speciale.

Astfel fiind, pentru abaterile grave, care ar atrage pedeapsa depărtării din serviciu, trebuie să se pronunțe Comisiunile disciplinare prevăzute de noua lege sanitară,

Ministerul singur ne putând pronunța o atare pedeapsă.

2. Agenți sanitari cu studii speciale numiți anterior legii din 1930, fiind funcționari definitiv, ei își păstrează titlul definitiv și sub legea nouă, conform art. 550 cl II legea sanitară, fără a mai fi nevoie de o nouă numire prin Comisiunea de numiri și înaintări. (C. A. Constanța, dec. 114/932).

3. Pensiunea este compusă din două elemente: a) pensiunea de bază (plătită din veniturile speciale ale Casei de pensuni) și b) sporul de scumpete acordat prin legea bugetară.

Sporurile de scumpete fiind acordate în vederea atenuării efectelor deprecierei monetare, Parlamentul, prin legea bugetară le poate mări sau micșora.

Așa dar, dacă Guvernul a acordat cândva sporuri de scumpete și pensionarilor, de aici nu rezultă că articolul citat devine aplicabil în mod obligator și pensionarilor, fără să existe lege care să-l declare ca atare. (Cas. III, no. 3 din 19 Ianuarie 1932).

4. Un funcționar numit în disprețul legii cumulului într'o altă funcțiune publică, nu poate avea beneficiul acțiunii în contencios, în caz de înlocuire, întru cât numirea sa a fost ilegală și ilegalitatea nu poate fi o sursă de drept

Prin urmare, în speță, numirea reclamantului în funcțiunea de membru și apoi președinte al consiliului de administrație al Regiei Publice a loteriei de stat, fiind făcută cu călcarea art. 2 din legea cumulului în funcțiuni publice, conf. art. 8 și 1 din legea contenciosului administrativ, nu pot avea recurs la acțiunea în contencios. (C. A. Buc. II, din 8 Decembrie 1932 Adnotată de P. Alexandrescu-Roman)

5. Renunțarea scrisă la sporurile de salariu făcute de un magistrat, avansat pe loc în anul 1931, este valabilă și pe anul viitor, fiind edictată de situațiunea dificilă a Statului Din lipsa de coordonare dintre redacțiunea art 4 legea din 1930 și art. 5 al legilor din 1931 și 1932, nu se poate deduce că sporurile refuzate pentru anul 1931, trebuie să fie acordate pe 1932 (C. A. Chișinău, II, 9/933. Adnotată de Petre Popescu)

6. Numirea Noului guvernator al Băncii Naționale și înlocuirea celui aflat în funcțiune, prin acelaș decret regal, este un act administrativ de autoritate și fiind numai o simplificare de forme, nu poate să rezulte din ea anularea primului decret de numire așa că mijlocul de apărare bazat pe inexistența unui decret de înlocuire nu este întemeiat,

7. Banca Națională nu este rezultatul unui inițative particulare, ci este creiată de Stat prin lege cu scopul bine determinat de a emite hârtie monetă, pe lângă alte atribuțiuni de interes public și privat, iar restrângerea operațiunilor în scopul de a corespunde însărcinărilor privitoare la circulațiune și la interese economice în țară și în străinătate, îi imprimă caracterul ei de instituțiune de interes public, fiindcă face o colaborare cu Statul, stând sub contro-

lul lui prin organele de conducere pe care i le numește; de unde rezultă că ea are un caracter mixt neputând fi guvernată de principiile înscrise în codul de comerț.

8. Guvernatorul Băncii Naționale este conform Statutulu-lege, adică convenției încheiate între Bancă și Stat, numit de guvern pe termen de 6 ani, după normele dreptului public, Statul exercitând prin aceasta un act administrativ de autoritate. El însă nu devine funcționar public pentru că funcțiunea sa nu are caracter permanent și nu intră în cadrul Statutului funcționarilor publici. El nu este nici mandatar al băncii în sensul dreptului privat pentru că nu este ales de adunarea generală conform regulilor codului de comerț.

9. Guvernatorul este un mandatar numit de Stat Băncii Naționale în interes public și este un organ de conducere neerarhizat a cărui situațiune este unică, pentru că este creiat prin dispozițiune de lege specială. De aci și consecința că nu i se pot aplica art. 1553 c. civ. și art. 122 c. com.

10. Dreptul de revocare a guvernatorului ad nutum nu există pentru că deși este exact că cel ce numește tot el revoacă, însă această măsură nu se poate exercita din cauza termenului, decât în caz când cel numit pierde condițiunile cerute la numire sau s'a făcut vinovat de fapte cari îl fac nedemn sau compromite interesele cari le administrează.

Termenul nu este fixat de lege numai ca limită maximă peste care nu se poate trece, căci dacă s'ar interpreta astfel ar urma să se considere ca nescris, adică inexistent.

11. Sistemul legii noastre de contencios nefiind de jurisdicție deplină, ci un contencios de anulare, nici funcționarii inamovibili nu se pot bucura de reintegrare, cu atât mai mult nu se poate bucura guvernatorul Băncii Naționale care nu are această calitate, el păstrând până la vacanță numai dreptul la leafă și vechime.

12. Potrivit art. 7 din legea contenciosului daunele cominatorii se pot acorda numai în cazul când i s'ar refuza achitarea leii sau nu i s'ar plăti integral. (C. A. Buc. s. III, 225/933)

13. Prima și esențiala condițiune pentru admisibilitatea unei cereri sau acțiuni în contencios este ca actul administrativ ce se atacă să vătămă un drept al reclamantului, legea neadmițând în această materie, acțiuni întemeiate exclusiv pe ilegalitatea actelor sau pe lezarea unor simple interese ale reclamantilor, iar prin drepturi susceptibile de a fi vătămăte, legea înțelege situațiunile personale și individuale garantate de ea prin obligațiunea impusă autorității administrative de a le respecta și prin sancțiunea nulității actelor ce se vătămă.

În consecință, situațiunea juridică a unor persoane de a întruni condițiunile legale necesare pentru numirea sau înaintarea într'o funcțiune sau grad nu constituie pentru ele un drept în interesul de mai sus, ci o simplă vocațiune sau expectativă pe care autoritatea publică are numai facultatea,

4 63

13 204

28 444

38 604

	N. Z.	Pag.		N. Z.	Pag.
iar nu și obligațiunea de a o satisface sau realiza (<i>Cas. III, 219/933</i>)	42	668			
V. și Constituționalitate, Daune, Drept de opțiune, Funcționar la Uzinele comunale București, Legea contenciosului administrativ, Legea repausului duminical, Parohie și Teatre Naționale					
CONTESTARE DE LEGITIMITATE: V. Tăgadă de legitimitate.					
CONTESTAȚIE: În principiu forța majoră poate constitui un motiv de contestație, dacă partea a adus o la cunoștiința instanței înainte de a sta'ua asupra fondului, adică — ca în speța — înainte de judecarea în lipsă. (<i>Cas. S. Unite, 43/933</i>)	42	666			
— V. și Competință, Consolidări petrolifere, Legea administrației locale, Sechestrul asigurător și Vânzare.					
CONTRACT CU SINE INSUȘI: V. Sechestrul judiciar.					
CONTRACT INDIVIDUAL DE MUNCĂ: 1. Cum ia sfârșit contractul individual de muncă. de Eugen Petit	4	49			
2. Contractul de muncă se caracterizează prin atribuirea unui salariu angajatului. În speță, Societatea care îndeplinea serviciul de a transporta bagajele călătorilor în gară, nu plătea un salariu angajaților, care duceau bagajele, ci publicul îi retribuia pe aceștia cu bacșisuri. Societatea se mărghinea numai să centralizeze bacșisurile și să le repartizeze egal, după ce-și preleva 50 la sută, întocmai ca la beneficiile unei societăți Convenția intervenită între părți nu constituie deci un contract de muncă, ci un contract sui generis. Prima instanță, consiliul ce a judecat, era deci necompetentă să judece. (<i>Trib. Sena, VII, 17 Decembrie 1931. Adnotată de Hariton Udrea</i>).	9	144			
3. Potrivit art. 120 din legea contractelor de muncă până la înființarea jurisdicțiunii profesionale, rămân în competența judecătorilor de ocoale, ca primă instanță, toate pricinile derivând din această lege, nefăcând nici o rezervă cu privire la cuantumul pretențiunii.					
4. Dreptul ce-l are fiecare din părți în contractul de muncă cu durată nedeterminată de a denunța contractul, adică a-l rupe în mod unilateral este și el susceptibil de abuz și în acest caz instanța este în drept să cumuleze salariul convenit pe timpul preavizului, ce s'ar fi exercitat în mod normal, cu daunele suferite de concediat din faptul abuziv. Această normă rezultă din principiile generale ale dreptului, care nu contrazic cu nimic disp. art. 79 legea contractelor de muncă. (<i>Cas. III, 56/932</i>)	37	585			
Profesorii Seminarului „Mitropolitul Nifon” sunt supuși în cece privește retragerea pentru limită de vârstă, aceluși condițiuni ca și acei ai Statului, după cum prevede art. 47 și 55 legea învătământului secundar și superior, art. 36 legea clerului mirean și art. 6 Regulamentul de funcționare a Așezământului Mitropolitul Nifon.					
Art. 2 și 3 din același regulament se referă numai la independența administrativă a așezământului, iar nu și la numirea și pensionarea corpului profesoral.					
În speță, intimatul, fiind profesor la Liceul Lazăr și pensionat pentru limită de vârstă la 1931, deși menținut la Seminar					
până la 1 Sept. 1933, el nu se poate prevala de un contract de locațiune de serviciu și cere daune. (<i>Trib. Ilfov, s. V, 37/933. Adnotată de E. Cristoforeanu</i>)	40	637			
— V. și Legea contractelor de muncă.					
CONTRIBUȚIUNI DIRECTE: 1. Sonda este un instrument de extragere a țiteiului, un dispozitiv compus din tuburi introduse în pământ, turlă și mașini, deci o instalațiune, iar nu o clădire afectată industriei; fiind instalațiune este exclusă prin art. 15, al. 3 din legea contrib. directe, așa cum a fost modificată la Martie 1933, dela impunerea la impozitul imobiliar pe proprietăți clădite.					
2. Impozitul pe venitul proprietăților clădite din art. 13 și urm. legea contrib. directe, are un caracter funciar afectând proprietatea (terenul) care e socotit a avea o rentabilitate, iar nu construcțiunile ori culturile de pe fond, considerate izolate.					
3. Acel care trebuie impus este titularul dreptului real asupra fondului, iar nu proprietarul construcțiilor ori clădirilor.					
4. Sondele având destinațiunea obicinuită ca după extragerea țiteiului să fie demontate și reînstate pe alt teren, mai ales când e vorba de sonde instalate pe terenuri străine, față de concesionara exploatoare, nu pot fi privite ca imobile prin natura lor, și nici prin destinațiune, nefiind afectate de însuși proprietarul fondului, pentru exploatarea acestuia și nefiind instalate de același proprietar către fond „în perpetuu” în sensul art. 468 și 469 c. civ.					
5. Sondele de extragerea țiteiului au deci un caracter mobilier nefiind impozabile la plata impozitului pe veniturile proprietăților clădite. (<i>Comisiunea I de Ap. fiscal a jud. Prahova, Jurnal din 27 Noembrie 1933. Adnotată de George Eliescu</i>)	41	649			
6. Impozitul pe venitul proprietăților clădite are un caracter funciar afectând proprietatea, iar nu construcțiunile ori culturile de pe fond, considerate izolate.					
Acel care trebuie impus este titularul dreptului real asupra fondului (terenului), iar nu proprietarul construcțiilor ori culturilor, care poate fi altul decât proprietarul funciar.					
7. Vechiul art. 13 din legea contribuțiilor directe, a rămas în vigoare, stabilind regula că impozitul se plătește de proprietarul, uzufructuarul sau titularul ori căru drept real de folosință al fondului clădit					
8. Rezervoarele și conductele pentru transportul produselor petrolifere, a gazelor, a apei sau aburilor, fie că sunt îngropate sau nu în pământ, putându-se așeza și demonta fără a se strica, pentru instalarea în orice loc, sunt în talațiuni, iar nu proprietăți clădite.					
9. Prin „clădire” în sensul art. 13 și 15 din legea contrib. directe se înțelege un edificiu sau altă construcțiune aderentă și incorporată solului, destinată a servi în genere de adăpost.					
10. Rezervoarele sunt recipiente de mari dimensiuni, pentru depozitarea produselor petrolifere, construite din plăci de fier legate prin nituri și așezate de obicei pe un postament de ciment. Rezervoarele de					

dimensiuni mici se pot transporta cu totul, iar cele mari se pot demonta fără a se strica și se pot remonta și instala în alt loc unde nevoia cere, deci sunt simple instalațiuni.

11. Rezeruoarele și conductele construite pe teren străin, luat în concesiune sau arendă, cu destinațiunea ca după utilizarea lor să fie demontate și reinstalate pe alt teren, nu sunt imobile nici prin natura lor și nici prin destinațiune, dec. nu sunt impozabile, ele de altfel ne fiind impozabile întrucât sunt simple instalațiuni, deci exceptate de la impunere.

12. Dreptul concesionarului asupra șantierului ce a construit pe un teren luat în concesiune este mobilier. Prin șantier se înțelege un loc pe care se află actualmente instalații industriale, iar nu și terenurile pe care nu se exercită în prezent vre-o lucrare, fiind destinate a fi folosite în acest scop numai în viitor.

13. Paragraful 18 al instrucțiunilor legei contribuțiilor directe, care prevede impunerea șantierelor în persoana concesionarului, iar nu a proprietarului, fiind contrariu legei contrib. directe, trebuie înlăturat, fiindcă impozitul pe venitul clădirilor afectate industriilor, privește pe proprietarul ori uzufructuarul fondului. (*Comisiunea I de apel fiscal a jud. Prahova, Jurnl din 27 Noemvrie 1933. Adnotat de George Eliescu*) 41 650

14. Rezervoarele, nefiind clădiri nu sunt impozabile la impozitul imobiliar pe proprietăți clădite. (*Comisiunea de apel fiscal a jud. Bacău, dec. no. 3963 din 27 Oct. 1933. Adnotată de George Eliescu*) 41 650
— V. și legea Contribuțiilor directe.

CONTROLUL AVERILOR: V. Legea controlului averilor.

CONVENȚIUNEA DELA BERNA DIN 28 Iunie 1923: V. Proprietate literară și artistică.

CONVENȚIUNI COMERCIALE CU STREINĂTATEA: V. Constituționalitate.

CONVENȚIUNEA INTERNAȚIONALĂ DE TRANSPORTUL MARFURILOR PE CAILE FERATE (C. I. M.): V. Transport.

COPII LEGITIMI: V. Filiațiune.

COPII NATURALI: 1. În sistemul codului nostru civil recunoașterea prin act autentic în fața justiției este o recunoaștere valabilă. Prin urmare mărturisirea intimă făcută în fața procurorului cu ocaziunea instruirii reclamațiunii sale este valabilă.

2. Legiuitorul român n'a recunoscut tatălui natural dreptul de putere părintească, spre deosebire de cel francez.

Dreptul de corecțiune fiind un atribut al puterii părintești, tatăl natural nu poate avea prin urmare acest drept asupra copilului natural, chiar dacă și a recunoscut copilul.

3. Deși fondul dreptului nu poate fi discutat în instanță de referență, totuși, în speță, nu este vorba de o discuțiune asupra fondului, ci de inexistența unui drept, pe care judecătorii instanței de referență pot să o facă. (*Trib. Ilfov, s. IV, 975/1932. Adnotată de Gr. Racoviceanu*) 11 173

CREANȚE: O creanță fiind dată în gaj și în act arătându-se că creditorul va putea să în-

caseze până la concurența creanței sale, c eace datorează terțiului debitor această clauză este nulă, fiindcă după art. 2078 c. c fr. (art. 1689 c. c. r.), în cazul neplății, creditorul nu poate dispune de gaj fără autorizația justiției. (*C. A Rouen, 1 Noembrie 1931*) 15 240

— V. și Legea asanării datoriilor agricole și Sechestru asigurător.

CULPĂ: V. Denunțare nedreaptă.

CUMUL: V. Contencios administrativ.

CURATELA. Membrii consiliului de familie, maritorii, experții, etc., în caz când sunt amendați pentru că nu răspund la chemările justiției, pot fi dispensați făcând o cerere în conf. cu art. 104 pr. c., motivând lipsa lor. Penalitățile civile nu pot fi aplicate prin analogie, dacă nu-i un text care să le prevadă. (*Trib. Tulcea, 2415/1932. Adnotată de Titu Bogdănescu*) 12 190

— V. și Risipitor.

CUSTODIE: V. Ipotecă.

D

DAUNE: 1. În lipsă de dispozițiuni exprese, în legea contenciosului administrativ, nu este nici o rațiune de a se refuza celui vătămat, printr'un act administrativ de autoritate calea dreptului comun pentru obținerea daunelor atunci când, fără a cere conf. legii contenciosului, anularea actului și daune, el înțelege să se prevaleze de calea dreptului comun spre a cere instanțelor ordinare numai daune conf. art. 998 c. civ., nu și anularea actului abuziv spre a justifica astfel, competența prealabilă și exclusivă. a instanțelor de contencios. (*Trib. Vâlcea s. II. Jurnal no. 6321/1933. Adnotat de George A. Fetrescu*) 32 510

2. Cererile de despăgubire pentru prejudiciile cauzate printr'un act administrativ de autoritate ce se preinde a fi ilegal trebuie îndreptate nu numai înaintea instanței de contencios pe calea indicată de legea contenciosului administrativ ci pot fi introduse și înaintea instanțelor ordinare în baza dispozițiilor de drept comun, întrucât prin legea contenciosului din 1925 nu s'a desființat dreptul existent și mai în întregime partea lezată de a cere și pe calea dreptului comun, instanțelor ordinare, despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin actul de autoritate abuziv. (*Cas. S. Unite. 24/1933*) 34 537

3. Cel care exercită un drept, care a produs o daună unei alte persoane, este ținut la dedăunare, chiar dacă exercițiul dreptului nu a fost nici ilegal, nici abuziv, fiindcă cel care beneficiază de exercițiul dreptului, trebuie să suporte și pagubele cauzate de acest exercițiu. (*Trib. Ilfov s. I, c. c. 843/1933. Adnotată de Hariton Udrea*) 40 636
— V. și Contract de muncă, Responsabilitate și Telefon.

DAUNE COMINATORII: V. Contencios administrativ.

DELICT: V. Căi ferate.

DELICT DE PRESA: V. Competință.

DENUNȚ: V. Faliment.

DENUNȚARE NEDREAPTĂ: 1. Pentru că un fapt generator de prejudicii să nasc dreptul la despăgubiri, în conformitate cu art.

N. Z. Pag.

N. Z. Pag.

998 C. civ. trebuie ca el să constituie o culpă.

2. Faptul de a fi indicat pe cineva ca autor al unei infracțiuni — în speță o incendiere — urmat de constatarea instanțelor represive că e nevinovat, nu constituie de drept o culpă, fiindcă denunțarea este exercițiul unui drept garantat de art. 30 din Constituție și, prin urmare, un fapt licit.

3. Pentruca denunțarea să devină culpă trebuie să intrunească și vreunul din elementele prevăzute în art. 999 Cod. civ., adică rea credință, neglijență, imprudență, etc.

4. Imprejurarea că denunțatorul putea să prevadă consecințele prejudiciabile ale actului său (deținere, arestare, etc.) nu-i poate atribui caracterul de culpă, fiindcă altfel ar însemna să se stăvilească în fapt exercițiul dreptului de denunțare, asemenea măsurii putând fi luate întotdeauna de autoritățile penale. (Cas. I, no. 15 din 12 Ian. 1932) 2 231

DIVORȚ: Potrivit dispozițiilor art. 1 din convențiunea internațională încheiată la Haga în 1902, pentru regularea conflictelor de legi și jurisdicțiune în materie de despărțenie și separațiune de corp, la care a aderat și România, soții pot cere despărțenia numai dacă legea lor națională și legea locului unde se face cererea, admit divorțul.

Dispozițiunile acelei convențiuni interesând prin excelență ordinea publică, pot fi invocate în orice fază a procesului. (Trib. Brașta I, 35/930) 18 284

DISPENSA DE RAPORT: Dispensa de raport este valabil manifestată, când ea reiese din natura sau felul dispoziției, cum ar fi dintr'un partaj de ascendent între cei patru copii ai autorului. (C. A. Angers, 20 Dec. 1932. Annotată de H. Udrea) 30 480

DOBANZI IPOTECARE: V. Legea Contribuțiilor directe.

DONAȚIUNE: V. Prescripție.

DONAȚIUNI DEGHIZATE: Legiuitorul în art. 940 c. civ., pentru a împiedica eludarea dispozițiilor de ordine publică care prescriu acele condițiuni și limite, nu s'a mulțumit să sancționeze donațiunile deghizate și prin interpuși cu reducerea lor, așa cum a sancționat prin alin. 1 simplele donațiuni îndreptate, ci a prevăzut sancțiunea mai gravă a nulității lor totale. Aceste dispozițiuni având un caracter de ordine publică le poate invoca orice parte interesată, deci și soțul donator, cum este în speță (Cas. I, 361/932 Annotată de Alexandru Vălimărescu) 25 391

DOTA: 1. Potrivit art. 1247 c. c., un imobil câștigat în timpul căsătoriei devine dotal, dacă achiziționarea lui s'a făcut cu bani dotali și dacă prin contractul dotal s'a stipulat asemenea întrebuințarea a banilor dotali.

2. O încunoștințare a terților asupra caracterului dotal pe care îl are un mobil în baza art. 1247 c. c., poate rezulta în mod suficient și efieace nu numai din diformitățile de publicitate ale contractului dotal, care ele singure nu ar fi de ajuns, ci atât din acestea cât și din actul de achizi-

țiune a imobilului, fie din o dispoziție categorică a lui, fie din orice altă prevedere a actului, care să poată indica suficient proveniența dotală a banilor cu cari s'a achiziționat imobilul.

3. Formalitățile de publicitate ale contractului dotal cuprinzător al unei stipulațiuni de întrebuințare nu sunt suficiente pentru a apăra interesele terților, și a face opozabil lor, caracterul dotal al unui imobil, câștigat conform art. 1247 c. c. (Cas. I, 376/930) 12 184

4. Tăcerea soților asupra naturii juridice a imobilului în litigiu nu poate singură constitui o manoperă dolosivă.

5. Lipsa de transcripțiune în registrul de mutațiuni al tribunalului situațiunii imobilului constituit dotă, caracterul totalității, și nu poate fi invocată decât de terții cari au contractat cu înzestrătorul, iar nu și de cei ce dețin drepturile lor asupra imobilului dela înzestrați. (Cas. I, 895/933) 34 542
— V. și Ipotecă.

DREPT DE OPȚIUNE: Dreptul de opțiune al celor vătămați printr'un act administrativ de autoritate, între acțiunea în daune, organizată prin legea pentru contenciosul administrativ și acțiunea în despăgubiri conform dreptului comun. (Monografie de I. Gr. Periețevanu) 1 2

DREPT DE PREEMPTIUNE: V. Legea agrară.

DREPTURI ACCESORII: V. Succesor cu titlu particular.

DURATA MUNCII: V. legea repauzului duminic I.

E

EMBLEMA: V. Societate în comandită.

EROARE NESCUZABILA: Nu se mai primește acțiunea în anulare pentru eroare nescuzabilă. (Cas. Roma, 13 Decembrie 1930. Annotată de Hariton Udrea) 28 448

ESIRE DIN INDIVIZIUNE: 1. Ca principiu, nu se poate atribui un drept unei persoane care nu e parte în proces. În consecință, când un proces de ieșire din indiviziune se poartă numai între doi succesori, nu se poate atribui o treime din succesiune unui al treilea succesori, care nu figurează în instanță (Cas. I, 55 din 19 Ianuarie 1932) 8 128

2. Hotărîrea de admitere în principiu a unei acțiuni de esire din indiviziune este o hotărîre care soluționează fondul și deci — după ce dobândește autoritate de lucru judecat — fixează definitiv competența instanței care a dat-o.

Prin urmare, o asemenea instanță nu-și poate declina competența de a efectua lucrările ulterioare ale partajului pe motiv că, prin expertiza făcută între timp, s'a evaluat averea succesorală la o sumă care excede competența sa. (Cas. I, din 20 Ianuarie 1932) 9 144
— V. și Ardeal.

EXCEPȚIUNI: V. Legea drumurilor și Neconstituționalitate.

EXCROCHERIE: 1. Simpla minciună, în teoria criteriului obiectiv în excrocherie, nu poate să ducă la excrocherie, fiindcă și cel amăgit trebuie să fie în gardă contra afirma-

țiilor făcute de un altul. Numai manoperile frauduloase, după această teorie, duc la delictul de excocherie. În teoria criteriului subiectiv în excocherie și simpla minciună duce la excocherie, fiindcă protecția trebuie să o aibă amăgitorul, nu amăgitorul. Această teorie și-a găsit consacarea în art. 332 codul nostru penal, care pentru existența excocheriei cere numai amăgirea, nu și manoperile frauduloase.

2. Instanța penală nu poate să nu țină seama de rezultatul decurgând dintr-o hotărâre în civil, care a anulat piedecile puse unui debitor urmărit silit, de a și administra bunul său. Prin această anulare chiria primită de debitor cu anticipație se consideră valabă primită, iar amăgirile întrebuintate de debitor pentru a dobândi chiria nu mai pot fi reținute ca un element al excocheriei, fiindcă aceste amăgiri nu mai privesc un lucru, asupra căruia debitorul nu are vreun drept, ci un lucru convenit debitorului. (*Trib. Ilfov, c. cor., 1104/933. Adnotată de V. Dongoroz*) 25 397

EXECUTOR: O sentință streină chiar arbitrală, are putere de lucru judecat și ca atare poate fi opusă ca probă a unei stări de fapt sau de drept într'un proces ce se judecă în altă țară, fiindcă art. 374 și 375 pr. civ. cere executorul numai când este vorba de executarea unei hotărâri pronunțate în străinătate și care urmează a se executa în altă țară.

Prin urmare, în speță hotărârea pronunțată în țară străină fiind invocată numai ca probă în fața instanței or românești, nu este nevoie de a se cere în prealabil executorul. (*Trib. Brăila s. I, n. 100/932. Adnotată de Mihai Antonescu*) 35 556

EXECUTARE SILITA: 1. Sfera noțiunii „măsură de executare silită”, din art. 29 din legea pentru reglementarea datoriilor agricole și urbane din 14 Aprilie 1933, cuprinde și recursul îndreptat în contra ordonațelor de adjudecare, căci și el este o fază a execuțiunii silite, deoarece, potrivit art. 560 și 564 pr. civ., ordonanța de adjudecare nu rămâne definitivă și nu poate fi executată decât numai dacă în termenul prevăzut de art. 599 pr. civ. nu s'a introdus recurs, sau dacă introducându-se, el a fost respins.

2. În litigiile născute din aplicarea legii pentru reglementarea datoriilor agricole și urbane din 14 Aprilie 1933, debitorii, cari se prevalează de beneficiile ei și cari cer să se declare încetată urmărirea pornită în contra lor, trebuie să facă, în prealabil, și înaintea instanțelor competente, prevăzute de ea, dovada în fapt, fie prin mijloace de drept comun, fie prin acele anume prevăzute de această lege, dacă ea edictează alte dovezi, că întrunesc condițiunile cerute spre a beneficia de dispozițiunile ei, creditorii având necontestat și ei dreptul la contraprobă sau la dovada că creanța lor intră în cazurile de excepțiune ale legii.

În asemenea condițiuni, judecarea recursului îndreptat în contra unei ordonanțe de adjudecare cată a fi amânată până când instanțele competente, fixate de zisa lege, vor rezolva cererile introduse constatând

dacă operează sau nu stingerea execuțiunii silite, prescrisă de art. 29 din lege. (*Cas. II, J. no. 2873/933*) 21 329

3. Potrivit art. 1 din legea pentru suspendarea execuțiunilor silite imobiliare din 1933, se suspendă toate executările imobiliare și aceasă dispozițiune nu se referă numai la o anumită categorie de persoane-debitori interesate într-o execuție, ci poate să fie invocată și de către creditorii angajați în asemenea vânzări.

4. Potrivit disp. art. 2 al. g, din aceeași lege datoriile către creditorii supuși streini cu date certe înainte de 18 Dec. 1931, nu sunt supuse dispozițiunilor legii.

În speță, pierderea naționalității române și proba legală a acestei pierderi de către o străină, căsătorită cu un român, prin re-integrarea în naționalitatea de origină, în urma încetării căsătoriei, nu poate să rezulte din decretul guvernului străin, care dispune reintegrarea, ci conf. art. 40 legea română asupra naționalității, după care se cere o declarație formală de renunțare, — astfel că, nefăcându-se dovada legală, incidentul se respinge. (*Cas. II, J. no. 1171/932. Adnotat de Mihai Antonescu*) 23 361
— V. și Competință.

EXPROPRIERE: 1. Dispozițiunile art. 37 al. 5 din legea de expropriere pentru cauză de utilitate publică din 1864, modificată prin legea din 27 Iunie 1923, sunt declarate neconstituționale ca violând art. 17 din Constituție. (*Cas. S. U., 12/939*) 1 15

2. Pentru a determina prețul unui imobil, expropriat pentru cauză de utilitate publică, acordat ca îndemnizațiune, este suficient dacă Curtea de Apel a ținut seama de întinderea, forma și situațiunea terenului și de starea construcțiunilor aflate pe el și de prețurile de vânzare din localitate, putând înlătura orice alte acte prezentate de părți pentru a dovedi valoarea venală a imobilului, acte ce ar invoca indiferent ce alte considerațiuni,

3. Chestiunea determinării prețului este o chestiune de fapt și ca atare rămâne la aprecierea instanțelor de fond, cari n'au altă obligațiune legală în această privință decât de a și motiva soluțiunea lor, arătând elementele de fapt din cari și-au format convingerea asupra valorii venale a imobilului. (*Cas. III, no. 2 din 11 Ianuarie 1932*) 3 48

4. Comisia de Arbitri și Curtea de Apel, ca instanță de apel, poate să și facă convingerea pentru fixarea îndemnizației de expropriere din orice fel de elemente, nu numai din acele pe care legiuitorul le enunță în textul articolului 58 din legea din 1864. (*Cas. III, no. 4 din 11 Ianuarie 1932*) 4 64

5. Hotărârile judecătorești cari recunosc unei părți un drept de proprietate sunt declarative de drept și au efect dela data introducerii acțiunii, independent de data când se pronunță hotărârea.

Prin urmare, în speță, recunoscându-se recurenților - reclamânți drepturile asupra construcțiunilor făcute pe terenul revendicat deci, dela data intentării acțiunii, tot din acel moment s'a născut și dreptul acestora

la veniturile imobilelor, astfel că instanța de apel, respingând cererea de compensație propusă de recurenți că nu i se cuvine veniturile construcțiilor nici dela data intentării acțiunii a violat principiile de mai sus. (Cas. I, 948/933) 38 602

6. Art. 67 din legea de expropriere pentru cauză de utilitate publică prevede că dacă pământurile expropriate pentru utilitate publică nu se vor mai întrebuița spre acest finit, atunci foștii proprietari sau urmașii lor vor fi în drept a le revendica, numai când autoritatea expropriantă ar renunța a mai face lucrarea.

În speță, autoritatea expropriantă renunțând de a mai face lucrarea de utilitate publică pentru care a expropriat terenul, iar cauza nouă de utilitate publică pentru care a destinat o parte din terenul expropriat nu a fost legalmente constatată, fostul proprietar expropriat are dreptul de a revendica partea rămasă neîntrebuițată.

7. Art. 67 ult. alin. din legea de expropriere modificat la 7 Iunie 1913, după care se prevede că, în cazul în care lucrarea de utilitate publică a fost efectuată în parte sau în total, foștii proprietari nu vor mai putea revendica resturile de terenuri rămase autorității expropriante din expropriere, nu și are aplicațiunea în speță fiindcă terenul expropriat nu a fost parte întrebuițat pentru lucrarea în vederea căreia s'a făcut expropriere, ci pentru o altă lucrare al cărei caracter de utilitate publică nu a fost legalmente constatată. În acest caz, dreptul proprietarului expropriat de a revendica terenul, chiar dela terții achizitori subzistă și se justifică exclusiv în baza renunțării autorității expropriante.

8. Cererea formulată de autoritatea expropriantă de a i se restituie prețul terenului expropriat în caz de retrocedare nefiind ridicat înaintea instanței de fond, acțiunea este prematură, căci trebuie să și valorifice ulterior acest drept ca o consecință a retrocedării terenului expropriat, nici un text de lege neinterzicând instanței judecătorești să se pronunțe separat, atunci când, ca în speță, autoritatea expropriantă nu a formulat la judecarea ei o cerere de restituirea terenului.

9. Prin expresiunea „urmașii foștilor proprietari“ cuprinsă în art. 67, legiuitorul a înțeles numai pe succesorii cu titlu universal, nu și pe cei cu titlu particular, pentru că drepturile acestora din urmă sunt limitate numai la terenul rămas neexpropriat, pe cari ei l-au dobândit, ca în speță, posterior exproprierii: deci ei nu pot avea nici un drept cu privire la cealaltă porțiune de teren expropriat, decât dacă o dată cu proprietatea porțiunii neexpropriate nu li s'a transmis și dreptul de a reclama retrocedarea porțiunii expropriate, ceea ce în speță nu există. (Cas. I, 949/933) 39 618

— V. și Legea agrară, Legea asanării datoriilor agricole.

F

FALIMENT: Declarațiunea falimentului unei societăți transformate, pronunțată în momentul în care aceasta funcționează sub formă de anonimă, extinde efectele sale la momentul

în care aceasta funcționa sub formă de societate în nume colectiv, când starea de încetare de plăți se urcă la acel moment. Totuși această extensiune, care atrage falimentul tuturor asociațiilor ai societății în nume colectiv rămâne limitată în favoarea acelor creditori cari au avut această calitate în raporturile societății colective, refolosind acelor cari au căpătat-o după ce societatea s'a transformat în anonimă. (Cazație italiană, 14 Ianuarie 1932. Adnotată de d. Paul I. Demetrescu) 2 32

2. Este inadmisibilă extinderea declarării falimentului la un asociat cu răspundere nelimitată. (Cas. Roma, s. I, din 30 Iulie 1931. Adnotată de E. Cristoforeanu) 3 47

3. Atât din textul art. 697 c. com. cât și din spiritul și scopul urmărit prin dispozițiile acestui articol, rezultă că legiuitorul n'a pus la dispoziția creditorilor decât dreptul de a face denunțul. După ce acesta a fost făcut, în condițiile prescise de lege, creditorului denunțător nu-i mai aparține și dreptul de a urmări triumful cererii sale. Asupra oportunității și despre temeinicia cererii denunțătoare, singur Tribunalul are dreptul să se pronunțe de a da ori nu curs denunțului, creditorul neavând nici dreptul și nici mijlocul de a obliga Tribunalul să tacă altfel.

Astfel fiind, creditorul denunțător nefiind „parte“ într-o astfel de instanță el nu poate face apel împotriva încheierii Tribunalului prin care ori nu s'a dat curs denunțului, ori a fost respins ca neîntemeiat. (C. A. Buc. IV, 2324/933) 27 428

FIDEI-COMIS: V. Substituțiune fidei-comisară.
FILIAȚIUNE: 1. Filiațiunea și durata legală a sarcinei. (Monografie de Dr N. Zaharescu-Karaman) 4 52

2. Potrivit art. 292 c. c., filiația copiilor legitimi se dovedește prin actele de naștere, trecute în registrele stării civile; —, în caz de contrarietate între actul de naștere și posesiunea de Stat se dă preferință, până la proba contrarie, actului de naștere.

Pentru a avea această putere probantă, trebuie ca mențiunile din actul de naștere, pe baza cărora urmează a se stabili filiația legitimă, să fie conforme cu realitatea, căci dacă aceste mențiuni sunt false și în acelaș timp sunt contrazise prin posesia de Stat, în acest caz actul de naștere nu mai poate face dovada filiațiunei, care potrivit art. 293 c. c. se face prin posesiunea de Stat.

Prin urmare, actul de naștere nu constituie o probă absolută în materie de filiațiune decât dacă este coroborat de o posesie de stat constantă, neîntreruptă și conformă lui dela naștere și până la data contestațiunii posesiunii de Stat.

3. Chestiunea dacă declarațiunea de maternitate cuprinsă într'un act de naștere este sau nu falsă, cum și chestiunea posesiunii de Stat, sunt chestiuni de fapt.

4. Potrivit art 225 c. c., nimeni nu poate contesta starea civilă a aceluia care are o posesiune de Stat conformă titlu'ui său de naștere și orice probă contrarie este inadmisibilă. (Cas. I, 887/932. Adnotată de G. Maxim) 10 151

— V. și Tăgadă de legitimitate.

FORȚA MAJORA: V. Contestație.
FUNȚIONAR C. F. R.: V. Recurs.
FUNȚIONAR CUMULARD: V. Contencios administrativ.
FUNȚIONAR PUBLIC: Singura categorie de funcționari de a cărei situațiune juridică se ocupă constituția, sunt numai magistrații și în privința lor, prin art 104, constituantul ridică legiuitorului ordinar dreptul de a le restrânge, sau înlătura înamovibilitatea prevăzută de acest text.
 În ce privește ceilalți funcționari situația lor juridică, nefiind reglementată de constituție, ea este aceea pe care legea de organizare respectivă și în lipsa ei, Statutul funcționarilor le-o creiază; și o funcțiune se dobândește și se pierde în modul și condițiunile prevăzute de lege de organizare administrativă respectivă, iar legiuitorul ordinar poate oricând printr'o lege intervenită posterior să desființeze o funcțiune creiată mai înainte, sau să modifice condițiunile pentru ocuparea ei și deci să înlătore pe funcționarii găsiți inutili, fiindcă nu îndeplinesc noile condiții, chiar dacă neîndeplinirea lor derivă dintr'o împrejurare de fapt considerată ca legală sub vechea lege, fiindcă dreptul la funcțiune al funcționarului se naște prin lege și se menține numai cât timp ea îl consacră, funcțiunea nu poate forma obiect de drepturi patrimoniale și în privința ei nu poate fi vorba de drepturi câștigate, ci numai de o situație legală obiectivă creiată, menținută și desființată prin voința legiuitorului. (Cas. S. U., dec. no. 41 din 29 Sept. 1932) 5 73

FUNȚIONAR LA UZINELE COMUNALE: Uzinele comunale București fiind creiate și funcționând ca instituțiune de interes public și ca un serviciu în cadrele de organizare ale Municipiului București, iar nu ca o întreprindere particulară de interes privat cu organizație distinctă de aceea a Municipiului, iar consiliul său de administrație lucrând numai în baza delegațiunii date de consiliul comunal, funcționarii acestei instituții se bucură ca și funcționarii comunali de dispozițiunile statutului funcționarilor publici și dacă la punerea în aplicare a Statutului erau stabili în funcțiune pot să atace cu acțiune în contencios actele abuzive de autoritate. (Cas. III, 1085/933) 33 527

G

GAJ: V. Creanțe.
GIR DUPĂ SCADENȚA: 1. Deși art. 281 c. com. atribue girului după scadență efecte de cesiune, aceasta în înțelesul că drepturile giranților posteriori scadenței, nu sunt autonome ca a le giranților anteriori. Un asemenea gir nu antrenează notificarea fiindcă această formă nu este cerută de art. 279 c. com.
 2. Girul după scadență menține acțiunea cambială giratarilor, fiindcă acest gir nu alterează natura cambiei.
 3. În materie cambială, interrogatorul constituind o excepție personală nu poate fi admis, de atât bazat pe o probă scrisă și de grabnică soluție. (Jud mixtă Tulcea, 99/932. Adnotată de Titu Bogdănescu) 7 109
GUVERNATORUL BANCII NAȚIONALE: V. Contencios administrativ.

H

HOTARIRE JUDECATOREASCA: Este nemotivată hotărîrea judecătorească dată în apel când în considerente adoptă în totul motivele de fapt și de drept ale primei instanțe, iar prin dispozitiv admite apelul. (Cas. I, completul permanent pentru verificarea titlurilor de proprietate din Dobrogea Nouă, no. 20 din 12 Ianuarie 1932) 2 31
 — V. și Expropriere.
HOTARIRE STREINA: V. Execuator.
HOTARNICIE: V. Acțiune în grănițuire.

I

IMOBILE RURALE: V. Strein.
IMPOZIT IMOBILIAR: V. Contribuțiuni directe.
IMPOZIT GLOBAL: În calculul impozitului global, principiul neretroactivității nefiind de ordin constituțional nu s'a adus nici o atingere vreunui drept câștigat contribuabililor, care de altfel nu au nici un drept ci numai obligațiuni; impozitul global deci urmează a se așeza asupra tuturor veniturilor realizate în anul precedent chiar dacă izvorul acestor venituri a încetat. (Cas. S. U., 25/932) 1 15
 — V. și Constituționalitate.

IMPRUMUT: V. Subrogațiune.
INAMOVIBILITATE: V. Magistrați.
INCULPAT: V. Opoziție.
INDIVIZIUNE: 1. Principiul după care nu există indiviziune între nudul proprietar și uzufructuar nu și mai are aplicația atunci când dreptul uzufructuarului poartă asupra unei părți indivize din bunurile succesiunii, în care caz există indiviziune între el și moștenitori, în cece privește folosința, împărțea, folosințe, care permite în principiu a se pune capăt indiviziunii, trebuie înlăturată și este locul a se recurge la licitația plinei proprietăți, atunci când acest lucru apare necesar atât așezării uzufructului cât și interesului părților. (Cas. fr. 20 Iulie 1932. Adnotată de Alex. Vălimărescu) 1 15

2. În principiu, în conformitate cu art. 728 C civ., nimeni nu poate fi silit să rămână în indiviziune.

Această normă însă nu s'aplică bunurilor accesorii sau dependențelor, cari, din cauza naturii lor au fost destinate printr'o convenție ca bunuri comune, spre a deservi două sau mai multe imobile învecinate și divize.

Asemenea bunuri sunt grevate de o servitute de indiviziune silită, constituită prin titlu în favoarea fondurilor principale și prin urmare, nu pot fi partajate. (Cas. I, no. 48 din 18 Ianuarie 1932) 4 63

INFRAȚIUNE LA LEGEA PAȘAPOARTELOR: V. Asociere de streini în vederea executării unor crime pe teritoriul român contra unui strein.

INFRAȚIUNE POLITICA: 1. Infrațiunea politică are un caracter anti-gubernamental. Infrațiunea socială are un caracter antisocial, pentru că mijlocele de executare sunt cele teroriste și pentru că lovesc în însuși baza civilizației, care se sprijină pe însuși respectul vieții anume și al proprietății.

2. In deosebire de elementele de constituire al unei infracțiuni de drept comun, infracțiunea prevăzută la legea liniștei publice nu mai cere actul material de execuție sau un început de execuție, ci este deajuns simpla discutare a mijloacelor, prepararea mijloacelor la cari sunt nevoiți a recurge infractorii pentru săvârșirea acestui delict. (*Trib. Trei Scaune, 1019/933. Adnotată de E. C. Decusaru*) 27 428

INFRACTIUNE SOCIALA : V. Infracțiune politică.
INSTALAȚIUNI INDUSTRIALE : V. Contribuțiuni directe.

INTERVENȚIUNE ; 1. Este inadmisibilă intervențiunea Statului în proces de drept privat, Statul neputând interveni numai pentru apărarea unei legi când nu are ca în speță nici un interes legitim, în sensul legii, neîntruind condițiunile art. 247 Pr. civ. (*Cas. S. U., Jurnal 104/932*) 2 31

2. Un interes colectiv de ordin economic, aparținând unei întregi categorii de persoane, nu poate fi invocat ca bază legitimă a unei acțiuni sau intervențiuni în justiție, ci numai un interes juridic, propriu reclamantului sau intervenientului, căci dacă i s'ar admite că, intervențiunile pot fi făcute și pe bază de interese colective, de ordin general, interesul colectiv îndreptățind pe toți membrii colectivității să intervină, aceasta ar duce la zădărnicierea proceselor. (*Cas. III, 1363/932*) 30 473

INTEROGATOR : V. Gir după scadență.

INVESTIRE CU FORMULA EXECUTORIE : Constatarea de fapt a tribunalului prin jurnalul de investire cu formula executorie că hotărârea de consolidare a fost comunicată părților și a rămas definitivă prin neapellare, face dovadă deplină până la înscrierea în fals și nu poate fi înlăturată prin faptul că dovezile de comunicare nu se mai găsesc la dosar, nici prin certificatul unui notar care afirmă că nu s'a făcut comunicare. (*C. A. Buc V, 254/932. Adnotată de Alfred Androniu*) 22 345

IPOTECA : Ipoteca fiind un drept real purtând asupra imobilelor afectate la plata obligațiilor, dobânditorii unor asemenea imobile devin în urma actului translativ de proprietate, la cari au consimțit, obligați *propter rem* în prim loc la plata creanței ipotecare și numai în caz de neacoperirea creanței cu valoarea imobilului afectat, autorii lor devin obligați *in personam* urmând a răspunde cu ave ea lor personală până la complecta achitare.

Intrucât deci înzestrați au devenit proprietari ai imobilului ipotecat și cum prin efectul actului dotal sunt obligați în primul rând la plata datoriei ipotecare, urmează că numai ei pot fi considerați în sensul art. 9 al legii pentru unificarea execuției silite ca fiind în drept a li se încredința custodia imobilului ipotecat până la desăvârșirea execuției silite. (*Cas. II, 444/932. Adnotată de Hugo Friedman*) 7 103

J

JURNAL : 1. Nici o dispoziție din procedura civilă nu prevede vre-un termen înăuntrul căruia să se îndeplinească formalitatea sem-

nării unui jurnal de către judecătorii cari l'au dat.

Prin urmare, dacă semnarea nu se face la data pronunțării jurnalului, ci mai târziu (în speță, după 6 luni), faptul nu poate atrage nulitatea lui și a hotărârii date în baza lui, ci cel mult o sancțiune disciplinară a magistraților. (*Cas. no. 81 din 22 Ian. 1932*) 9 144

2. Lipsa rezumatului de susțineri orale poate să constituie un prejudiciu numai atunci când se învederează că anumite chestiuni ridicate oral nu au fost examinate sau că în deciziune se discută obiecțiuni propuse de adversar prin concluziunile sale scrise dar cari n'au fost dezbătute oral. (*Cas. I, 895/933*) 34 542

L

LEGEA ORGANIZARII ADMINISTRATIEI LOCALE : Nu se poate aviza la numirea și schimbarea numirii străzilor unui municipiu decât pentru motive de ordin practic, temeinic justificate și în condițiuni cari nu contrazic tradiția, năzuințele și sentimentele de ordin național sau religios ale popoului românesc.

Când prin urmare o deciziune a unei comisiuni interimare, prin nouile denumiri și schimbări ce prevede, produce animozități și prilejuește manifestări cari pot duce la turburarea ordinii publice, contestațiunile contra ei sunt întemeiate și ca consecință asemenea deciziune se anulează. (*Comitetul local de revizuire Cernăuți s. I, 639/933*) 42 670

LEGEA AGRARA : Se declară constituționale dispozițiunile legii din 1 Aprilie 1926 pentru interpretarea art. 24 din legea agrară, dispozițiunile art. 266 al. 5 din legea din 28 Martie 1929 pentru modificarea legii minelor din 4 Iulie 1924 precum și disp. art. 266 din actuala lege a minelor al. 5 combinat cu art. 274 din aceeași lege aliniatul final. (*Cas. S. U., 15/932*) 1 15

2. Art. 19 din vechea Constituție neprevăzând decât exproprierea solului pentru islazurile comunale, materialul lemnos aflat pe terenul expropriat pentru islaz comunal, nu poate fi plătit în titluri de rentă conform art. 69 legea agrară, ci numai în numerar, acest articol privind numai modul de plată a terenurilor expropriate. (*Cas. S. U., 28/932*) 1 16

3. Potrivit art. 10 și 11 din legea agrară dacă un proprietar a avut mai multe moșii, în condițiunile prescise de aceste texte și dacă el voește ca suprafața totală la care are dreptul conf. legii, prin coordonarea expropriierilor, să și-o rezerve într'o singură moșie, în acest caz instanța de expropriere concentrând suprafața totală ce se cuvine proprietarului, prin coordonarea într'o singură moșie, rezultă că celelalte moșii expropriate, vor fi integral expropriate, nemai putând să lase proprietarului cota de 100 ha. la fiecare din ele.

Așa dar, în speță, declarațiunea de ofertă a celor 100 ha. din moșia în discuțiune, fiind făcută tocmai în asemenea scop, iar instanța de apel neexaminând această

sustinere în fapt, a săvârșit o misiune esențială, care atrage casarea deciziunii sale. (Cas. I, 1596/931) 25 395

4. Potrivit art. 19 din vechea Constituție, modificat în 1917, transferul de proprietate al unei moșii către expropriant, în ce privește exproprierea pentru utilitate națională, se operează fără plata prealabilă a indemnizării cuvenite, iar, potrivit art. 3 din decretul-lege no. 3697 din 1918 și art. 2 din legea agrară din 1921, prin care s'a ratificat acel decret, exproprierea este declarată deplin drept dela 14 Decembrie 1918, Statul fiind considerat proprietar al terenului expropriat dela 15 Decembrie 1918.

Prin urmare, terenurile expropriate pentru utilitatea națională sunt eșite din patrimoniul celor expropriați la data de 14 Decembrie 1918, iar nu din momentul plății prețului exproprierii.

5. Subrogațiunea reală consistând în substituția juridică a unui lucru unui altuia, aceasta presupune prin definiție că lucrul care va fi juridicește înlocuit se găsește în patrimoniul subrogatului.

Deci, spre a fi loc la subrogarea rentei de expropriere a terenului expropriat, în sensul art. 72 și 73 din legea agrară, trebuie ca acest teren să fi fost, în momentul exproprierii, în patrimoniul aceluia ce învoacă subrogarea.

6. De asemenea nu este subrogare intențională atunci când testamentul lui de cujus nu prevede în ce privește pe legatari, clauza unei subrogațiuni a rentei decât în cazul când exproprierea moșiei s'ar fi făcut în persoana lor, iar nu și pentru cazul când exproprierea s'ar face în timpul vieții testatorului. (Cas. I, 319/933) 34 539

7. Conform art. 32 legea agrară, Statul are drept de preemțiune numai asupra pământului cultivabil, iar în sensul art. 13 din aceeași lege, pământ cultivabil este acela pe care s'a făcut arături, locurile de fâneață, pășunile, precum și pământul inondabil, care se cultivă, sau se pășunează.

Prin urmare pe temeiul acestor texte. Statul nu poate avea drept de preemțiune asupra întregii moșii, dacă ea se compune nu numai din pământ cultivabil, ci și din teren necultivabil (pădure, livadă, vie, tufăriș, etc.).

8. În cazul când Ministerul de domenii a pus pe un referat al consiliului de avocați rezoluția ca Statul „să-și exercite dreptul de preemțiune“ notificarea făcută părților în acest scop de Directorul general al aplicațiilor Reformei agrare și semnată de el, este un act valabil, de oarece ea constituie actul de executare a dispozițiunii luate de ministerul autorizat după lege a exercita dreptul de preemțiune pentru Stat. (Cas. I, 1273 bis/932) . . . . .

— V. și Consolidări petrolifere.

LEGEA AGRARĂ PENTRU TRANSILVANIA:

1. Este suficient motivată fixarea prețului terenului și pădurii expropriate, în limitele prețurilor din ultimii cinci ani, pe baza unei expertize servind ca mijloc de apreciere. (Cas. S. U. 1/932) 1 14

2. Este legală aprecierea terenului, dat în schimbul celui expropriat după valoare egală determinată prin expertiză și nu după întindere. (Cas. S. U., 10/932) 1 15

3. Recursul Statului, deși parte în procesul de fixarea prețului, este fără calitate și inadmisibil în cazul când sătenii, cari, deși au interes și sunt părți în acest proces, n'au fost citați și în fața Curții de fond, de oarece Statul nu se poate prevala de nerespectarea dreptului lor de apărare, el nefiind mandatarul lor legal și necitarea sătenilor neaducându-i nici un prejudiciu drepturilor sale. (Cas. S. U., 17/932) 1 15

LEGEA ASANĂRII DATORIILOR AGRICOLE:

1. Prin art. 17 din Constituțiune, „proprietatea de orice natură și creianțele asupra Statului sunt garantate“.

2. Creianțele contra particularilor făcând și ele parte din activul patrimonial al creditorului sunt și ele cuprinse în expresiunea „proprietatea de orice natură“ și deci și ele sunt garantate de art. 17 din Constituție.

3. Garanția principală pentru asemenea drepturi constă în aceea că, nici o lege nu poate dispune confiscarea averilor (art. 15 din Constituție) și nimeni nu poate fi expropriat decât pentru cauză de utilitate publică și după o dreaptă și prealabilă despăgubire, stabilită de justiție (art. 17 al. III Constituție).

4. Pe baza legii asanării contractele de împrumut ale societăților creditului funciar rural, reglementate de dispozițiunile legilor din 9 Aprilie 1873 și 1923 relative la această societate, sunt modificate și creianțele Creditului, atât în ce privește capitalul, cât și procentele, sunt reduse, — termenele și locul plății sunt schimbate — garanțiile reale și solidaritatea debitorilor ipotecari sunt desființate și înlocuite cu altele mult mai slabe, iar normele de executare, înscrise anume pentru garantarea drepturilor Creditului într-o lege specială, sunt înlăturate, pentru o categorie de debitori, astfel că prin aceste măsuri nu s'a făcut numai o reglementare a contractului de împrumut în sensul art. 1578 c. c., ci au fost vătămăte drepturile patrimoniale ale Creditului, derivând din contractele cu societarii săi pe baza legilor sale organice.

5. Constituția, prin art. 17 a. V autoriză și alte cazuri de expropriere pentru utilitate publică, afară de cele în materie imobiliară prevăzute în al. IV; aceste cazuri însă trebuiesc determinate prin legi speciale votate cu majoritate de două treimi, iar expropriere nu poate avea loc în aceste cazuri decât tot după o justă și prealabilă despăgubire stabilită de justiție și orice alt procedeu de fixare sau achitare a despăgubirii — afară de cel primit de persoana expropriată, nesocotește Constituția,

6. Obligația Statului, prevăzută în art. 54 legea asanării, de a acoperi reducerile suferite de Creditul rural prin aplicarea acestei legi nu poate constitui o despăgubire în sensul art. 17 Constituție, căci nu dă Creditului echivalentul suferit de el pentru toate pagubele încercate, ca desființarea

ipotecii de primul rang, a privilegiului, a solidarității dintre debitorii săi ipotecari, pe lângă că această despăgubire nu este nici stabilită de justiție, nici prealabilă.

7. Dispozițiile sus arătate din legea asanării nu se pot întemeia nici pe art. 21 din Constituție, deoarece prin acest text s'a căutat să se previe și să se aplaneze conflictele dintre capital și muncă, reglementându-se cât mai echitabil raporturile dintre patroni și lucrători, în scopul armonizării intereselor acestor factori sociali.

8. Prevederile legii asanării nu se pot justifica nici prin teoria impreviziunii, deoarece principiul general din dreptul comun este acel din art. 969 c. c. după care convențiunile legal făcute au putere de lege între părțile contractante, — excepțiile la acest principiu nu pot avea loc decât pe bază de lege expresă; — în teoria impreviziunii se recunoaște justiției dreptul de a rezilia, sau a suspenda temporar contractele, iar nu acela de a le schimba; și această teorie s'a aplicat în deosebi la contractele care cuprind prestațiuni viitoare, mai ales succesive, nu la împrumuturi de bani, sau la datorii în bani; — intervenția justiției a fost admisă din cauza marilor greutăți a executării contractelor, cari ar fi dus la îmbogățirea pe nedrept a uneia din părți în dauna celeilalte.

9. Măsurile luate de legea asanării, în favoarea debitorilor agricoli, nu îndeplinesc însă aceste condițiuni, căci, prin ele se modifică contractele dintre părți și se reduc sau se desființează drepturile patrimoniale ale creditorilor; — de altfel față cu dobânzile relativ mici percepute de Credit și cu timpul îndelungat în care se face plata, cu greu s'ar aplica față de Creditul Rural principiile din teoria impreviziunii, pe lângă că această doctrină nu s'ar putea aplica decât cu respectarea Constituției și dacă ea s'ar admite, art. 17 din Constituție ar rămâne fără efect.

Prin urmare, art. 8, 14, 28, 36 și 54 din legea asanării datoriiilor agricole cari aduc atingere drepturilor de creianță și celorlalte drepturi patrimoniale ale Creditului funciar rural, drepturi derivând pentru această societate din contractele ce le are cu debitorii săi agricoli, încalcă prevederile art. 17 din Constituție și sunt anticonstituționale. (Cas. S. Unite, 50/932. Annotată de E. Cristoforoanu)

LEGEA PENTRU REGLAMENTAREA DATORIIILOR TAGRICOLE ȘI URBANE DIN 14 APRILIE 1933: Legiuitorul, prin expresiunea de debitor „ipotecat“ nu a înțeles orice datorie privilegiată asupra unui imobil. Deci nu a înțeles să ocrotească pe acei cari au achiziționat imobile, fără să le achite prețul, cum este în speță, exploataându-le și încasând veniturile, care ar fi însemnat să despoi pe creditorii de veniturilor, ceea ce este imoral. Legiuitorul în art. 5, a făcut excepție numai pentru debitorii cari și-au achiziționat un imobil pentru trebuințele sale exclusiv, înlăturând ideea de speculă. (Trib. Iași, III, 116/933. Annotată de M. Veiler)

8 115

30 477

— V. și Executare silită.

LEGEA AVOCAȚILOR: 1. Numai avocații în crîși în tablou pot exercita profesiunea de avocat.

Când însă o persoană, fără a avea calitatea de avocat, întocmește pentru alții, acte cari intră în atribuțiunile avocaților, ea se face vinovată de dispozițiile art. 108 din legea avocaților.

2. Decanul avocaților, pe baza procesului verbal de constatare — care este crezut până la înscrierea în fals — poate ca odată cu cererea de trimitere în judecată penală a contăvenienților să ceară pe baza art. 66 bis Pr. civilă, Primului Președinte al Trib. respectiv, ca să dea ordonanță pentru închiderea biurouii unde se exercită profesiunea.

3. Art. 108 legea avocaților extinde aplicarea art. 66 bis pr. civ. și în provinciile unite.

4. Primul președinte fără secțiune al Tribunalului cu mai multe secțiuni poate emite personal asemenea ordonanțe, fără a le repartiza secțiilor. (Trib. Bihor. Ordonanța 18.555 din 1 Dec 1932)

1 13

LEGE PENTRU DESFIINȚAREA CASEI OBȘTEI TARGULUI BĂRLAD: Se declară constituțională legea din 26 Februarie 1912 prin care s'a desființat Casa Obștei Targului Bărlad, iar averea ei este trecută de drept la Primăria Orașului Bărlad. (Cas. S. U. dec. 44/332)

2 31

LEGEA CONTENCIOSULUI ADMINISTRATIV:

1. Legea contenciosului administrativ, prin art. 2 enumără între actele de guvernământ „executarea și interpretarea tratatelor și convențiunilor diplomatice cu Statele streine“.

Prin acești termeni, legea se referă nu numai la tratatele politice sau militare, ci la toate tratatele și convențiunile internaționale, deci și la cele de natură comercială, sau economică, indiferent dacă sunt sau nu, ratificate de puterea legiuitoare. (Cas. III, 1363/932)

30 473

2. Legea Contenciosului administrativ, prin art. 1, acordînd acțiune în contencios pentru recunoașterea unui drept pretins vătămât printr'un act administrativ de autoritate făcut cu călcarea legilor și a regulamentelor privitoare la acest drept, rezultă că instanța în contencios trebuie să se pronunțe asupra însăși existenței dreptului pretins vătămât, atunci când acel drept rezultă din lege sau regulamentul care se pretinde călcat

Astfel fiind, când se recunoaște proprietatea suprafeței unui teren, instanța în contencios este competentă să se pronunțe asupra proprietății carierelor dela subfața acelei proprietăți, de oarece proprietatea carierelor derivă din lege. (C. A. Constanța, 92/933)

30 475

LEGEA CONTRACTELOR DE MUNCĂ: 1. Art. 83 legea contractelor de muncă consideră ca funcționari particulari, care beneficiază de dispozițiunile speciale ale legii, pe toți funcționarii din biurouri, magazine sau anexe stabilimentelor industriale sau comerciale care prestează în întregime ori în parte; o muncă sau un serviciu intelectual.

În speță, din îndeplinirea atribuțiilor reclamantului reiese că munca era intelectuală iar nu manuală.

2. Potrivit art. 49 și 89 legea contractelor de muncă, patronul este obligat să acorde salariatului un concediu variind în raport cu vechimea, în serviciu. Dreptul la concediu al salariatului nu este transformabil în bani decât atunci când, cerând concediu, i s'a refuzat de patron.

În speță, însă salariatul fiind concediat înainte de a fi avut posibilitate legală de a cere concediu, el nu are drept la nicio desdăunare. (*Cas. III, 90/933. Adnotată de Radu Em. Manolescu*) 13 199

3. Legea contractelor de muncă din Aprilie 1929 nu prevede expres că se aplică și faptele din trecut, iar din economia ei nu rezultă vreo tendință de retroactivitate.

Ca atare dispozițiunile sale nu se pot aplica contractelor încheiate și sfârșite anterior promulgării sale.

Conflictele rezultate din astfel de contracte sunt deci de resortul instanțelor ordinare, iar convențiile în materie de preaviz cari desființează sau reduc termenul de preaviz nu pot fi considerate nule. (*Jud. Oc. II. Urb. Buc., 1886/933. Adnotată de E. Cristoforeanu*) 24 383

4. Potrivit art. 120 din legea contractelor de muncă, combinat cu art. 33 și 36 din legea Curții de Casație, recursurile făcute după acea lege trebuiesc introduse în termenul de 5 zile libere, socotite dela pronunțarea hotărârii atacate, iar depunerea motivelor de casare va putea fi făcută și prin petiție separată, depusă tot în 5 zile libere socotite însă numai dela comunicare. (*Cas. S. Unite, 37/933*) 42 665

— V. și Contract individual de muncă.

LEGEA CONTRIBUȚIUNILOR DIRECTE: Violază art 66 legea contribuțiilor directe, comisiunea de apel care acordă scutirea dobânzilor ipotecare din venitul global, fără ca acele dobânzi să fi fost arătate de contribuabil prin declarațiunea de impunere anuală. (*C. A. Craiova s. II, 111/932. Adnotată de Alex. Hagigheorghe*) 7 106

LEGEA CONTROLULUI AVERILOR: Recursurile în contra ordonanțelor date de comisiunea specială de cercetări, instituită pe lângă Inalta Curte de casație s. I conform legii pentru controlul averilor, pentru a fi regulat introduse, trebuiesc depuse cu cerere formală către președintele comisiunei, spre a se putea îndeplini comunicările și celelalte formalități cerute de art. 36 din legea Inaltei Curți, pentru punerea recursului în stare de judecată.

Deci recursul declarat direct la registratura Inaltei Curți, fiind neregulat introdus se respinge. (*Cas. S. Unite, 30/933*) 29 461

LEGEA DOBROGEI NOUI: Se declară constituțional art. 9 din legea Dobrogei Noi din 1921 (fost 84 din legea din 1914). (*Cas. S. U., dec. 45/932*) 2 31

2 Deși textul art. 1 al legii din 1930 pentru complectarea legii Dobrogei Noi, coroborat cu desbaterile parlamentare, rezultă că pot face declarații pentru verificarea

t tluilor în conformitate cu acest text, adică în 30 zile dela promulgarea legii, numai cei cari n'au făcut declarații în conformitate cu art 113 al legii Dobrogei Noi din 1924 sau le-au făcut tardiv, iar nu și cei cari au făcut atunci declarații incomplete (omțând anumite bunuri) și ar voi să le complecteze acum, sub forma de noi declarații. (*Cas I, Completul permanent pentru verificarea tluurilor de proprietate din Dobrogea Nouă, no. 22 din 12 Ianuarie 1932*) 2 31

3. Dispozițiunile legii din 1914 pentru organizarea Dobrogei Noi, privind numai județele Caliacra și Durostor, nu sunt aplicabile Dobrogei Vechi.

4. Regulamentele trebuie să explice, nu să modifice legea, în care caz nu pot fi invocate contra legii. (*C. A. Constanța, 92/933*) 30 475

— V. și Legea minelor.

LEGEA DRUMURILOR: Art. 58 lit. j al legii din 1929 a devenit constituțional în urma legii interpretative din 27 Iulie 1931 care a limitat și fixat cu efect retroactiv cotele adiționale. (*Cas. S. U., 4/932*) 1 15

LEGEA ENERGIEI: Art. 24 legea energiei din 1924, prescrie că uzinele termice care procură altora energie, vor plăti taxele specificate de art. 24, și al căror quantum este fixat de art. 72 din legea regimului apelor, după cum instalațiunile utilizează sau nu apa pentru producerea energiei.

În speță, fiind vorba de o instalațiune termică care nu utilizează apa pentru producerea energiei, trebuie să fie impusă recurenta la taxele prevăzute de art. 72 al. d, iar nu la cele prevăzute de art. 72 al. f. (*C. A. Buc., s. II, 124/933*) 36 575

LEGEA INCURAJERII CONSTRUCȚIILOR: V. Constituționalitate.

LEGEA DE ORGANIZARE JUDECATOREASCA: Se declară neconstituțională dispozițiunea art. 2 din legea dela 4 Aprilie 1931 prin care se modifică art. 140 din legea pentru organizarea judec. relativă la limita de vârstă a consilierilor de casație, ca violând art. 104 din Constituție. (*Cas S. U. 36/932*) 1 16

LEGEA MINELOR: 1 Potrivit art. 40 și 70 legea minelor, Consiliul superior de mine este competent să aprecieze nu numai asupra autorizării conductelor sau retragerii acestor autorizări, ci să se pronunțe și asupra condițiunilor în care posesorii de conducte își exercită obligațiunile. (*Consiliul superior de mine, dec. no. 7 din 9 Noemvrie 1933*) 2 28

2. Atât după legea funciară turcă cât și după legea pentru organizarea Dobrogei din 1880 și aceea pentru regularea proprietății imobiliare în Dobrogea din 1882, ca și după vechile legiuri, legea minelor din 1925 și art. 19 din Constituție, se face deosebire între mine, cari sunt proprietatea statului și cari se aplică proprietatea proprietarului suprafeței. (*C. A. Constanța, 92/933*) 30 475

— V. și Legea agrară și Regulament de competență.

LEGEA ORGANIZARII POLIȚIEI GENERALE A STATULUI: Se declară constituționale dispozițiunile art. 133 din legea pentru or-

	N. Z.	Pag.		N. Z.	Pag.
ganizarea poliției generale a Statului, astfel cum a fost modificată prin legea publicată în Monitorul Oficial din 3 Ianuarie 1930. (<i>Cas. s. U., dec. No. 41/932</i>)	2	31	tațiune la urmărirea veniturilor publice chiar dacă contestația a fost intitulată acțiune de excindere; numai Cassa cercuală poate judeca în conf. cu art. 34 legea pentru urmărirea și perceperea veniturilor publice, contestația la urmărirea începute de ea		
LEGEA REPAUZULUI DUMINICAL: Deciziunea ministerului muncii prin care se fixează durata muncii la 40 de ore pe săptămână, cu aplicabilitate și la întreprinderile comerciale cum sunt băncile, având bază legală art. 22 și celelalte dispozițiuni relative din legea repauzului duminical din 18 Iunie 1921, acțiunea în contencios intentată pentru anularea ei este nefondată. (<i>C. A. Buc. III, 117/933</i>)	22	343	2. Conf. art. 46 legea XIX din 1907, pentru restanțele datorilor publice la asigurările sociale este responsabil față de Cassa cercuală nu numai datornicul original, ci și proprietarul prezumat al întreprinderii. Din punctul de vedere al acestei răspunderi, care este solidară, indentitatea exploatării debitorului original se va aprecia după împrejurări, iar faptul cumpărării licitație publică nu exclude dovedirea identității și nu degrevează de sarcina restanțelor de asigurări sociale obiectele sechestrate. (<i>Trib. Someș I, 1501/932</i>)	23	366
LEGEA STATUTULUI FUNCȚIONARILOR PUBLICI: V. Contencios administrativ și Funcționar public.			LOCAȚIUNE: 1. În principiu este admisibilă cererea chirieșului într-o acțiune intentată conf. legii proprietarilor, prin care se cere rezilierea contractului pentru neplata chiriei de a dovedi prin martori în apărare, că nu i s'a predat în întregime folosința apartamentului închiriat, fiindcă numai după ce locatorul și a satisfăcut obligațiunea de a preda în întregime lucrul închiriat, acesta poate pretinde chirieșului său integral echivalentul folosinței, adică plata chiriei.		
LEGEA DIN 28 IULIE 1921 RELATIVĂ LA TAXE SUCESORALE: V. Succesiuni.			În speță, însă, proba cu martori este inutilă și neconcludentă, fiindcă nu i s'a tulburat folosința. (<i>C.A Buc. II, no. 295/932</i>).	4	59
LEGI INTERPRETATIVE: 1 Legiuitorul constituant, prin art. 36 acordă puterii legiuitoare dreptul de a edicta legi cu caracter interpretativ.			2. Când un contract de închiriere este sancționat cu un pact comisoriu în caz de neplata chiriei, urmează a se constata reziliat contractul din culpa părâtului, când el n'a plătit chiria la termen, ca în speță.		
Aceste legi, deși sunt legi noi, fac însă parte integrantă din legea veche pe care o interpretează și împreună sunt socotite ca o singură lege și are aplicațiune pentru faptele ce au avut loc anterior promulgării legii noi, însă posterior legii interpretate, cât timp asupra acestor fapte nu a intervenit o decizie definitivă și irevocabilă.			3. Excepțiunea <i>non ad impleti contractus</i> nu poate fi opusă decât înainte de expirarea termenului de plata chiriei. În orice caz lipsa de folosință nu poate fi invocată decât pe calea unei acțiuni reconvenționale, ori acțiunea reconvențională nu este admisă în materia specială a legii proprietarilor. (<i>Trib. Ilfov, s. II, no. 687/932</i>	4	59
2. O lege nouă, chiar dacă nu este denumită de legiuitor ca lege interpretativă, are acest caracter, atunci când prin dispozițiunile ei legiuitorul explică adevăratul înțeles al dispozițiunilor legii vechi și înlătură inadvertențele, înțelesurile obscure și dubioase ale lor, înlocuind un text obscur cu unul clar, cu condiție însă să nu adauge nimic la vechea lege și să nu-i schimbe nimic esențial, ci numai să lămurească înțelesul ei.			4. Reclamanții, care nu au făcut în tot timpul locațiunei, nici acțiune în anulare, nici nu au notificat dreptul lor de proprietate pentru 1/3, cu intențiunea de a-și valorifica dreptul lor de locatari, nu mai pot cere pe calea unei acțiuni separate, făcută după expirarea contractului, locatorului fructele civile ale părților lor. (<i>C. A. Buc I, 82/932. Annotată de Alex. Cerban</i>).	13	203
Un astfel de caracter interpretativ îl are și legea din 3 Ianuarie 1930 prin care s'a adaus un nou alineat la art. 133 legea din 1929 pentru organizarea poliției generale a Statului. (<i>Cas. S. U., dec. no. 41 din 29 Septembrie 1932</i>)	5	73	5. Locatarul principal, care subînchiriază, rămâne ținut față de proprietar de execuția obligațiilor rezultate din închiriere, ca și când ar ocupa el imobilul. Convențiile intervenite între chirieș și subchirieș sunt complet străine proprietarului. La expirarea contractului, chirieșul principal se găsește astfel ținut la indemnizația de ocupație din cauza nerestituirii imobilului de către subchirieș. Obligația există, chiar dacă închirierea principală autoriza subînchirierea. (<i>C. A. Douai, 11 Aprilie 1932. Annotată de Hariton Udrea</i>).	20	319
LICITAȚIE PUBLICĂ: Din textul art. 536 și urm. pr. civ., care reglementează licitația și adjudecarea bunurilor nemișcătoare, rezultă că legiuitorul, în interes de ordine publică și pentru a ridica prețul imobilelor vândute prin licitație publică la nivelul prețurilor din vânzările de bună voie, a asigurat vânzărilor prin licitație publică cea mai deplină libertate, așa în cât orice convențiune care ar tinde să împiedice libera concurență, în scopul ca adjudecarea imobilului să se facă pe un preț mai mic, este nulă ca fiind contrară ordinii publice și având astfel o cauză ilicită. (<i>Cas. I, 894/933</i>)	32	508			
LITISPENDENȚĂ: 1. Există litispendență când două sau mai multe cereri, având același obiect, aceeași cauză și între aceleași părți, sunt pendente înaintea a două sau mai multe instanțe din țară de aceleași grad.					
Prin urmare, nu poate exista litispendență între o judecatorie de ocol și o casă cercuală pentru asigurări sociale, cea dintâi nefiind competentă de a judeca o contes-					

M

MAGISTRAȚI: 1. Constituantul din 1923, pentru a ridica puterii legiuitoare dreptul de a împieta asupra puterii judecătorești, și pentru a acorda acesteia cât mai multă independență, a înscris în art. 104 inamovibilitatea judecătorilor.

Acest text acordă puterii legiuitoare numai dreptul de a legifera asupra condițiilor speciale ale inamovibilității, însă îi impune datoria de a respecta principiul inamovibilității și de a-l realiza în măsura cea mai largă dând toate garanțiile posibile pentru apărarea lui și evitând tot ce l'ar putea atinge sau desființa. În acest sens trebuiesc privite legile de organizare judecătorească intervenită după 1923 și legiuitorul din 1928 ridicând la 70 ani limita de vârstă pentru consilierii Curții pe Casație și-a exercitat dreptul de a legifera astfel cum el concepea inamovibilitatea, iar această prelungire a limitei de vârstă intră în durată inamovibilității, ca unul din elementele ei, reprezintă o întărire a inamovibilității și realizând în chipul cel mai larg acest principiu se aplică și magistraților dela Casație, cari fusese numiți înainte de punerea în aplicare a legii din 1928.

2. Legiuitorul din 4 Aprilie, 1931 reducând limita de vârstă pentru toți magistrații inamovibili dela Curtea de Casație, fără a face vreo di tincție a violat — contrar celei din 1928, — art. 104 Constituție, pentru că a atins dreptul magistraților în funcțiune de a nu fi îndepărtați până la limita de vârstă ce le fusese fixată printr'o lege perfect constituțională, drept care cum s'a arătat este unul din elementele inamovibilității.

3. Adunările constituante din 1923 nu au putut înțelege că, numai prin prima lege promulgată după constituție, sau al'a s'ar putea fixa condițiile speciale ale inamovibilității, căci dacă ar fi fost așa, ar fi spus'o formal sau ar fi înscris în constituție condițiunile inamovibilității; prin urmare nu se poate susține că, limita de vârstă garantată de constituție ar fi numai aceea de 68 ani fixată prin legea de organizare din 1924 și 1925.

4. Neconstituționalitatea legii din 4 Aprilie 1931 reese și din consecințele eventuale ale sistemului adoptat prin ea, căci dându-se posibilitatea de a fi scoși la pensie magistrații la limite de vârstă lăsate la aprecierea legiuitorului ordinar, prin această inamovibilitatea ar fi de fapt desființată în mod indirect. (*Cas. S. U. dec. Nr. 36 din 26 Mai 1932. Adnotată de Alex. Vălimărescu*)

— V. și Contencios administrativ.

MANDAT DE ARESTARE: 1. Potrivit art. 100 și 101 din pr. pen., unul din elementele esențiale pentru validitatea mandatului de arestare este arătarea faptului materia comis de prevenit și care a determinat emiterea lui, faptul trebuind să fie descris în rezumat, arătându-se faptul pe care l'a săvârșit asupra cui, prin ce mijloace, în ce împrejurări și în ce scop. Această expunere sumară este necesară pentru a da putința

instanțelor superioare să examineze dacă faptul se încadrează în textul legii, iar arestatului de a-i da posibilitatea să opună mijloacele legale de apărare.

Prin urmare, în speță, mandatul de arestare necuprinzând arătarea motivelor, adică cuvintele ofensatoare care au determinat luarea unei măsuri atât de grave, — el este insuficient motivat și ca atare urmează a fi anulat. (*Camera de punere sub acuzare C. A. Buc., 58/933*)

2. Art. 11 Constituție, care garantează libertatea individulă, dispune că nimeni nu poate fi deținut sau arestat decât în puterea unui mandat judecătoresc.

3. Art. 93 al. 2 pr. pen., dispune că mandatul de arestare, având de obiect închisoarea preventivă a unei persoane, nu poate fi dat decât în circumstanțe grave și când arestarea este indispensabilă instrucțiunei cauzei sau este reclamată de un interes al siguranței publice.

4. Pe lângă cele două condițiuni generale gravitatea faptului imputat și pedeapsa prevăzută de lege, să fie minimum trei luni nu sunt însă suficiente, ci mai cere în mod imperativ alte două condițiuni speciale, deținerea să fie indispensabilă instrucției sau să fie reclamată de un interes al siguranței publice.

Prin urmare, în speță, dacă condițiunile generale sunt întrunite, cele speciale însă, nefiind întrunite, căci interesul instrucției nu mai exista, martorii propuși de Parchet fiind toți audiați, iar amenințarea siguranței și ordinii publice nu mai exista, fiindcă faptul deși comis la 18 Dec. 1932 autoritățile nu au intervenit decât la 15 Ian. 1933. Așa dar, mandatul de arestare nefiind întemeiat el urmează a se anula. (*Camera de punere sub acuzare a C. A., Buc. 70/933*)

MANDATAR JUDICIAR: V. Sechestru judiciar.

MARTORI: V. Locațiune.

MĂRTURISIRI: V. Vânzări.

MATERNITATE: V. Filațiune.

MEDIC PRIMAR: Medicul primar conf. art. 34 al. pen. din leg. 73 din 1926 inspectând din proprie inițiativă, din punct de vedere igienic sau sanitar, persoana, localul sau căruțele localului și găsindu-le satisfăcătoare nu este obligat să elibereze vreo dovadă în acest sens. Dacă însă cel inspectat, în aceste condițiuni, cere un certificat, medicul poate cere onorariu fără a comite nici un delict căci nu se întrunesc elementele prevăzute de art. 465 C. pen. ard. (*Cas. S. U. dec. n. 38/932*)

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE: V. Responsabilitate.

MINOR: Regula cuprinsă în art. 1162 C. c., după care minorul pierde dreptul la acțiunea în respingere contra obligațiilor ce rezultă din delictule sau quasidelictule sale, se aplică și în cazul în care, conform legii, minorul ar fi avut dreptul nu la o acțiune în resciziune, ci la o acțiune în anulare, așa că și acțiunea în anulare pe care o are minorul în contra actelor făcute fără observarea formelor prevăzute de art. 401 și 430 C. c., nici ea nu mai poate fi exercitată

atunci când acele acte sunt rezultatul săvârșirii unui delict, sau quasi delict, de către minorul care le-a contractat. (Cas. I, 976/930. *Adnotată de prof. Alex. Cerban*). 16 252
— V. și Succesiune.

MOTIVE DE RECURS: V. Legea contractelor de muncă.

N

NECONSTITUȚIONALITATE: 1. Suspendarea judecării fondului procesului și trimiterea dosarului înaintea Secțiunilor Unite ale Curții de Casație poate avea loc numai prin consimțământul ambelor părți, textul art. 29 al legii Curții de Casație, care vorbește de consimțământul reclamantului a avut în vedere cazul normal al invocării inconstituționalității de către pârât. (Cas. S. U., 2 din 1932). 1 14
2. Neconstituționalitatea concordatului preventiv. (*Monografie de prof. D. Gălășescu-Pyk*) 18 275
— V. și Expropriere, Legea asanării datoriilor agricole, Legea de organizare judecătorească și Magistrați.

NEMOTIVARE: V. Abuz de încredere și Mandat de arestare.

NOMECLATURA STRAZILOR: V. Legea organizării administrației locale.

N. D. PROPRIETAR: V. Individiziune.

NULITATE: V. Acțiuni, Ardeal, Donațiuni deghizate, Raport și Recurs.

O

OBLIGAȚIUNE DE A PLATI IN AUR: V. Valuta străină.

OBȘTEA TARGULUI BARLAD: V. Stabilimente de utilitate publică.

OPOZIȚIE: 1. Dreptul de opoziție al părții civile avându-și fundamentul în prevederile procedurii penale, iar nu în acele ale procedurii civile și cum dispozițiunea art. 79 din legea Organică a Inaltei Curții de Casație, prin care se desființează dreptul de opoziție, nu este în realitate decât reproducerea regulei cuprinse în art. 14 din legea accelerării judecăților, urmează că acest text a cărui aplicabilitate, după cum rezultă de altfel din chiar termenii săi, este strict limitată în materie civilă și comercială, nu a modificat și nu a putut modifica principiul pus în această privință de pr. penală.
2. Dacă faptul a fost comis, dar inculpatul nu poate fi condamnat la pedeapsă din cauza lipsei nnuia din elementele constitutive ale infracțiunii, în acest caz inculpatul nu poate fi apărat de repararea prejudiciului ce ar rezulta din săvârșirea materială a faptului, căci atunci urmează a-și primi aplicațiunea art. 998 și 999 c. civ., potrivit cărora oricune cauzează altuia un prejudiciu printr'o faptă a sa, chiar comisă prin neglijență sau imprudență, este dator a-l repara; astfel că dispozițiunea art. 11 primul alineat pr. penală după care hotărîrea achitătoare închide părții civile orice drum de judecată înaintea Tribunale'or civile, se referă la achitarea numai în cele două cazuri prevăzute de art. 10 al. 3 pr. penală (*Trib. Prahova III, 1800/932. Adnotată de George Manolescu*). 22 347

ORDINE PUBLICA: V. Divorț, Donațiuni deghizate, Legea organizării administrației locale și Licitație publică.

ORDONANȚA DE ADJUDECARE: V. Executare silită.

ORDONANȚA PREZIDENTIALA: Din dispozițiunile art. 66 bis pr. civ. rezultă neîndoios că pentru a putea beneficia de calea sumară a référé-ului se cere ca primă condițiune ca afacerea să fie de natură urgentă, deoarece în caz contrar nu se poate beneficia de această cale excepțională, ci numai de calea prevăzută de dreptul comun. (Cas. III, no. 5 din 11 Ianuarie 1932). 4 64

P

PACT COMISORIU: V. Locațiune.

PAROHIE: 1. Potrivit art. 13 al. 11 din legea clerului mirean, sunt interzise transferările din oficiu ale preoților dela o parohie la alta.

2. Strămutarea reședinței titularului unei parohii, ca o consecință a strămutării sediului parohiei, dintr'un sat într'altul, în circumscripția aceleiași parohii, ceea ce organele în drept au căderea să o facă, dacă găsescutil aceasta, nu constituie o transferare, din moment ce titularul își exercită oficial la aceiași parohie.

3. Potrivit art. 45 din legea clerului mirean și art. 323 din regulamentul acelei legi, deosebit de lefurile fixate prin acea lege, preoții și diaconii se bucură de veniturile epitrahirului care constau din niște taxe fixate de regulamentul legii, pe care preoții și diaconii au dreptul să le pretindă pentru slujbele religioase făcute enoriașilor.

4. Dacă prin acest text de lege li se permite preoților să ceară plată pentru slujbele religioase făcute credincioșilor, el nu le conferă nici un drept asupra circumscripției parohiei, care nu constituie un bun intrat în patrimoniul lor, pentru a fi exploatat, nesusceptibil de vreo modificare, fără consimțământul lor, potrivit art. 31 și 29 din statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române, întinderea parohiei putând fi modificată de consiliul eparhial, după cererea parohienilor și după ce s'a luat avizul protopopiatului, fie trecând o parte la o altă parohie, fie deslipind dintr'însa o parte care să constituie circumscripția unei noi parohii, fiind nevoe, în acest din urmă caz și de încuviințarea Ministrului cultelor, dacă pentru susținerea noiei parohii și a personalului ei se cere și ajutorul Statului.

5. Faptul că prin înființarea unei noi parohii, prin deslipirea unei întinderi dela vechea parohie, micșorându-se numărul enoriașilor vechei parohii, li se pot micșora și veniturile preoților acelei parohii, nu le deschide acestora calea contenciosului administrativ pentru a se adresa justiției ca să ceară anularea deciziei de înființarea unei noi parohii, nici un text de lege negarantându-le întinderea circumscripției, din contră, legiuitorul lăsând organele instituite de dânsul ca, cu îndeplinirea unor anumite formalități, să-i modifice întinderea ei.

Veniturile epitrahirului nu fac parte din salariu, ele constituind o plată, pe care pre-

N. Z. Pag.

N. Z. Pag.

oții sunt în drept să o ceară dela enoriași, în schimbul unor anumite slujbe religioase făcute acestora, fără nici un amestec de nici un fel din partea Statului.

7. Legiuitorul este în drept să micșoreze salariul funcționarilor săi, din moment ce el este acela care li l conferă. (C. A. Buc. V, 23/932) 37 588

PARTAJ: V. Dispensă de raport, și Raport.

PARTE CIVILA: V. Opoziție.

PEDEAPSA: Când cel condamnat prin decizia Curții cu Jurați a făcut recurs și i s'a admis, iar la instanța de trimitere a fost condamnat la o pedeapsă mai mică decât cea din deciziunea casată, oșândă se va socoti din ziua primei condamnățiuni. (C. Jurați Olt, 6/933. Annotată de Vinilă Don-goroz) 19 301

PENSIUNI. 1. Beneficiul dispozițiilor excepționale ale legii din 1929 se mărginesc numai la adausul de timp prevăzut de art. 203, nu și la normele de calcul ale pensiunii — și deci pentru calculul pensiunii se va avea în vedere momentul punerii în retragere și media salariilor din ultimii trei ani efectiv serviți sau considerați ca atare, — și nu acela în care funcționarul ar împlini în viitor maximul anilor de serviciu sau limita de vârstă, cu media constatată a ultimei retribuții. (Cas. S. U. 32/1932) 1 16

2 Textul art. 18 din legea generală de pensii din 1925 condiționând dreptul la pensie al văduvei, de căsătoria legitimă a soțului ca funcționar, nu se poate acorda pensie acesteia, când ea n'a conviețit cu soțul, în această calitate, cel puțin doi ani. (Cas. S. U., 35/932) 1 16

3 Art. 71 din legea generală a pensiilor, după care pensiunea nereclamată timp de 5 ani se prescrie, se aplică numai în cazul când aceasta s'ar datora neglijenței personale a pensionarului, nu și în cazul, cum este în speță, când s'ar datora unei erori de calcul al sporului de scumpete, datorită Casei generale a pensiilor și de care pensionarul nu a luat cunoștință decât mai târziu. (C. A. Buc. II, 190/932) 28 447

— V. și Contencios administrativ.

PERIMARE: 1. Cererea de perimare, fiind un incident în cursul unei instanțe, este supusă aceluiaș regim procedural ca și cererea principală.

2. În circumscripțiile Trib. Cahul și Ismail se aplică procedura civilă română cu începere dela 1 Ianuarie 1926 (art. 322 legea org. jud. din 1925), însă procesele pendinte la acea dată rămân supuse procedurii civile ruse.

3. O cerere de perimare introdusă după 1 Ianuarie 1926 într'un proces anterior acestei da e va fi deci examinată în lumina procedurii civile ruse. (Cas. I, no. 38 din 15 Ianuarie 1932) 4 63

4. Cererea de redeschidere a unui proces constituie un act de procedură cu caracter contradictor în sensul art. 257 Pr. civ și deci susceptibil de a întrerupe perimarea, numai dacă e însoțită de plata taxelor necesare pentru citarea tuturor părților, fiindcă numai astfel diligența părții e eficace și se asigură repunerea procesului în stare de judecată.

Prin urmare, nu întrerupe perimarea cererea de redeschidere când e însoțită de taxe insuficiente pentru citare, iar com- plectarea lor s'a făcut după introducerea cererii de perimare (Cas. I, no. 40 din 15 Ianuarie 1932) 4 63

5. În virtutea art. 326, al. 5 proc. civ., președintele Curții de Apel fixează din oficiu primul termen de judecată, după ce s'au plătit taxele sau s'a depus actul de pau- pertate, fără a mai fi nevoie în acest scop de vreo cerere a părții.

Prin urmare, simpla plată a taxelor pen- tru primul termen constituie un act de pro- cedură cu caracter contradictor de natură a întrerupe perimarea, fără a se mai cer- ceta dacă s'a făcut vre o cerere de fixare de termen și dacă semnatorul ei avea sau nu calitatea. (Cas. I no. 78 din 22 Ian. 1932) 9 144

6. Faptu recurentului de a nu achita taxele cuvenite pentru citarea tuturor părților, ci numai a unora din ele, deși în recurs ti- gurau mai multe părți interesate, are de con- secință neîntreruperea cursului perimării, recursului. (Cas. II, 84/933. Annotată de Al Velescu) 18 283

PERSOANE JURIDICE: V. Constituirea instanței și Prescripție.

POPRRE: V. Sechestrul asigurător.

POSESIUNEA DE STAT: V. Filiațiune și Tă- gadă de legitimitate.

PREMATURITATE: V. Sechestrul asigurător.

PREPUS: V. Asigurare și Responsabilitate.

PRESCRIPTIE: 1. Prescripția de cinci ani pre- văzută de art. 568 c. pr. civ., privește limi- tativ acțiunile terților în evicțiune sau re- vendicare; ea nu poate fi aplicată acțiunei în simulație când vânzarea averii minorilor e rezultatul unui concert fraudulos și nici acțiunilor în anulare, reglementate de art. 1900 cod. civ., cari privesc raporturile între părțile contractate; a refuza fostului minor ajuns majoritate orice acțiune pentru anu- larea ordonanțelor de adjudecare, ar însemna să-l scoatem în cazul vânzărilor silite de sub protecția legii ce-i este acordată pen- tru actele făcute de el sau contra lui în timpul minorității și a consacra un sistem legal de spoliare a averii minorului dacă, a ajuns în majoritate, s'ar vedea în imposi- bilitate de a ataca o vânzare silită pe care un tutore de rea credință a perfectat-o neuzând de căile legale de atac și pe care minorul nu a putut o împiedica din cauza stării sale civile. (C. A. Buc. V, 266/931. Annotată de Al. Velescu și Louis Sorin) 19 295

2. Acțiunea privată care rezultă dintr'un delict se prescrie, întocmai ca și acțiunea publică conf. art. 593 și 594 pr. pen. prin cinci ani socotiți dela data comiterii delictului sau în caz de instrucție sau urmărire dela cel din urmă act de instrucție sau urmărire în cauză.

Iar, potrivit art. 12 pr. pen., acțiunea publică se stinge prin moartea inculpatului. Această stingere operează de drept, chiar din momentul morții inculpatului, independ- ent de constatarea sau declarațiunea vre- unui organ judecătoresc, căci acte de in- strucțiune nu se pot face contra unui incul- pat decedat.

Prin urmare, în speță, termenul de pre-

scriptie nu curge din momentul dării ordonantei (28 Febr. 1927) care este posterior decesului inculpatului, ci chiar din ziua decesului.

3. Este inu il a se discuta în speță, dacă, conf. art. 1865 c. civ., sechestrul asigurator constituie un act întrerupător de prescripție, sau numai un sechestrul definitiv. (*C. A. Buc. II, 386/932*) 20   314

4. După disp. art. 642 c. instr. crim. art. 599 pr. pen. rom.), condamnățiunile civile pronunțate prin decizii sau hotărâri judecătorești date în materie criminală, corecțională sau contravențională care au devenit definitive, se prescriu după regulile stabilite de cod. civ., când trib. corecțional a condamnat pe un prevenit pentru loviri și răni aduse părții civile la o lună închisoare corecțională, și la despăgubiri, al căror quantum urma să fie stabilit de un expert. (*Cas. crim. fr. 24 Oct. 1931*) 29   464

5. Din moment ce art. 1900 cod. civ. organizează o adevărată prescripție și odată ce Statul, stabilimentele publice și comuna pot invoca și opune această prescripție ca și particularii, în ce privește domeniul lor privat, e logic să se conchidă, în speță că și Primăriei Municipiului București i se poate opune prescripția din art. 1900, privind patrimoniul ei privat

6. Prescripțiunile acțiunii în nulitate, în cazul persoanelor juridice nu poate să fie legea de prezumție de confirmare, cum invoacă apelanta, ca și în cazul incapacabililor enumerați de art. 1900, căci atunci ar însemna, dat fiind incapacitatea perpetuă a unor atare persoane juridice de drept ad-tiv, să se transforme într-o adevărată imprescriptibilitate, ceea ce ar fi contrar disp. legale, care leagă prescripția numai de termenul de 10 ani. Înăluntru cărui acțiunea trebuie intentată.

7. În categoria persoanelor incapabile juridicește de a contracta, intră și persoanele juridice de drept ad-tiv, care nu poate contracta decât cu îndeplinirea unor formalități cerute de lege, însă actele încheiate de ele, conf. art. 948, 951, 952, nu sunt inexistente, ci numai anulabile, când nu s'au respectat aceste formalități — și sunt deci supuse prescripției de zece ani.

8. Actele unei contestații publice, chiar reglementate de legi care interesează ordinea publică, sunt supuse prescripției din cod. civ., conf. art. 1854, când se referă la bunuri din domeniul lor privat, cum este în speță. (*C. A. Buc. s. I, 319/933*) 39   622

— V. și Pensiuni.

PRIVILEGIU : V. Vânzare.

PROBE : Art. 1179 c. c. ridică actelor sub semnătură privată, orice putere doveditoare în ce privește convențiunile cuprinse în ele dacă aceste acte sunt lipsite de mențiunea dublului exemplar.

Lipsa acestei mențiuni, nu poate fi remediată prin transcrierea actului în cazul când este vorba de o vânzare, deoarece formalitatea transcrierii legea o edictează în interesul terților, ca un mijloc de publicitate, pe când cerința dublului exemplar este impusă în interesul părților contractante, în scopul de a li se asigura o reciprocitate și egalitate în privința dovezii convențiunii

ce au încheiat, chestiune streină aducerii la cunoștința terților a mutațiunii de proprietate. (*Cas. I, 1215/932*) 19   293

PROCURA : V. Avocați.

PRODIG : V. Risipitor.

PROFESOR : V. Contract individual de muncă.

PROPRIETAR APARENT : Consol. dări petrolifere.

PROPRIETARI URBANI : V. Sindicate profesionale.

PROPRIETĂȚI INDUSTRIALE : V. Contribuțiuni directe.

PROPRIETATE LITERARĂ ȘI ARTISTICĂ :

1. Relatarea într-o publicațiune a unei expedițiuni în regiuni necunoscute, precum este lucrarea reclamantului, constituie prin observanțele personale, cât și prin metoda expunerii și stilului ei, o producțiune literară protejată de art. 2 al Convențiunii dela Berna și art. 2 al legii române din 28 Iunie 1923.

2. Potrivit art. 12 din Convențiunea dela Berna, sunt interzise, apropiierile indirecte neautorizate a unei opere literare, constituind fie în reproducerea acelei opere în aceeași formă, fie cu schimbări, adăugiri sau scurtări neesențiale pentru a-i da caracterul unei opere originale noi.

În speță, din raportul de expertiză, constatându-se că s'a tradus când pagini întregi, când unele crâmpes, ru este vorba numai de o comilațiune și mici fapte diverse sau informațiuni și deci constituie o apropiere indirectă, prohibită de art. 12 al Convențiunii dela Berna. (*C. A. Buc. V, 70/932. Annotată de E. C. Decusară*) 20   315

PUBLICAREA HOTĂRIRII LE PUNERE SUB CONSILIU JUDICIAR : V. Risipitor.

PUNERE SUB INTERDICȚIUNE : V. Risipitor.

PUTERE PARINTEASCA : V. Copil natural.

Q

QUASI-DELICT : V. Căi ferate.

R

RAPORT : Din disp. art. 765 c. c. rezultă că, condițiunea juridică a imobilului, existând în momentul deschiderii succesiunii, determină modalitatea în care are a fi făcut raportul. De aici urmează că, dacă imobilul donat a fost înstrăinat de donatar, iar după deschiderea succesiunii a reintrat în patrimoniul lui, ei va fi raportat fără imputațiune, dacă se găsește în averea eredelui la epoca facerii partajului, având eredele facultatea să îl aducă și în natură dacă găsește aceasta în interesul său.

De asemenea dacă la deschiderea succesiunii, imobilul donat se găsea încă grevat de o ipotecă anterioară, raportul începe din acel moment să aibă de obiect valoarea imobilului, care de atunci e considerat ca împreună cu masa succesorală și faptul că, ulterior creianța a fost plătită de un alt coerede și ipoteca stinsă, nu poate schimba condițiunea juridică din momentul deschiderii succesiunii și nu conferă dreptul comostenitorilor de a obliga pe eredele donatar să raporteze imobilul, nu prin imputațiune, ci în natură. (*Cas. I, 4180/1926. Annotată de prof. Al. Cerban*) 33   523

RAPORT PENAL : Conform art. 204 și 205 pr. pen. în materie corecțională citirea rapor-

N. Z. Pag.

N. Z. Pag.

tului făcut în cauză de către consilierul raportor, constituie o formalitate substanțială și nerespectarea ei, atrage nulitatea hotărârii pronunțate. (Cas. II, 3086/932. Adnotată de E. C. Decusara). 15 234

RECUNOAȘTEREA COPIILOR NATURALI: V. Copil natural.

RECURS: 1. Se aplică și desbaterilor Secțiilor Unite dispozițiunea respingerii ca nesusținut a recursului când partea nu se prezintă și n'a cerut judecarea în lipsă (Cas. S. U., 24/932). 1 15

2. În lipsa co simțământului ambelor părți la suspendarea judecării, urmează a se soluționa în prealabil motivele de competența instanței ordinare de casare, a căror admitere ar putea face fără interes judecarea în secțiunile unite. (Cas. S. U., 26/932). 1 15

3. Este inadmisibil recursul contra unei hotărâri susceptibile de a fi atacată cu opoziție, fiindcă nu se poate uza de o cale extra-ordinară (recursul, de ex.) când este deschisă una ordinară (opoziția, de ex.). (Cas. I, no. 10 din 12 Ianuarie 1932). 2 31

4. Este neconform art. 36 legea Casației și deci anulabil ca rău formulat recursul în care nu se indică textul de lege sau principiul de drept violat și nu se formulează motivele de casare enunțativ și rezumate în prima parte și dezvoltate în partea doua. (Cas. I, no. 33 din 15 Ianuarie 1932). 4 63

5. Introducerea recursului direct la Inalta Curte atrage nulitatea lui, fiind neregulată. (Cas. III, no. 16 din 12 Ianuarie 1932). 4 64

6. După art. 11 al legii chiriilor din 1930, acțiunile prin cari proprietarii cer fixarea diferenții de chirie ce cade în sarcina Statului, când chiriașii sunt funcționari sau pensionari pnblici, se judecă de Judecătorii de Oco în ultimă instanță, cu drept de recurs la Tribunal.

7. Intrucât legea reglementează deci calea recursului, dând-o în competența Tribunalelor, părțile nu mai pot face recurs la Curtea de Casație, nici contra hotărârilor de fond, nici contra acelora date de Tribunale ca instanțe de ca are. (Cas. I, no. 67 bis din 20 Ianuarie 1932). 8 128

8. Omisiunea instanței de fond de a se pronunța asupra unui capăt de cerere nu poate constitui un motiv de casare, ci numai de revizuire, conform art. 288, al. 4 pr. civ. (Cas. I, no. 79 din 22 Ian. 1932). 9 144

9. Și acuzatul arestat este ținut a se prezenta în persoană înaintea grefierului instanței care a pronunțat o hotărâre penală, spre a declara și oral că face recurs.

10. Numai atunci recursul poate fi făcut în orice alt mod. când recurentul se găsește în imposibilitate a satisface cerințele art. 417 p. p. sau când grefierul refuză să ia act de declarația verbală sau lipsește.

O atare dovadă incumbă recurentului. (Cas. II, 336/933). 26 411

11. Când prin recursul unui funcționar al Regiei autonome C. F. R. sunt deduse în discuțiune pretențiuni de salarii cari nu au caracterul comercial obiectiv, judecarea acelu recurs revine secției I a Inaltei Curți în virtutea plentitudinei de jurisdicțiune ce-i este atribuită prin art. 1

din legea de organizare a Inaltei Curți. (Cas. S. Unite, 31/933). 32 505

— V. și Ardeal, Bucovina, Competință, Executare silită, Legea contractelor de muncă, Legea controlului averilor, și Regulament de competență

RECURS FISCAL: V. Competință.

RÉFÉRÉ: Procedura referului în materie comercială, (Monografie de Traian Alexandrescu). . . . . { 27 417

{ 28 433

— V. și Ordonanța prezidențială.

REGIMUL APELOR: V. Legea energiei.

REGULAMENT DE COMPETINȚĂ: Sunt de competența s. a II-a a Inaltei Curți toate recursurile în cari drepturile părților derivă din legea minelor, indiferent dacă valorificarea lor se judecă după legea minelor, după principiile din codul civil, sau alte legi. (Cas. S. U., dec. 43/932). 2 31

REGULAMENTUL DE CONSTRUCȚIUNI ȘI ALINIERI: 1. Regulamentul de alinieri și construcțiuni este un regulament de administrație publică de sine stătător care rămâne în vigoare atât timp cât o lege nouă nu cuprinde vreo dispoziție contrară celor cuprinse în el. Ori nici legea p. org. ad-ției locale, nici legea pentru organizarea municipiului București nu cuprind dispozițiuni contrare Regulamentului.

2. Art. 13 și 54 din regulament se aplică tuturor terenurilor, fie că sunt virane, fie că sunt clădite.

3. Autoritatea comunală poate refuza să elibereze o autorizație de construcție și să interzică orice lucrări, impunând proprietarului limitări ce merg până la desființarea exercițiului dreptului de proprietate, fără să fi procedat în prealabil la acordarea vreunei juste desdăunări. (Comitetul central de revizuire s. I, 18 Martie 1933. Adnotată de P. Alexandrescu-Roman). 26 412

REINSTALAREA CONSILIILOR COMUNALE DIZOLVATE: 1. Al. 7 art. 8, apărut în lege sub formă de amendament, dispunând reinstalarea consiliilor ilegal dizolvate și trimetând la textele de constituirea lor, nu soluționează direct soarta organelor de conducere constituite legal anterior dizolvării.

2. După rațiunea legii, textul având caracter de *restitutio in integrum* organele preconstituite urmau să fie cuprinse în operația de reinstalare.

3. Rațiunea legii nu e concludentă câta vreme există alte elemente de natură să precizeze voința legiuitorului, cum ar fi desbaterile parlamentare.

4. Din relațiile date la Cameră de propunătorul amendamentului și din primirea acestuia după ce s'a subliniat caracterul ilogic, rezultă că organele de conducere trebuiesc alese din nou.

5. Se pare că n'a fost o simplă coincidență faptul, că propunătorul amendamentului a devenit primarul municipiului Bacău prin aplicarea acestui amendament. (Comitetul local de revizuire Iași s. II, dec. 80/932. Adnotată de Petre Alexandrescu-Roman). 3 43

RESPONSABILITATE: 1. Nu răspund moștenitorii, când faptul prejudiciabil datorit culpei autorului, s'a produs după moartea acestuia. (C. A. Genua, 5 August 1930. Adnotată de H. Udrea). 23 368

2. Acțiunea în responsabilitate a sindicului nu poate fi primită când tinde la repararea unui prejudiciu exclusiv moral. (*Trib. Nisa I, 2 Noembrie 1932. Adnotată de H. Udrea*) 25 400

3. M n sterul apărării naționale nu poate fi răspunzător, în baza art. 1000 c. civ., pentru daunele cauzate de soldați în cursul exercițiilor militare, deoarece nu poate fi vorba de nici un raport între ei și minister, dela prepus la comitent, atunci când daunele sunt o consecință directă și imediată a unor exerciții cari prin natura lor fac parte de înseși obligațiunile militare ale soldaților. (*Cas, I, 920/933*) 32 506

— V. și Locațiune, și Transport aerian.

RETROCEDARE: V. Expropriere.

REVENDICARE: V. Expropriere.

REVZUIRE: V. Recurs.

REZERVOARE: V. Contribuțiuni directe.

RISIPITOR: Publicarea hotărârii prevăzute de art. 447 c. civ. constituie o formalitate esențială și numai după ce ea a fost cu totul îndeplinită, punerea sub interdicțiune sau sub consiliu își va produce efectul și deveni opozabile terților.

Această cerință a legii nu este satisfăcută decât prin publicarea hotărârii în întregime, căci atunci când legiuitoru a crezut că pentru gravitatea unei dispozițiuni luate și pentru nevoia publicității comportate de ea, poate fi de ajuns publicarea numai a unui extract — a prevăzut-o expres. (*Cas. I, 1465/931. Adnotată de Eugen Barasch*) 27 423

S

SECHESTRU ASIGURĂTOR: 1. Contestația este deschisă terților lezați prin execuțiuni silite sau măsuri asigurătoare îndreptate împotriva altor persoane, dar numai când aceste măsuri s'au realizat în fapt și au putut da naștere unui prejudiciu

2. Măsura ordonată, dar neaplicată, nu dă loc la contestație, de oarece creditorul ar putea să nu o înlăptuiască sau s'o aplice cu diligență necesară spre a evita orice prejudiciu al terților. (*Trib. Ilfov, s. II com., sent. n. 2260 din 22 Aprilie 1932*) 2 30

3. Obligația de împrumut garantată cu ipotecă constituie în clasificarea codului civil un bun imobil r corpor l; ca atare titlul de creanță ipotecară nu e susceptibil de sechestrul, care nu se poate înființa decât asupra bunurilor mobile.

4. O creanță nu e susceptibilă de sechestrul, ci de poprire, deoarece sechestrul nu poate face indisponibil dreptul de creanță, ci numai titlul în care s'a încorporat, neputând însă împiedica pe creditor a face acte de administrație și dispoziție și a-și valorifica creanța. (*Trib. Iași III, 274/933*) 15 237

— V. și Prescripție.

SECHESTRU JUDICIAR: 1. Prin art. 615 pr. civ. nu s'a impus sechestrului judiciar și obligațiunea de a face și oficiul de avocat în procesele referitoare la bunurile puse sub sechestrul, ci numai îndatoririle de a face acte de conservare și de administrație și de a sta în judecată numai cu îndrituirea justiției.

Așa fiind și din deciziunea de numire a sechestrului nerezultând că i s'ar fi dat

și însărcinarea de a pleda procese, serviciile de avocat nu intră în categoria serviciilor pentru cari i s'a fixat onorariul de sechestrul prevăzut în acea decizie de numire.

2. Un mandatar judiciar, cum este un sechestrul, nu poate să contracteze cu sine însuși o convenție în numele persoanei pe care o reprezintă, obligațiunea față de sine însuși neputând constitui, în sensul principiilor codului civil român, un act juridic deci un asem nea mandatar nu-și poate valorifica pretențiunile pe un atare titlu. (*Cas. S. Unite, 33/933*) 35 554

SECHESTRU PENAL: V. Ardeal.

SERVITUTE: Un proprietar nu poate prin propriul său fapt să izoleze o parte din proprietatea sa de drumul public și să oprească accesul pe acest drum, pentru a pretinde apoi că el este închis și să reclame un drept de trecere pe locul vecin. (*Cas. Ch. Req. 21 juillet 1930. Adnotată de D Cotrutz*) 16 255

SERVITUTE DE INDIVIZIUNE ȘILITA: V. Indiviziune.

SINDICATE PROFESIONALE: Proprietarii de imobile urbane pot să ceară să se constituie în syndicate profesionale, fiindcă un interes economic, profesional, există și la această categorie de persoane. (*Trib. Ilfov, I c. cor., 33/933. Adnotată de H. Udrea*) 17 27

SOCIETATE ANONIMĂ: 1. Potrivit art. 165 c. com., nu pot fi suspendate în executarea lor deciziunile Consiliului de administrație, pe motiv că ar conține dispozițiuni invederat contrarii statutelor sau legii, ci numai deciziunile luate de adunare generală, — pentru deciziunile consiliului de administrație orice pretențiune de nelegalitate sau depășire a dispozițiunilor statutare urmează a fi deduse deliberațiunei adunării generale prin denunțul către cenzori în conformitate cu dispozițiunile art. 154 cod. com., sau de dreptul cercetării tribunalului de comerț cu cu respectul condițiunilor cuprinse în art. 155 care ordonă măsuri provizorii urgente până când se va putea convoca aduna ea generală.

2. Marea întârziere a cererei de suspendare față de deciziunea de reducerea capitalului social, coroborată cu faptul că la data producerii cererei de suspendare, deciziunile erau deja executate în fapt, exclude calea art. 165 cod. com.

În aceste împrejurări calea normală de protest față de actele societății nu este decât o acțiune principală în nulitate.

3. Prohibițiunea conținută de art. 146 cod. com. are de justificare pe de o parte evitarea influențării deciziunilor adunărilor generale de către conducătorii societății, care după împr jurări ar putea compara și repartiza acțiunile astfel ca votul adunării să coincidă cu interesele lor, iar pe de altă parte nevoia de a se lăsa la dispozițiunea administrației societății totdeauna capitalul efectiv și nu acțiuni care, pot uneori, după împrejurări, să nu poată fi vândute, prilejuind dificultăți mersului societății, putând masca și o sustragere a obligațiunei de vărsământ pe care acționarii sunt obligați să-l facă.

4. Din moment ce adunarea generală a unei societăți anonime convocate legal, decide în interesul societății reducerea capitalului social, procedeul prevăzut de art. 146 c. com., nu mai apare ca un fapt prohibit de lege, ci numai ca un mijloc de efectuarea reducerii capitalului social.

Ori, acest mijloc de efectuarea reducerii capitalului social prin răscumpărarea acțiunilor cu din chiar capitalul social, nu intră în ipoteza art. 146 c. com., care incadrează prohibițiunea sa la cazurile în care capitalul social rămâne imutabil. (*Trib. Ilfov s. I, Com., Ordonanța no. 11143/932. Adnotată de Stelian Ionescu.*) 22 349

SOCIETATE DE ASIGURARE STREINĂ: V. Supuși inamici.

SOCIETATE ÎN COMANDITĂ: Legiuitorul a stabilit ca o condițiune esențială, mențiunea numelui persoanei sau a firmei primitoare, în scopul de a se putea cunoaște lămurit, care este persoana a căreia urma să plătească — la origină — suma cuprinsă în cambia emisă.

În privința firmei primitoare, nefăcându-se nici o distincțiune și nearătându-se modul cum trebuiesc indicate diferitele persoane juridice, legiuitorul a înțeles, designr, să lase la aprecierea instanțelor de fond chestiunea de a hotărî dacă firma primitoare a fost arătată în cambie în mod lămurit. (*Cas. III, No. 12 Ianuarie 1932.*) 4 64

SOCIETATE TRANSFORMATĂ: V. Faliment.

SONDE: V. Contribuțiuni directe.

SPIONAJ ÎN TIMP DE PACE: V. Constituționalitate.

SPOR DE SCUMPETE: V. Contencios administrativ, și Recurs.

STABILIMENTE DE UTILITATE PUBLICĂ:

1. Stabilimentele de utilitate publică putând influența prin patrimoniul de cari dispun și destinația dată lui, asupra organizației de Stat s'a recunoscut Statului în sistemul public modern, dreptul de a creia, de a supraveghia și a desființa aceste instituțiuni.

Acest drept Statul îi are și pentru stabilimentele create sub vechiul drept, — iar în caz de dizolvare patrimoniul neaparținând asociațiilor, pentru a le fi restituit și neputând fi nici sustras dela destinația lui inițială, el urmează să fie af ctat de Stat unui scop de interes comun cât mai similar.

Această afecțiune, nu constituie o confiscare, căci nu are caracterul unei pedepse în care averea să se treacă la Stat și de fapt prin ea se schimbă numai administrația averii stabilimentului desființat.

2. Prin hrisovul domnesc d'n 1816 al Domnitorului Scarlat Al. Calimachi, s'a înființat Casa Obștei Târgului Bârlad, care, în urma intervenirii legilor de drept public pentru constituirea Statului român, a rămas numai cu caracterele unui Stabiliment de utilitate publică; ca atare legea din 26 Februarie 1912, desființând această Obște, măsura de desființare nu calcă nici o dispozițiune constituțională, căci averea particularilor este respectată, iar averea Obștei fiind trecută la comună, se dă patrimoniului ei o destinație la fel cu cea avută prin hrisovul din 1816. (*Cas. S. Unite., 44/932. Adnotată de Petre C. Strihan.*) 8 122

STARE CIVILĂ: V. Filiațiune.

STAT: Potrivit art. 44 din legea contabilității publice, Statul nu poate încheia pacte de compromis decât în baza unei legi. Aceeași soluție se impune a fortiori clauzelor compromisorii prin cari statul s'ar obliga mai înainte să primească judecata arbitrilor asupra unor conflicte eventuale. (*Trib. Ilfov s. II, J. n. 6095/932. Adnotat de C. G. Rarincescu.*) 7 107

— V. și Intervențiune.

STREIN: În virtutea art. 18 Constituție, străinii nu au dreptul de a dobândi imobile rurale. Acest text nu vizează însă transmisiunile de imobile rurale pe cari le-ar face un străin în favoarea unui român. Asemenea transmisiuni sunt deci valabile, (*Cas. I, no. 28 din 13 Ianuarie 1932.*) 2 32

— V. și Executare silită.

SUBINCHIRIERE: V. Chirii și Locațiune.

SUBLOCAȚIUNE: V. Chirii și Locațiune.

SUBROGAȚIUNE: 1. Pentru ca subrogațiunea consimțită de creditor să fie valabilă, este nevoie ca plata să aibă loc în același timp cu operația subrogării.

2. Pentru efectuarea valabilă a subrogării nu se cer expresii sacramentale.

3. Pentru validitatea subrogării consimțită de debitor se cere ca actul de împrumutare și chitanța să fie autentice, primul să poarte mențiune că banii sunt destinați a achita o creanță, iar al doilea, că plata s'a făcut cu acești bani.

În acest fel de subrogare, nu se cere concomitența păcii cu împrumutul.

Instanța de fond apreciază în mod suveran, dacă din lungimea intervalului dintre cele două operațiuni, nu rees indicii suficiente de fraudă. (*Cas II, 292/930. Adnotată de Adrian Schatz.*) 31 483

— V. și Legea agrară.

SUBSTITUȚIUNE FIDEI-COMISARĂ: 1. Substituțiunea fidei comisară cuprinde două lib ralități succesive, având ca obiect același drept către doi beneficiari din care primul numit *grevatul*, e beneficiar în primul rând cu sarcina de a păstra dreptul transmis și de a-l lăsa la moartea lui către al doilea beneficiar, numit *chematul* care culege dreptul transmis prin moștenire dela primul rânduit, însă în puterea voinței inițiale a dispunătorului, așa că substituțiunea fidei-comisară constituie cu privire la dreptul transmis o ordine succesorală.

Când într'un testament se spune „doresc ca după moartea mea, imobilul să rămână soției mele în plină proprietate, iar după moartea ei fraților și sorei mele“, această expresiune, *doresc* neputând avea decât o singură interpretare, aceea de a institui succesoare pe soție și apoi după moartea ei pe frații și sora testatorului, testamentul cuprinde o substituțiune fidei-comisară și ca atare este nul. (*Trib Ilfov s. III, 196/933. Adnotată de Al. Em. Lăzărescu.*) 24 380

SUCCESIUNE: 1. Minorul conservând beneficiul de inventar nu amestecă bunurile sale proprii cu ale succesiunii și deci poate cere plata integrală a creanței ce are contra acesteia (*C. A. Buc. III, 310/932. Adnotată de Eugen Barasch.*) 12 188

2. Succesorul donatar, care este un suc-

cesor cu titlu particular, nu este obligat să respecte contractele de închiriere, decât numai dacă au dată certă. (*Cas. Roma. 12 Ianuarie 1931. Adnotată de H. Udrea*). 22 352

3. Legea din 1921, care prin art. 4 desființează dreptul de moștenire ab intestat dela al IV-lea grad în sus, este o lege cu caracter pur fiscal, cu scopul de a crea noi resurse pentru Stat.

Această lege, — care în ce privește supra-marea dreptului de moștenire, cuprinde numai dispozițiile din art. 4, — nu a putut aduce prin acest text nici o modificare ordinii succesorală și raporturilor dintre moștenitori, astfel cum ele sunt statornicite prin normele din c. c., întru cât art. 4 nu dispune nimic în această privință.

Ca atare, legea din 1921 nu poate avea aplicațiune decât față de acei moștenitori a căror vocațiune succesorală este stabilită numai pe temeiul gradului lor de rudenie cu defunctul și unde succesunea se împarte pe capete, rudele de acelaș grad având aceleași drepturi iar cele de grad mai apropiat excluzând pe cele în grad mai îndepărtat.

Această vocație succesorală și drept de moștenire, codul civil le prevede numai pentru colaterali neprivilegiați, căci în ce privește pe descendenții lui de cuius și colaterali privilegiați al lui, codul civil le acordă beneficiul reprezentării, pe temeiul căruia dâșii sunt trecuți de lege în locul și gradul autorilor lor precedeați, astfel că, la aceste succesiuni gradul este indiferent, el nefiind acela care determină vocația succesorală și cota de moștenire, ci numai tulpina din care fac parte acești succesori și deci în privința acestor moștenitori disp. legii din 1921 nu pot avea nici o aplicațiune. (*Cas. I, 280/933*). 23 358

— V. și Eșire din indiviziune, Indiviziune și Raport.

SUCCESOR CU TITLU PARTICULAR: Proprietarul unei păduri, care după ce a vândut bunul cu obligația pentru cumpărător de a-l ridica într'un anumit termen, vinde, după acest termen proprietatea integrală a pădurei cuprinzând pământul și lemnul, transmite ultimului cumpărător toate drepturile și acțiunile pe care le avea, inclusiv dreptul de a cere, în virtutea art. 1657 c. civ. aplicabil la materia de exploatare de păduri, rezilierea vânzării împotriva cumpărătorului care nu a ridicat lemnul la termen. (*Cas. fr. (Requêtes), 3 Noembrie 1932. Adnotată de Alex. Vălimărescu*). 2 32

— V. și Expropriere.

SUPUȘI INAMICI: Potrivit art. 147 cod. com., Societățile de asigurare sunt obligate în mod expres ca un anumit quantum din sumele încasate dela asigurați și din procentele acestor sume, să le plaseze în anumite investițiuni obligatorii, printre cari se enumeră și cumpărarea de imobile.

De aici urmează că aceste investițiuni sunt acte obișnuite și obligatorii pe cari administratorii sechestrului ai unor asemenea societăți sunt îndatorați să le facă în îndeplinirea obligațiunilor puse lor de prevederile legii și ca atare ele pot fi făcute valabil și de administratorul sechestrului pe care justiția l'a numit la o societate de

asigurare inamică și prin urmare cumpărarea în numele unei asemenea societăți, de către administratorul său sechestrului, a unui imobil aparținând unui român, este un act valabil. (*Cas. I, 1325/932*). 42 667

TĂGADĂ DE LEGITIMITATE: 1. O contestație de legitimitate presupune, ca și cea în dezavuare, o filiațiune cert stabilită în raport cu mama, discuția purtând în atare situațiune numai asupra posibilității de aplicațiune a presumpțiunii „pater is est“. În această ultimă ipoteză este unanim admis de doctrină și jurisprudență că tăgada legitimității poate fi făcută de orice persoană interesată, cum este și în speță.

2. Numai afirmațiunile personale ale ofițerului de stare civilă, conf. art. 22 legea actelor de stare civilă pot fi crezute până la înscrierea în fals, cu privire la autenticitatea mențiunilor unui act de naștere; toate celelalte afirmațiuni care nu au acest caracter pot fi combătute prin proba contrarie.

În speță, declarația că pârâtul ar fi fost născut de soția sa, este o afirmație a căreia sinceritate ofițerul de stare civilă nu a putut-o verifica — și că falsitate evidentă a acestei declarații dispensează pe reclamanta de orice altă dovadă contrarie.

3. Atunci când actul de naștere al unei persoane atestă o stare civilă în perfectă concordanță cu posesiunea ei de stat, există o prezumpțiune irefragabilă de adevăr, în sensul art. 295 cod. civ. (*Trib. Brăila s. I, no. 113/931*). 4 60

TEATRE NAȚIONALE: 1. Deși, în conformitate cu dispozițiunile art. 1, 2 și 3 din legea pentru organizarea pe baze autonome a teatrelor naționale și operelor române din 27 Mai 1930, aceste instituțiuni constituiesc adevărate servicii publice, administrate sub formă de regie autonomă, întrucât pentru a se determina competența instanței de contencios administrativ nu este suficient ca faptul vătămător să fie săvârșit de un serviciu public, ci trebuie să se fie seamă și de raportul juridic ce a existat între acel serviciu public și persoana lezată, neîndoindu-se că artiștii teatrelor naționale administrate sub formă de regie autonomă, nu pot recurge la calea contenciosului administrativ pentru a ataca actele de concediere emenate de acele instituțiuni publice: 1) pentru că ei sunt niște simpli particulari, angajați de serviciile publice respective cu contracte, cărora nu li se conferă atribuțiuni de drept public, ceace rezultă atât din spiritul și litera legii teatrelor cât și din lucrările ei pregătitoare și 2) pentru că serviciul public rupând asemenea legăminte juridice nu săvârșește un act administrativ de autoritate.

În consecință, litigiile născute din nerespectarea contractelor intervenite între artiști și Teatrele Naționale, sunt de competența instanțelor de drept comun. (*Cas. III, 1313 din 1932. Adnotată de I. Gr. Periețeanu*). 6 83

2. Concesionarul unui serviciu public, în speță al unui teatru național neavând decât calitatea unui comerciant oarecare, căruia nu i s'a putut transmite pe cale contractuală o porțiune din suveranitate, nu poate săvârși acte administrative de autoritate; pe

de altă parte, persoanele intrate în serviciul concesiunei, fiind legate de concesionar prin contracte de locațiune de servicii, situația lor rămâne întotdeauna contractuală, deși această situație e reglementată atât de stipulațiile acestui contract cât și de legea serviciului și de clauzele cuprinse în actul de concesiune.

Ca urmare, litigiile dintre concesionarul unui serviciu public concedat și personalul angajat de el pe cale contractuală pentru a colabora la acest serviciu public, nu sunt de competența instanțelor de contencios administrativ, ci trebuiesc să fie introduse înaintea instanțelor de drept comun. (C. A. Chișinău II, 28/931 Adnotată de I. Gr. Periețeanu).

6 85

TELEFON: 1. Obligația societății de telefoane de a servi publicul abonat, are de efect că cererile numeroase de numere sau instalare și insuficiența numărului personalului la anume epoci, împrejurări ce se puteau prevedea mai dinainte, constituie o culpă, iar nu o circumstanță de apărare.

Taxele speciale din legea telegrafo postală din 1900 și regulamentul acestei legi, cari scutesc de răspundere Statul, nu pot fi invocate de societatea de telefoane decât în cazurile în cari intemperiiile legăturilor telefonice ar proveni din caz fortuit, ori din cauze independente de voința administrației, iar nu din culpa ei. (C. A. Buc. s. V, 100/933).

40 635

TERMEN. V. Apel și Legea contractelor de muncă.

TESTAMENT: 1. În virtutea art 862 cod civ. și 18 legea autentificării actelor, procesul-verbal de autentificarea unui testament trebuie să conțină, sub sancțiunea nulității, declarația testatorului că testamentul e al său, semnat de el și făcut cu libera sa voință.

Această triplă declarație trebuie să rezulte clar din procesul-verbal, însă poate fi făcută și consemnată în termeni echivalenți.

2. Expresia că testamentul e al său și cele cuprinse în el sunt cu consimțământul său, conține integral ideea de liberă voință a testatorului și deci e suficientă pentru validitatea testamentului. (Cas. I, 56 din 19 Ian. 1932).

8 128

— V. și Ardeal și Substituțiune fidei-comisară.

TRANSCRIERE: V. Dotă și Probe.

TRANSPORT: 1 Prin convenția internațională, fiecare stat participant la încheierea ei a înțeles să dea mandat celorlalte state, ca în numele lui și pentru el, să încheie contractul de transport cu predătorul pe teritoriul lui, și să încaseze în numele lui și pentru el, taxele tarifare ce i se cuvin, astfel că fiecare stat poate fi atât mandant cât și mandatar, față de oricare alt stat contractant. Art. 1, 10 și 35 C. I. M.

2. Pentru transportul mărfurilor trebuie a se plăti taxa înscrisă în tarife, stabilită după distanță și după felul mărfii; tariful este lege dela care nu se poate deroga, urmând a se ține de tabloul mărfurilor și de clasele tarifare în perceperea sumelor, astfel că atunci când o marfă nu este înscrisă în tabloul din convenția tarifară se aplică tariful local. Art. 9 C. I. M. și art III tariful local.

3 Predătorul mărfii este responsabil de exactitatea indicațiilor și declarațiilor înscrise prin îngrijirea lui în scrisoarea de trăsură și calea ferată are dreptul să verifice oricând transportul; iar când scrisoarea de trăsură conține indicații neregulate, neexacte și necomplete ce ar avea de consecință a face ca transportul să beneficieze pe nedrept de un tarif redus ori de a înălțura aplicarea normală a tarifelor, se va plăti o suprataxă în afară de plata complementară a diferenței taxei de transport Art. 7, 9 și 18 C. I. M.

4. Destinatarul transportului este ținut a plăti totalul creanțelor rezultând din scrisoarea de trăsură, când el a primit marfa și scrisoarea de trăsură; căci dacă predătorul a menționat pe ea numai cuvântul „franco“, înseamnă că nu și-a asumat el și spezele de orice natură, astfel că rămân în sarcina destinatarului. Art. 16 și 17 C. I. M. (C. A. Buc. III, 188/932. Adnotată de E. Cristoforeanu)

21 330

— V. și Căi ferate.

TRANSPORT AERIAN: Clauza imprimată pe biletele eliberate călătorilor în transportul aerian, că aceștia sunt transportați cu totul pe propriul lor rizic, n'ar putea fi declarată nulă în totalitatea sa, prin aceea că, făcută în acești termeni generali, ea ar tinde să elibereze pe transportor de responsabilitatea chiar a delictului său sau a oricărei culpe lafa echivalentă dolului. (Cas. civ. fr. 12 Mai 1930).

13 208

TUTORE AD HOC: Art. 693 cod. pr. civ. intervenit posterior redactării codului civil impune intervențiunea Tribunalului la numirea tutorelui ad-hoc. Deși aflat sub titlul împărțiri și referindu-se la partaje, după redacțiunea și rațiunea lui textul nu conține o dispoziție derogatorie, ci una cu caracter general, nefiind nici un interes ca în materie de partaj să se ceară pentru numirea unui tutore special intervențiunea Justiției, iar în alte împrejurări, unde pot să fie în joc interese cu mult mai mari și unde un control serios este mai necesar, să lipsească supravegherea Tribunalului tutelar. (C. A. Buc. V, 266/931. Adnotată de Al. Velescu și Louis Sorin).

19 295

U

URMARIRE DE VENITURI: 1. Prin cuvintele „act scris recunoscut al datornicului“ cuprinse în art. 480 pr. civ. nu se înțeleg numai actele autentice, ci orice act scris necontestat și netăgăduit.

2. În instanța de urmărire asigurătoare este suficient ca actul scris, pe baza căruia se cere urmărirea, să îmbrace formele legale, cari fac verosimilă obligația juridică cuprinsă în el, fără ca instanța de sechestră să fie finută a cerceta dacă actul corespunde unei obligațiuni reale sau complet valide din punctul de vedere al legii civile, întrucât această chestiune intră în competența instanței de fond.

3. În ce privește actele sub semnătură privată, condiția esențială a existenței lor este semnătura părții care se obligă.

4. Când actul are imprimată emblema firmei apelantului și în plus scrise cu pră-

pria sa mână cuvintele „am plătit dobânda până la 4 Martie 1931“, după care urmează semnătura recunoscută, — aceasta constituie cea mai formală recunoaştere a actului. (C. A. Buc. s. I, 259/933. *Adnotată de Eug. Barasch*).

11 172

UZINELE COMUNALE BUCUREŞTI: V. Funcţionar la Uzinele comunale Bucureşti.
UZUFRACTUAR: V. Indiviziune.

V

VĂDUVĂ SĂRACĂ: 1. In legislaţia noastră văduva săracă nefiind rezervatară, ea va moşteni numai din averea soţului ei neţinându-se în seamă liberalităţile făcute de soţ, nici când sunt făcute descendenţilor, care raportează între ei când vin la partaj, nu faţă de văduva săracă.

2. Femeia poate să ceară habitaţia pe timp de un an dela moartea soţului, când a locuit cu soţul, nu atunci când ea părăsit locuinţa soţului, fiindcă raţiunea de ordin sufletesc, ca femeia să nu se despartă imediat de un loc, ce-i aminteşte viaţa comună, nu mai există în această situaţie. (Trib. Ilfov I. civ. cor. 24/933. *Adnotată de N. G. Vrăbiescu*).

18 284

3. Dreptul văduvei sărace prevăzut de art. 684 c. civ. fiind împrumutat din vechile legiuri româneşti, iar nu după cod. civ. fr. unde el nu este prevăzut, exercitarea acestui drept nu trebuie restrânsă numai asupra cotităţii disponibile din averea soţului, ci asupra aceleiaşi masse succesorală, asupra căreia se exercită şi dreptul de succesiune *ab intestat* al descendenţilor.

In acest caz, dreptul de succesiune *ab intestat* al văduvei sărace va atinge rezerva descendenţilor, deşi nu este o moştenitoare rezervatară.

Prin urmare, în speţă, instanţa de apel, decizând că dreptul de succesiune al intimitei, în calitate de văduvă săracă, trebuie calculat la valoarea întregii masse succesorală, mai puţin darul neraportabil, făcut de defunct unuia din copii, iar nu numai asupra părţii rămase din cotitatea disponibilă, cum pretindeau recurenţii, nu a violat legea, astfel că recursul este nefondat. (Cas. S. Unite, 7/933).

37 583

VANZARE: 1. Potrivit art. 1744 cod. civ. în caz de cesiunea unei creanţe se cuprind şi accesoriile ei. Prin accesorii a creanţei cedate se înţelege nu numai cauţiunea, privilegiul sau ipoteca, dar şi toate mijloacele de executare cari aparţine cedentului fie legale, fie convenţionale.

2. Cedentele garantând existenţa creanţei, garantează cesionarului şi existenţa accesorie.

3. Cel care este chemat să garanteze nu poate el însuşi să evingă pă cesionarul său şi nici deci să-i opue viciile sau lipsurile actului la care a fost parte contractantă. (C. A. Iaşi s. II, 71/932. *Adnotată de M. Veiler*).

6 91

4. Un drept real de privilegiu prevăzut într'un act cu titlu oneros depinde existenţa actului ce-l conţine. Odată ce acel act cade prin îndeplinirea unei condiţiuni rezolutorii, el este desfiinţat dela crearea lui

şi deci şi garanţia reală creată prin el este desfiinţată, nemai putând să subziste de sine stătătoare şi ca atare imobilul grevat rămâne liber purgat de acel privilegiu.

Prin urmare, în speţă, când actul ce crează privilegiul restului de preţ al vânzătorului a fost desfiinţat prin efectul unei clauze rezolutorii, a dispărut şi privilegiul, iar actul de cesiune rămâne un simplu drept eventual de creanţă ce va putea fi valorificat în contra cedentului, ce datorează obligaţiunea de garanţie a creanţei transmise. Deci contestaţia cedentului este întemeiată, căci intimatul cesionar ne mai având un drept real de privilegiu, nu putea păşi la vânzarea lui. (Trib. Iaşi III, 263/931. *Adnotată de M. Veiler*).

6 49

5. Cumpărătorul unui bun nefiind decât un succesor cu titlu particular al autorului lui, nu este reprezentat de către vânzător decât pentru actele anterioare vânzării; — după efectuarea vânzării şi transmiterea proprietăţii, vânzătorul devine un terţiu faţă de bunul vândut şi cumpărătorul nu-l reprezintă în acţiunile reale imobiliare, intenţate de dânsul, sau contra sa cu privire la bunul vândut, deoarece prin transmiterea drepturilor asupra sa, cumpărătorul dobândeşte un drept personal asupra lucrului şi are un interes propriu în privinţa conservării lui şi ca atare drepturile lui nu pot fi reprezentate decât de dânsul şi de mandatarii lui convenţionali, sau legali, între cari legea nu enumără şi pe vânzător.

6. Prin cauză se înţelege în materie de lucru judecat faptul juridic sau material care constituie temeiul legal al dreptului cerut în justiţie. Nu există identitate de cauză juridică între o acţiune pornită de cineva pentru valorificarea unui act de vindere-cumpărare, şi acţiunea pornită de altă persoană pe temeiul altui act de cumpărare emană dela acelaşi vânzător; — în acest caz nu există nici identitate de persoane.

7 In cazul când cineva a vândut acelaşi bun succesiv la două persoane deosebite, chestiunea valabilităţii vânzării a doua faţă de întâia, priveşte raporturile dintre cei doi cumpărători, sau dintre ei şi vânzător, iar terţiul deţinător al bunului vândut nu are nici o calitate a opune nulitatea vânzării de a doua. (Cas. I, 601/929).

17 265

8. Declaraţia prin care o parte recunoaşte că, vânzarea pentru care dânsa a primit o arvună, era condiţionată de facerea într'o anumită zi a actului definitiv de vânzare, se referă la un fapt în strânsă legătură cu vânzarea recunoscută şi este o urmare firească a acestei recunoaşteri, întrucât nimic nu se opune ca părţile să poată încheia convenţii provizorii de vânzare, a căror perfectare să depindă de îndeplinirea unor anume condiţii, lăsate la aprecierea lor, cât timp ele nu sunt ilicite.

Prin urmare, ambele mărturisiri fiind conexe, trebuiesc interpretate numai în acest sens, iar nu ca în cazul când s'ar referi la două fapte distincte unul de altul. (Cas. I, 1215/932).

19 293

9. Achizitorul unui imobil nu poate, pe calea acţiunii pauliene să ceară şi să obţină anularea unui act de vânzare care ar

N. Z. Pag

N. Z. Pag.

fi contrar drepturilor ce decurg pentru el din actu său anterior, fiindcă validitatea unor asemenea drepturi este incompatibilă cu natura și scopul acțiunii pauliene.

Prin urmare, în speță, atunci când cumpărătorul unui imobil tinde a anula actul prin care vânzătorul a instrăinat ulterior acelaș imobil unui tertiu, care a transcris actul, el nu poate să exercite acțiunea pauliană, invocând fraudă concertată între vânzător și tertiu. (*Cas. I, 425/933*). 40 634

Vezi și Probe.

VALUTĂ STREINĂ: 1. In afară de restricția privitoare la debitorii antebelici și de aceia privitoare pe Banca națională, care nu mai era obligată să ramburseze în aur biletele ei, obligația de a plăti în aur era valabilă când părțile au convenit în Februarie 1920.

2. O convenție a Statului cu un particular, pentru procurarea de valută streină, era valabilă, fiindcă Statul pentru aprovizionare și refacerea economică, avea nevoie de valută, și ceea ce putea Statul să-și procure singur, putea să convină și cu particularii, ca aceștia să-i procure valuta.

3. Față de decretul-lege publicat în Mon. Oficial din 18 Aprilie 1920, care a menținut angajamentele anterioare privitoare la export, convenția de procurare de valută încheiată anterior și a menținut efectul și sub regimul, care nu mai cerea pentru export procurarea de valută.

4. Este la latitudinea creditorului, să ceară sau executarea obligației principale, sau executarea clauzei penale. (*Trib. Ilfov III, 1348j932*). 24 379

